ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΡΘΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 230
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2022
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2022
1,5 ΕΥΡΩ

[...] άκου θα'ρθει καιρός που τα παιδιά
θα διαλέγουνε γονιούς, δεν θα βγαίνουν στην τύχη
Δεν θα υπάρχουν πόρτες κλειστές

Είναι [...] δεν θέλω να λέω ψέματα,
δύσκολοι καιροί. Και θάρθουνε κι άλλοι.
Δεν ξέρω –μην περιμένεις κι από μένα πολλά–

[...] άκου θα'ρθει καιρός που τα παιδιά
θα διαλέγουνε γονιούς, δεν θα βγαίνουν στην τύχη
Δεν θα υπάρχουν πόρτες κλειστές
με γερμένους απέξω
Και τη δουλειά, θα τη διαλέγουμε
δεν θάμαστε άλογα να μας κοιτάνε στα δόντια.
Οι άνθρωποι –σκέψου!– θα μιλάνε με χρώματα
κι άλλοι με νότες
Να φυλάξεις μοναχά σε μια μεγάλη φιάλη με νερό
λέξεις κι έννοιες σαν κι αυτές:
Απροσάρμοστοι, Καταπίεση, Μοναξιά, Τιμή,
Κέρδος, Εξευτελισμός, για το μάθημα της ιστορίας.

Είναι [...] δεν θέλω να λέω ψέματα,
δύσκολοι καιροί. Και θάρθουνε κι άλλοι.
Δεν ξέρω –μην περιμένεις κι από μένα πολλά–
τόσα έζησα τόσα έμαθα τόσα λέω
κι απ' όσα διάβασα ένα κρατάω καλά:
«Σημασία έχει
να παραμένεις άνθρωπος».
Θα την αλλάξουμε τη ζωή,
παρ' όλα αυτά [...]
(ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΩΓΟΥ -
Θα'ρθει ο καιρός)

στη Μνήμη του Αγωνιστή
Ανδρέα Ανδρουλιδάκη

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Η ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ «επιβράδυνση» στις πολεμικές εξελίξεις, που αφορούν το «ουκρανικό» ζήτημα και εντάσσονται στην παγκόσμια διευθέτηση των συσχετισμών ενός υπό διαμόρφωση πολυπολικού κόσμου, έχει ήδη δώσει την θέση της σε μια πυκνότητα αλληλοσυνδεόμενων γεγονότων. Η πολυδιαφημιζόμενη στα δυτικά ΜΜΕ ουκρανική αντεπίθεση, η επιστράτευση 1.000.000 ρώσων, το δημοψήφισμα υπέρ της ανεξαρτησίας των κατακτημένων ανατολικών επαρχιών και η επίσημη προσάρτηση τους από το ρωσικό κράτος, καθώς και η ανατίναξη των αγωγών του Nord Stream 1, μια κατ' εξοχήν πολεμική ενέργεια και μάλιστα στην ***Βαλτική Θάλασσα***, συνδέονται με απόλυτο τρόπο.

Μια πολεμική ενέργεια αμερικανικής εμπνεύσεως και εκτέλεσης, που στοχεύει με ξεκάθαρο τρόπο στην τελική αποκαθήλωση της γερμανικής πρωτοκαθεδρίας στην Ευρώπη, η οποία στηριζόταν σε μεγάλο βαθμό και στην μέχρι πρότινος προνομιακή σχέση του γερμανικού κράτους με τις κινεζικές αγορές, και βέβαια την φθηνή ενεργειακή τροφοδοσία από την Ρωσία. Η επαναπρόσδεση του γερμανικού κράτους στις αμερικανικές εγγυήσεις είναι πλέον δεδομένη. Την ίδια στιγμή, ο Αλεξάντρ *Ντούγκιν*, σε άρθρο του, μιλά για την κήρυξη του Γ' Παγκόσμιου Πολέμου, την ανάγκη διαμόρφωσης μιας πολεμικής ρωσικής κοινωνίας, θεωρεί ότι η έκβαση του πολέμου με την Δύση θέτει υπαρξιακό ζήτημα για την Ρωσία, ζητά την υπεράσπιση με κάθε μέσο του πολιτισμού της που θέλει να συντρίψει η Δύση, μια Δύση κατά τα άλλα παρηκμασμένη, βυθισμένη στην διαστροφή, και στο ιδεολογικό κενό.

Όσο για τα καθ' ημάς, η δήλωση του πρωθυπουργού *Κ. Μητσοτάκη* ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο με την Ρωσία, και η απάντηση της ρωσικής πρεσβείας ότι το ρωσικό κράτος δεν έχει κηρύξει τον πόλεμο στην Ελλάδα, πέρασε φυσικά στα ψιλά των πλέον παντελώς ελεγχόμενων ειδήσεων από τα ΜΜΕ. Ποιος θα έλεγε πριν από μερικά χρόνια ότι το ελληνικό κράτος θα κήρυττε τον πόλεμο στην Ρωσία και η τελευταία θα αρνούνταν το γεγονός; Θα τους περνούσαν πάραυτα ζουρλομανδύα.

Και όμως. Η είδηση «ακούστηκε» λες και ανακοινώθηκε η πεζοδρόμηση ενός άνευ σημασίας δρόμου σε μια συνοικία της πρωτεύουσας. Και όμως, η «κανονικότητα» μιας συνεχούς εξαίρεσης, της συνεχούς κατάστασης έκτακτης ανάγκης, σημαίνει ότι τίποτα δεν είναι αδύνατον, τίποτα δεν μπορεί να εκπλήσσει.

ΤΕΛΙΚΑ ΓΙΑΤΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΙΣΟ ΑΙΩΝΑ;

Σκοπός του σημειώματος αυτού είναι να απαντήσει (ή καλύτερα να επιχειρήσει να απαντήσει...) στο φαινομενικά απλό ερώτημα: ***«Γιατί γίνονται τουρκικές παραβιάσεις τον τελευταίο μισό αιώνα και τι να περιμένουμε;»***

Τρεις γενιές έχουν μεγαλώσει με τις περίφημες αερομαχίες στο Αιγαίο, τις ατελείωτες «*κλιμακώσεις*», τις «*επιθετικές ρητορικές*» της Τουρκίας, τις «*ιδιαίτερες συνθήκες*», τα κυριαρχικά δικαιώματά μας, που αμφισβητούνται ως συνήθως, τις εμπλοκές και τις αναχαιτίσεις. Επιπλέον, και ας μην το υποτιμούμε, εκατομμύρια τουρίστες όλα αυτά τα χρόνια έχουν καμαρώσει τα F16 να εκτελούν χαμηλές πτήσεις με ασύλληπτες ταχύτητες και να τους ξεκουφαίνουν πάνω από το Μπλε του Αιγαίου, που σύμφωνα με την αθλιούτσικη λυρική ερμηνεία του ποιητή ξόδεψε δίχως αύριο ο Θεός, για να μην τον βλέπουμε.

Καθημερινά δεκάδες άρθρα γράφονται από ειδικούς επί του καυτού εθνικού θέματος στα ηλεκτρονικά και χάρτινα ταμπλόιντς, δηλαδή από τους επονομαζόμενους διεθνολόγους. Αυτοί είναι κάτι κύριοι, που βγάζουν το ψωμάκι τους από τα «*ελληνοτουρκικά*». Άξιον παρατήρησης είναι ότι δεν υπάρχει σχεδόν καμία γυναίκα διεθνολόγος-τουρκολόγος, προβεβλημένη τουλάχιστον!

Με μια πρόχειρη επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας και της αρθρογραφίας, που κάναμε το καλοκαίρι προκύπτουν τέσσερις βασικές

αδιανόητα ποσά σε καταδιωκτικά αεροσκάφη για να τραβούν... φωτογραφίες.

Η «δημοσιονομική» σχολή επισημαίνει, πως η «φθορά» στο οικονομικό πεδίο είναι ένας καλός λόγος για τις παραβιάσεις. Πράγματι, όλες αυτές οι αερομαχίες, τα καύσιμα, οι πιλότοι, οι φθορές των αεροσκαφών κοστίζουν πολλές χιλιάδες ευρώ τη μέρα. Ωστόσο ποτέ το ελληνικό κράτος δε λογάριασε έξοδα για τις λεγόμενες αμυντικές δαπάνες. Η πολυαγαπημένη μας πατρίδα είναι σταθερά δεύτερη σε αναλογία εξοπλισμών/ΑΕΠ (μετά τις ΗΠΑ) στις 30 χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ. Αυτό δεν άλλαξε, ούτε όταν πτώχευσε το κράτος και ο ΓΑΠ ζητιάνευε δανεικά στα Γιούρογκρουπ.

Η «*κλιμάκωση*» με σκοπό τον «*αποπροσανατολισμό της τουρκικής κοινής γνώμης*», επειδή δήθεν ο Ερντογάν έχει εσωκομματικό πρόβλημα ή πρέπει να κερδίσει κάποιες εκλογές ή «καταρρέει» η τουρκική οικονομία, ακούγεται πολύ συχνά στα τηλεπαράθυρα. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η ελληνοτουρκική συνθήκη προσφέρεται για πολλή σπέκουλα σε Ελλάδα και Τουρκία. Συσπειρώνει τα κομματικά ακροατήρια και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, πράγματι. Μισός αιώνας παραβιάσεων, όμως (από το 1974) δεν μπορεί να ερμηνευτεί με βάση το εσωτερικό πολιτικό powergame στις δύο χώρες. Δεν μπορεί καλά-καλά να ερμηνευτεί ούτε με τις σημαντικές γεωπολιτικές αλλαγές στην ευρύτερη περιοχή που γι' αυτές ακούμε κάθε τόσο.

Είπαμε, μισός αιώνας είναι αυτός. Ακόμα περισσότερο που το καθεστώς των παραβιάσεων υφίσταται τακτικά μόνο στο Αιγαίο, ενώ στη Συρία και στην Ταϊβάν δύο φορές το χρόνο. Οι παραβιάσεις εναερίου χώρου είναι μια ξεκάθαρα εχθρική ενέργεια, είναι μάλιστα τόσο σοβαρή, που γίνεται αμέσως διάβημα στον ΟΗΕ από τις αρχές της χώρας, που παραβιάζεται ο εναέριος χώρος της. Έτσι δεν θα σχολιάσουμε την τελευταία σχολή που λέει ράθυμα «*πάντα αυτά κάνει η Τουρκία, μη δίνετε σημασία*».

κοινωνίας, θεωρεί ότι η έκβαση του πολέμου με την Δύση θέτει υπαρξιακό ζήτημα για την Ρωσία, ζητά την υπεράσπιση με κάθε μέσο του πολιτισμού της που θέλει να συντρίψει η Δύση, μια Δύση κατά τα άλλα παρηκμασμένη, βυθισμένη στην διαστροφή, και στο ιδεολογικό κενό.

Όσο για τα καθ' ημάς, η δήλωση του πρωθυπουργού *Κ. Μητσοτάκη* ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο με την Ρωσία, και η απάντηση της ρωσικής πρεσβείας ότι το ρωσικό κράτος δεν έχει κηρύξει τον πόλεμο στην Ελλάδα, πέρασε φυσικά στα ψιλά των πλέον παντελώς ελεγχόμενων ειδήσεων από τα ΜΜΕ. Ποιος θα έλεγε πριν από μερικά χρόνια ότι το ελληνικό κράτος θα κήρυττε τον πόλεμο στην Ρωσία και η τελευταία θα αρνούνταν το γεγονός; Θα τους περνούσαν πάραυτα ζουρλομανδύα.

Και όμως. Η είδηση «ακούστηκε» λες και ανακοινώθηκε η πεζοδρόμηση ενός άνευ σημασίας δρόμου σε μια συνοικία της πρωτεύουσας. Και όμως, η «κανονικότητα» μιας συνεχούς εξαίρεσης, της συνεχούς κατάστασης έκτακτης ανάγκης, σημαίνει ότι τίποτα δεν είναι αδύνατον, τίποτα δεν μπορεί να εκπλήσσει. Ήδη αρθρογράφοι μιλούν για την προετοιμασία της ελληνικής κοινωνίας για πόλεμο, ήδη μιλούν για την ανάγκη όλοι να ξέρουν τι θα κάνουν, εφ' όσον πέσουν οι πρώτες βόμβες, να μπορούν να είναι όλοι στην θέση τους γνωρίζοντας πώς πρέπει να αντιδράσουν.

Το δηλητήριο του εθνικισμού χύνεται και πάλι σε μεγάλες δόσεις, μπολιάζοντας εκ νέου έναν κοινωνικό χώρο, καθημαγμένο οικονομικά, ένα κοινωνικό χώρο στον οποίο επιβλήθηκε μόλις λίγο πριν ένας σκληρός εγκλεισμός, με αδιανόητες συνέπειες στην κοινωνική ζωή, αλλά και στον ψυχικό κόσμο πλήθους ανθρώπων.

Η πίεση, λοιπόν, στις δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες θα ενταθεί εκ νέου στον δυσκολότερο χειμώνα, όπως απειλούν οι κυρίαρχοι, από το 1942. Και θα εντείνεται περεταίρω όσο οι κρατούντες δεν αντιμετωπίζουν σοβαρές κοινωνικές αντιδράσεις, παρατεταμένες και ξεκάθαρες, όσον αφορά έναν άμεσο στόχο. Τον τερματισμό του πολέμου μέσω της εναντίωσης στον εθνικισμό, και βέβαια της ανάδειξης του κράτους σε σωτήρα και θεματοφύλακα των κοινωνικών συμφερόντων. Αυτή ακριβώς η αμφισβήτηση μπορεί να οδηγήσει σε άμεσα ρήγματα και να σαμποτάρει τους διακρατικούς σχεδιασμούς. Όσοι αυταπατώνται ακόμη και σήμερα και αφήνονται ανήμποροι στην κρατική αγκάλη, θα συνειδητοποιήσουν σύντομα ότι οι κυρίαρχοι βρίσκονται σε μια περίοδο ανταγωνισμού τόσο σοβαρή που δεν αποκλείουν την χρήση και του όποιου εφιαλτικού όπλου που διαθέτουν στο οπλοστάσιό τους. Μόνο που τότε θα είναι αργά...

Οκτώβριος 2022

μαρώσει τα F16 να εκτελούν χαμηλές πτήσεις με ασύλληπτες ταχύτητες και να τους ξεκουφαίνουν πάνω από το Μπλε του Αιγαίου, που σύμφωνα με την αθλιούτσικη λυρική ερμηνεία του ποιητή ξόδεψε δίχως αύριο ο Θεός, για να μην τον βλέπουμε.

Καθημερινά δεκάδες άρθρα γράφονται από ειδικούς επί του καυτού εθνικού θέματος στα ηλεκτρονικά και χάρτινα ταμπλόιντς, δηλαδή από τους επονομαζόμενους διεθνολόγους. Αυτοί είναι κάτι κύριοι, που βγάζουν το ψωμάκι τους από τα «*ελληνοτουρκικά*». Άξιον παρατήρησης είναι ότι δεν υπάρχει σχεδόν καμία γυναίκα διεθνολόγος-τουρκολόγος, προβεβλημένη τουλάχιστον!

Με μια πρόχειρη επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας και της αρθρογραφίας, που κάναμε το καλοκαίρι προκύπτουν τέσσερις βασικές «σχολές», που ερμηνεύουν διαφορετικά την τουρκική αυτή δραστηριότητα. Η πρώτη και η πιο διαδεδομένη ερμηνεία είναι η γνωστή σε όλους μας «*αμφισβήτηση*». Είναι μια γενικούρα, που χωρεί τους πάντες και τα πάντα, αλλά δεν στέκει σε σοβαρή κριτική.

Τί ακριβώς αμφισβητεί ένα σμήνος αεροσκαφών, που πετά για λίγα δέκατα του δευτερολέπτου πάνω από ένα ξερονήσι στη μέση του πουθενά; Μάλλον τίποτα. Τα αεροσκάφη δεν κατοχυρώνουν de facto κυριαρχία, ούτε φυσικά στο διεθνές δίκαιο. Το πολύ-πολύ να ενοχλήσουν τους γλάρους, που συνήθως είναι οι μόνοι κάτοικοι στις περίπου 6000 βραχονησίδες του αιγαίου. Αμφισβητούν τα τουρκικά F16, λοιπόν, όσο και ο νεαρός τσιγγάνος, που κάνει κύκλους με το «φτιαγμένο» σμαρτ, μαρσάρει και κορνάρει ο έρμος γύρω από το σπίτι της καλής του, που όμως την πάντρεψαν με άλλον. Η «καλή» του δεν θα επιστρέψει ποτέ και το ξέρει και ο ίδιος (Αγαπημένο θέαμα στα δυτικά προάστια της Αθήνας, που κινδυνεύει και αυτό με εξαφάνιση λόγω των σόσιαλ μήντια).

Η κατασκοπεία είναι μια άλλη εξήγηση, η οποία είχε μια βάση ως τις αρχές του '80. Η τεχνολογία, όμως, έχει προχωρήσει τόσο που είναι μάταιο, με όλη την ανάπτυξη των δορυφορικών λήψεων και των drones, να επενδύονται

ματι. Μισός αιώνας παραβιάσεων, όμως (από το 1974) δεν μπορεί να ερμηνευτεί με βάση το εσωτερικό πολιτικό powergame στις δύο χώρες. Δεν μπορεί καλά-καλά να ερμηνευτεί ούτε με τις σημαντικές γεωπολιτικές αλλαγές στην ευρύτερη περιοχή που γι' αυτές ακούμε κάθε τόσο.

Είπαμε, μισός αιώνας είναι αυτός. Ακόμα περισσότερο που το καθεστώς των παραβιάσεων υφίσταται τακτικά μόνο στο Αιγαίο, ενώ στη Συρία και στην Ταϊβάν δύο φορές το χρόνο. Οι παραβιάσεις εναερίου χώρου είναι μια ξεκάθαρα εχθρική ενέργεια, είναι μάλιστα τόσο σοβαρή, που γίνεται αμέσως διάβημα στον ΟΗΕ από τις αρχές της χώρας, που παραβιάζεται ο εναέριος χώρος της. Έτσι δεν θα σχολιάσουμε την τελευταία σχολή που λέει ράθυμα «*πάντα αυτά κάνει η Τουρκία, μη δίνετε σημασία*».

Η πιο λογική ερμηνεία, που μπορούμε να δώσουμε, σχετίζεται με την πελώρια σημασία της Πληροφορίας στη διαπραγμάτευση, στον πόλεμο και στην ειρήνη την οποία θεωρούμε περιττό να αναλύσουμε.

Επισημαίνουμε, όμως, κάτι που έχει ιδιαίτερη σημασία. Αν ένας αντίπαλος αποκτήσει ένα όπλο, αλλάζει τις ισορροπίες, αλλά όχι για πολύ. Μπορούμε να αγοράσουμε το ίδιο ή καλύτερο όπλο ή απλώς να του το καταστρέψουμε. Αν, όμως, μάθει κάτι σημαντικό ο αντίπαλος για εμάς, δεν γίνεται να το ξεμάθει. Υπάρχει και ακόμα ένα πρόβλημα: Δεν υπάρχουν επτασφράγιστα μυστικά, αργά ή γρήγορα θα γίνει το λάθος και θα μαθευτεί η πληροφορία.

Γι' αυτό το λόγο, οι επιτελείς πληροφοριών φροντίζουν να θολώνουν τα νερά, ώστε η πληροφορία να πνίγεται σε ένα χείμαρρο από fake news, ώστε να μην μπορούν οι επιτελείς πληροφοριών του αντιπάλου να ξεχωρίσουν το πραγματικό από το ψεύτικο.

Λόγω, όμως, αντικειμενικών συνθηκών σε πολλές περιπτώσεις περιμένουμε τον αντίπαλο να κάνει μία μόνο κίνηση, πολύ συγκεκριμένη για την οποία μάλιστα είμαστε και καλά προετοιμασμένοι (ή έτσι νομίζουμε...).

Για παράδειγμα, εάν πρόκειται να εισβάλλει

συνέχεια στη σελ. 4

«ΕΦΥΓΕ» Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ

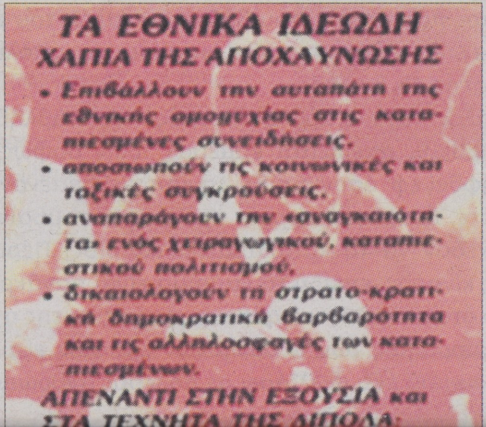

17-11-1986, Χιλιάδες Αναρχικοί διαδηλώνουν στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, έναν χρόνο αργότερα από την δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά

Έφυγε χθες για πάντα από κοντά μας, σε ηλικία 55 ετών, ο αγωνιστής ***Ανδρέας Ανδρουλιδάκης***. Ο Ανδρέας, ήδη από τα μαθητικά του χρόνια στις αρχές τις δεκαετίας του '80, όπως χιλιάδες νέοι που αποστράφηκαν τα κόμματα και την πολιτική, έλκεται από τις αναρχικές ιδέες και πρακτικές. Συμμετέχει στο αναρχικό έντυπο «***Αναρχικός***» (1986) στα πρώτα χρόνια της έκδοσής του.

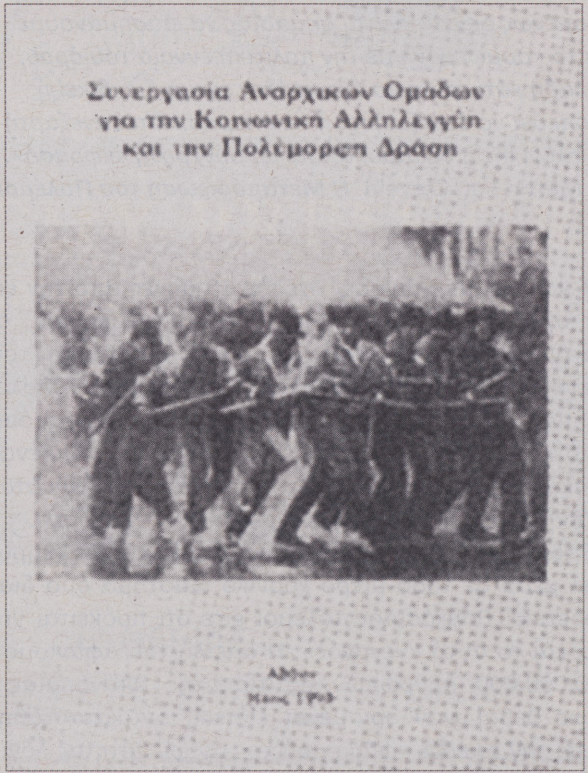
Ο Ανδρέας πίστευε βαθιά στην ανεκτίμητη συμβολή των αναρχικών ομάδων και συλλογικοτήτων στην πολύμορφη πάλη ενάντια στο κράτος και κάθε μορφή εξουσίας. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 συμβάλλει με καταλυτικό τρόπο στην δημιουργία της αναρχικής ομάδας «***Αναρχική Παρέμβαση***», η οποία εξέδιδε για πολλά χρόνια την ομώνυμη αναρχική εφημερίδα, μπροσούρες, αφίσες, προκηρύξεις, βιβλία, ενώ, επίσης, συμμετείχε στην ***Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση*** (1991) στην οποία συμμετείχαν δεκάδες αναρχικές ομάδες και πυρήνες, στο περιοδικό «***Αναρχική Θεώρηση***» (1990), στην δημιουργία της «***Αναρχικής Αρχειοθήκης***» (1992) με την λειτουργία του «***Αρχείου Κοινωνικών Αγώνων»***, και στην πραγματοποίηση δεκάδων εκδόσεων, καθώς και στη δημιουργία της ***Μηνιαίας Αναρχικής Εφημερίδας «Διαδρομή Ελευθερίας***» (2002).

και τους τρόπους πραγμάτωσης αυτής, εισάγουν το χαρακτηριστικό της άμεσης δράσης, μέσα από την καθαρότητα άποψης και δράσης, προς την κατεύθυνση της κοινωνικής ανταρσίας. Μιας ανταρσίας, που η πορεία πραγμάτωσής της εμπεριέχει την εναντίωση και τη μάχη με δεκάδες νόμους και μηχανισμούς της κυριαρχίας και παράλληλα μπλοκάρει κρατικές ενέργειες, στο βαθμό που η ισχύς τους είναι δυνατή μέσα από την επιβολή, αλλά κυρίως μέσα από την αποδοχή τους και την αναπαραγωγή τους» (*Αναρχική Παρέμβαση*, τ. 23, Απρίλιος 1999).

διαρκής αγώνας για ένα κόσμο ελεύθερο και ανεξούσιο.

«Η στάση δεν τροποποιείται αναλόγως με τη συνθήκη «ελευθερίας» και απώλειας αυτής. Ειδικότερα μάλιστα, η απώλεια της προσωπικής ελευθερίας ενός αγωνιστή προϋποθέτει από την πλευρά του συνέχιση του αγώνα και συμπεριφορά απέναντι στους δυνάστες του, τέτοια που σε καμία περίπτωση δεν θα περιέλθει στην κατάσταση ικεσίας και τελικά στην απώλεια της αξιοπρέπειας, σημείο όπου το κράτος κατακτά άλλο ένα παράδειγμα μεταμέλειας κάτω από την δράση των μηχανισμών του [...] ***Οι πελαγοδρομήσεις και οι ασάφειες μόνο προβλήματα μπορούν να επιφέρουν και να οδηγήσουν σε πιθανά πισωγυρίσματα, ύστερα μάλιστα από την τελευταία πενταετία από το Πολυτεχνείο '95 μέχρι σήμερα***» (Αναρχική Παρέμβαση, τ. 25-26 Ιούνης 2000).

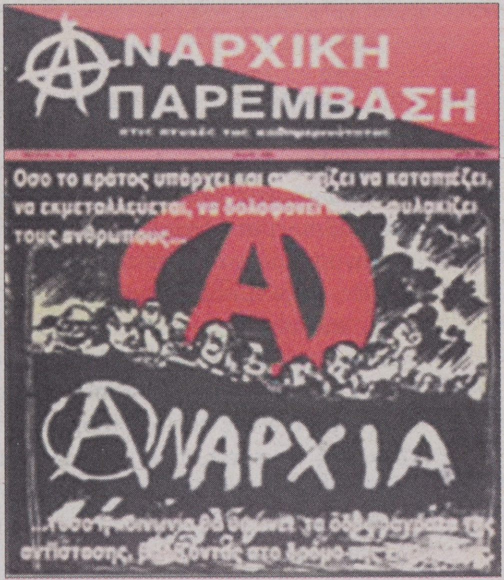
Έκδοση της Συνεργασίας Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη

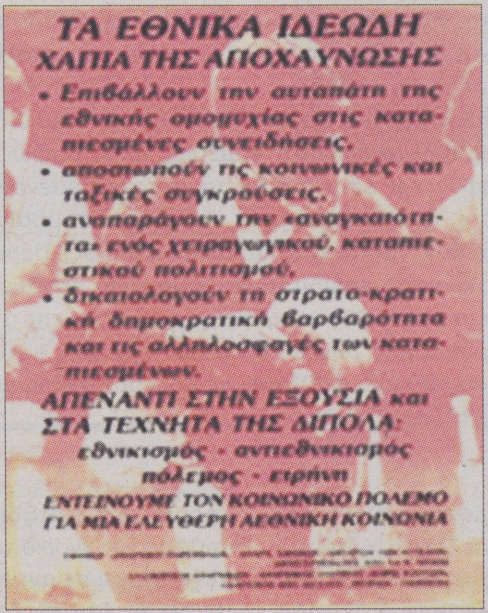
17-11-1986, Χιλιάδες Αναρχικοί διαδηλώνουν στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, έναν χρόνο αργότερα από την δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά

Έφυγε χθες για πάντα από κοντά μας, σε ηλικία 55 ετών, ο αγωνιστής ***Ανδρέας Ανδρουλιδάκης***. Ο Ανδρέας, ήδη από τα μαθητικά του χρόνια στις αρχές τις δεκαετίας του '80, όπως χιλιάδες νέοι που αποστράφηκαν τα κόμματα και την πολιτική, έλκεται από τις αναρχικές ιδέες και πρακτικές. Συμμετέχει στο αναρχικό έντυπο «***Αναρχικός***» (1986) στα πρώτα χρόνια της έκδοσής του.

Ο Ανδρέας πίστευε βαθιά στην ανεκτίμητη συμβολή των αναρχικών ομάδων και συλλογικοτήτων στην πολύμορφη πάλη ενάντια στο κράτος και κάθε μορφή εξουσίας. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 συμβάλλει με καταλυτικό τρόπο στην δημιουργία της αναρχικής ομάδας «***Αναρχική Παρέμβαση***», η οποία εξέδιδε για πολλά χρόνια την ομώνυμη αναρχική εφημερίδα, μπροσούρες, αφίσες, προκηρύξεις, βιβλία, ενώ, επίσης, συμμετείχε στην ***Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση*** (1991) στην οποία συμμετείχαν δεκάδες αναρχικές ομάδες και πυρήνες, στο περιοδικό «***Αναρχική Θεώρηση***» (1990), στην δημιουργία της «***Αναρχικής Αρχειοθήκης***» (1992) με την λειτουργία του «***Αρχείου Κοινωνικών Αγώνων***», και στην πραγματοποίηση δεκάδων εκδόσεων, καθώς και στη δημιουργία της ***Μηνιαίας Αναρχικής Εφημερίδας «Διαδρομή Ελευθερίας***» (2002).

και τους τρόπους πραγμάτωσης αυτής, εισάγουν το χαρακτηριστικό της άμεσης δράσης, μέσα από την καθαρότητα άποψης και δράσης, προς την κατεύθυνση της κοινωνικής ανταρσίας. Μιας ανταρσίας, που η πορεία πραγμάτωσής της εμπεριέχει την εναντίωση και τη μάχη με δεκάδες νόμους και μηχανισμούς της κυριαρχίας και παράλληλα μπλοκάρει κρατικές ενέργειες, στο βαθμό που η ισχύς τους είναι δυνατή μέσα από την επιβολή, αλλά κυρίως μέσα από την αποδοχή τους και την αναπαραγωγή τους» (*Αναρχική Παρέμβαση*, τ. 23, Απρίλιος 1999).

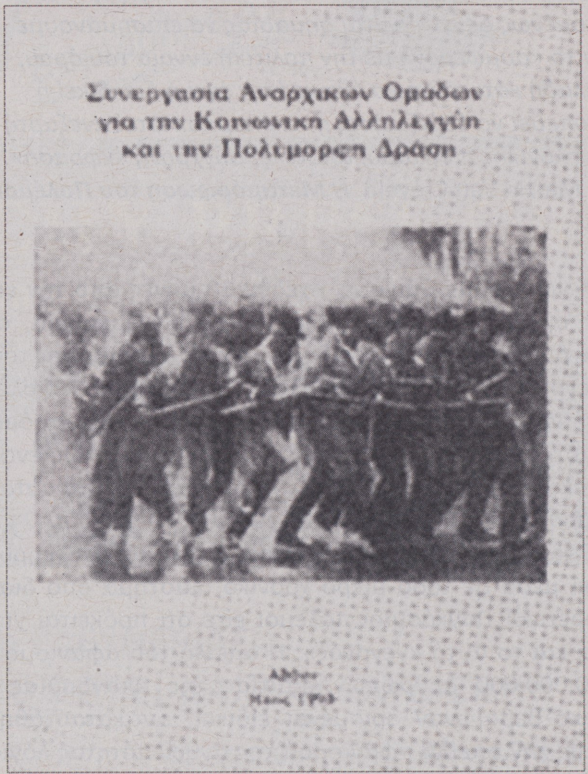

Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση», Αναρχική εφημερίδα «Ανταρσία των Αγγέλων», Αντιεξουσιαστές από τα Ν. Λιόσια, Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς εξουσία», Αναρχικοί από Αιγάλεω, Πειραιά, Γιάννενα

Σ' αυτήν την κατεύθυνση επιλέγεται η αδιάλειπτη παρουσία στα ***κοινωνικά δρώμενα*** *«με συγκεκριμένη ξεκάθαρη εκτίμηση για κάθε γεγονός, με την ανιδιοτελή κατάθεση τόσο της άποψης όσο και της πρακτικής».*

Σύντροφοι, όπως ο Ανδρέας, δεν είχαν ενδοιασμούς για τον ρόλο του εναλλακτισμού, αλλά και για κάθε

ταμέλειας κάτω από την δράση των μηχανισμών του [...] ***Οι πελαγοδρομήσεις και οι ασάφειες μόνο προβλήματα μπορούν να επιφέρουν και να οδηγήσουν σε πιθανά πισωγυρίσματα, ύστερα μάλιστα από την τελευταία πενταετία από το Πολυτεχνείο '95 μέχρι σήμερα*** (Αναρχική Παρέμβαση, τ. 25-26 Ιούνης 2000).

Έκδοση της Συνεργασίας Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση, Αθήνα Μάιος 1993

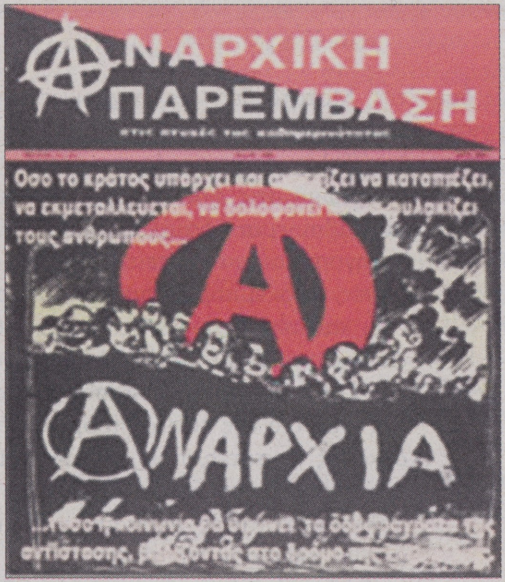
Ο Άντρεας ήταν ανάμεσα στους 514 εξεγερμένους του Πολυτεχνείου 1995, οι οποίοι συνελήφθησαν και διώχθηκαν ύστερα από την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων, ήταν ένας από τους αγωνιστές, που πίστευε ακράδαντα ότι για τους αναρχικούς και τους αγωνιζόμενους ανθρώπους το Πολυτεχνείο κάθε χρόνο δεν αποτελεί επετειακή συνάθροιση με διάθεση μνημόσυνου και ενταφιασμού κάθε εξεγερτικής διάθεσης και αναγνώρισης των δημοκρατικών «κατακτήσεων».

Ο σύντροφος βρέθηκε, επίσης, μαζί με εκατοντάδες αναρχικούς από τον ελλαδικό χώρο στα γεγονότα της φλεγόμενης ***Γένοβας το 2001*** κατά την συνάντηση των **G8**, όπου δολοφονήθηκε από τις ιταλικές κατασταλτικές δυνάμεις ο Κάρλο Τζουλιάνι.

Ιδιαίτερα αγαπητός σύντροφος, χαμογελαστός, ευθύς, πάλεψε για την αναρχία και όχι για την προσωπική του

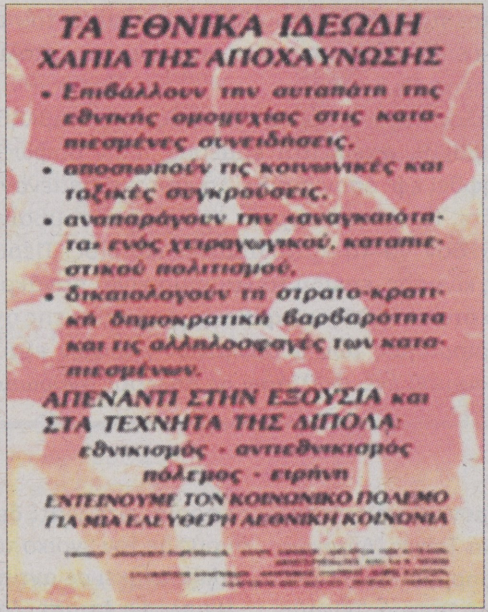
«**Αναρχικός**» (1986) στα πρώτα χρόνια της έκδοσής του.

Ο Ανδρέας πίστευε βαθιά στην ανεκτίμητη συμβολή των αναρχικών ομάδων και συλλογικοτήτων στην πολύμορφη πάλη ενάντια στο κράτος και κάθε μορφή εξουσίας. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 συμβάλλει με καταλυτικό τρόπο στην δημιουργία της αναρχικής ομάδας «***Αναρχική Παρέμβαση***», η οποία εξέδιδε για πολλά χρόνια την ομώνυμη αναρχική εφημερίδα, μπροσούρες, αφίσες, προκηρύξεις, βιβλία, ενώ, επίσης, συμμετείχε στην ***Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση*** (1991) στην οποία συμμετείχαν δεκάδες αναρχικές ομάδες και πυρήνες, στο περιοδικό «***Αναρχική Θεώρηση***» (1990), στην δημιουργία της «***Αναρχικής Αρχειοθήκης***» (1992) με την λειτουργία του «***Αρχείου Κοινωνικών Αγώνων»***, και στην πραγματοποίηση δεκάδων εκδόσεων, καθώς και στη δημιουργία της ***Μηνιαίας Αναρχικής Εφημερίδας «Διαδρομή Ελευθερίας***» (2002).

Ο Ανδρέας είχε την πεποίθηση ότι η παρεμβατικότητα των αναρχικών στους κοινωνικούς αγώνες συμβάλλει στην ανάληψη επιθετικών προς το κράτος πρωτοβουλιών εκ μέρους εκείνων των κοινωνικών κομματιών, που βρίσκονται σε κινητικότητα, όντας δεκτικά στην σύνθεση απόψεων και το ξεπέρασμα ψευτοδιλημμάτων και αυταπατών δημοκρατικής προέλευσης και προορισμού.

«*Οι αναρχικοί, χωρίς ν' αποτελούν κανενός είδους πρωτοπορία ή να κατέχουν την "επαναστατική φόρμουλα" μπλοκάρει κρατικές ενέργειες, στο βαθμό που η ισχύς τους είναι δυνατή μέσα από την επιβολή, αλλά κυρίως μέσα από την αποδοχή τους και την αναπαραγωγή τους*» (*Αναρχική Παρέμβαση*, τ. 23, Απρίλιος 1999).

Εφημερίδα «Αναρχική Παρέμβαση», Αναρχική εφημερίδα «Ανταρσία των Αγγέλων», Αντιεξουσιαστές από τα Ν. Λιόσια, Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχικός Πυρήνας «Χωρίς εξουσία», Αναρχικοί από Αιγάλεω, Πειραιά, Γιάννενα

Σ' αυτήν την κατεύθυνση επιλέγεται η αδιάλειπτη παρουσία στα ***κοινωνικά δρώμενα*** «*με συγκεκριμένη ξεκάθαρη εκτίμηση για κάθε γεγονός, με την ανιδιοτελή κατάθεση τόσο της άποψης όσο και της πρακτικής*».

Σύντροφοι, όπως ο Ανδρέας, δεν είχαν ενδοιασμούς για τον ρόλο του εναλλακτισμού, αλλά και για κάθε προσπάθεια ελέγχου και των συνεπειών της μετάλλαξης συλλογικών προσπαθειών (συνελεύσεων) σε δομημένα σχήματα και εν τέλει σε όργανα του «χώρου» ή του κινήματος. Με σταθερότητα και επιμονή στάθηκε ατομικά και συλλογικά αλληλέγγυος στους διωκόμενους μακριά από κάθε λογική τυχοδιωκτισμού, και λογικών συμπαράστασης σε «*ανυποψίαστους που τυχαία περνούσαν*». ***Για τον σύντροφο η αναρχία δεν ήταν ένα παλτό, που το βάζουμε και το βγάζουμε ανάλογα με το τι βολεύει, αλλά ένας***

Έκδοση της Συνεργασίας Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση, Αθήνα Μάιος 1993

Ο Αντρέας ήταν ανάμεσα στους 514 εξεγερμένους του Πολυτεχνείου 1995, οι οποίοι συνελήφθησαν και διώχθηκαν ύστερα από την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων, ήταν ένας από τους αγωνιστές, που πίστευε ακράδαντα ότι για τους αναρχικούς και τους αγωνιζόμενους ανθρώπους το Πολυτεχνείο κάθε χρόνο δεν αποτελεί επετειακή συνάθροιση με διάθεση μνημόσυνου και ενταφιασμού κάθε εξεγερτικής διάθεσης και αναγνώρισης των δημοκρατικών «κατακτήσεων».

Ο σύντροφος βρέθηκε, επίσης, μαζί με εκατοντάδες αναρχικούς από τον ελλαδικό χώρο στα γεγονότα της φλεγόμενης ***Γένοβας το 2001*** κατά την συνάντηση των **G8**, όπου δολοφονήθηκε από τις ιταλικές κατασταλτικές δυνάμεις ο Κάρλο Τζουλιάνι.

Ιδιαίτερα αγαπητός σύντροφος, χαμογελαστός, ευθύς, πάλεψε για την αναρχία και όχι για την προσωπική του ανάδειξη, αποστρεφόμενος τον παραγοντισμό. Την παρακαταθήκη που αφήνουν αναρχικοί αγωνιστές, όπως ο *Ανδρέας Ανδουλιδάκης*, δεν θα την ανακαλύψει κάποιος σε καφενειακού τύπου παρεοποιήσεις πέριξ της πλατείας των Εξαρχείων, τις οποίες αποστρεφόταν, αλλά μελετώντας την ιστορία της παρουσίας, της δράσης και της συμβολής των αναρχικών ομάδων στους κοινωνικούς αγώνες μεταπολιτευτικά ως μέρος μιας ζωντανής παράδοσης.

συνέχεια στη σελ 5

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΚΟ ΜΑΣ...

«Από τον Μακιαβέλλι μέχρι τον Κίσσινγκερ, ο όρος που συνοψίζει περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο το σκοπό για τον οποίο διεξάγονταν οι πόλεμοι είναι το ''συμφέρον''. Το συμφέρον είναι τα Άγια των Αγίων στο ναό της πολιτικής, το στερεότυπο σύνθημα αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα. Η αντίληψη αυτή έχει παγιωθεί τόσο πολύ ώστε αντιμετωπίζεται σαν να ισοδυναμούσε με τον ορθολογισμό. Συχνά το να εξηγηθεί για ποιο λόγο ενήργησε κάποιος κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο σημαίνει ότι πρέπει να αποκατασταθεί μια σύνδεση, πραγματική ή φανταστική, μεταξύ της ενέργειας του και του ''συμφέροντος''. Επομένως δεν στερείται σημασίας να επισημάνουμε ότι το «συμφέρον» με την πολιτική έννοια του όρου, δηλαδή κάτι το οποίο ένα κράτος έχει ή διεκδικεί ή σκοπεύει να διεκδικήσει ή να υπερασπιστεί ανεξαρτήτως λογικής ή δικαίου, αποτελεί σύγχρονη έκφραση».

Martin Van Creveld, ***Η Μεταμόρφωση του Πολέμου***

Ενώ έχουμε διανύσει σχεδόν 10 μήνες από την εισβολή του ρωσικού κράτους στην Ουκρανία, οι διατυπώσεις των «ειδικών» περί τοποθέτησης του «γεγονότος» στα πλαίσια του Γ' Παγκόσμιου Πολέμου πληθαίνουν. Θα θυμίσουμε, ότι με τον ίδιο τρόπο ορίστηκε η «μάχη» με τον covid-19, δηλαδή ως ένας παγκόσμιος πόλεμος, με την διαφορά ότι ο «*αόρατος εχθρός*» ήταν κοινός, υποτίθεται, για όλα τα κράτη.

Επομένως, είτε θα θεωρήσουμε ότι έχουν κηρυχθεί μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα δυο διαφορετικοί Παγκόσμιοι πόλεμοι είτε ότι πρόκειται για ένα και το αυτό «γεγονός». Η απειλή του αφανισμού 500.000.000 ανθρώπων εξαιτίας της «πανδημίας», όπως βεβαίωναν ορισμένοι ειδικοί, αντικαταστάθηκε με την απειλή αφανισμού της ανθρωπότητας λόγω χρήσης πυρηνικών όπλων για την «λύση» του «ουκρανικού» ζητήματος. Ο φόβος «πρέπει» να στεριώσει στις καρδιές και στα μυαλά όλων, να εσωτερικευτεί, όπως και η πειθάρχηση, αλλά και η άνευ όρων συμμόρφωση στο κράτος πατερούλη, που βάζει τα «καλά» του ρούχα, για να επανανομιμοποιηθεί ως ο ένας και απόλυτος εγγυητής της «διάσωσης».

Ο μεγάλος παγκόσμιος εγκλεισμός, που επιβλήθηκε ελέω covid-19, απειλείται εμμέσως πλην σαφώς, να επαναληφθεί εφ' όσον συμβεί το «*απονενοημένον*».

Έως τότε, δεκάδες «μικροί» εγκλεισμοί συμβαίνουν δίχως σχεδόν να το καταλαβαίνει κάποιος. Περιορισμός της κίνησης, επειδή τα καύσιμα είναι πανάκριβα, κλείσιμο στο σπίτι λόγω ακρίβειας ή εξαιτίας της ανεργίας, περιορισμός των ανθρώπινων επαφών εξαιτίας του φόβου που έχει φωλιάσει σε πολλούς ανθρώπους, αφού ο κίνδυνος της «μόλυνσης» είναι πανταχού και πάντα παρών.

Μια διαρκής κατάσταση συναγερμού, μια συνεχής επιφυλακή για να αντιμετωπισθεί το χειρότερο, μια διαρκής αναμονή του επόμενου πολεμικού διαγγέλματος.

Το μόνο που δεν κάνει κάθε καινούργια κατάσταση εξαίρεσης είναι να εξαιρεί την προηγούμενη (!!!). Εκείνοι που σίγουρα εξαιρούνται κάθε φορά, είναι οι πιο αδύναμοι, οι ψυχικά ασθενείς, οι κάθε λογής αναλώσιμοι, που η οικονομική «κρίση» συντρίβει, οι κάθε λογής αόρατοι και περιττοί, οι οποίοι θα μένουν «έξω». Ο θρίαμβος της επιστήμης στο απόγειό του.

Και όμως, η κρατική φιλανθρωπία προβάλλεται ως ο αδιαφιλονίκητος συμπαραστάτης όσων πλήττο-

Ενώ έχουμε διανύσει σχεδόν 10 μήνες από την εισβολή του ρωσικού κράτους στην Ουκρανία, οι διατυπώσεις των «ειδικών» περί τοποθέτησης του «γεγονότος» στα πλαίσια του Γ΄ Παγκόσμιου Πολέμου πληθαίνουν. Θα θυμίσουμε, ότι με τον ίδιο τρόπο ορίστηκε η «μάχη» με τον covid-19, δηλαδή ως ένας παγκόσμιος πόλεμος, με την διαφορά ότι ο «*αόρατος εχθρός*» ήταν κοινός, υποτίθεται, για όλα τα κράτη.

Επομένως, είτε θα θεωρήσουμε ότι έχουν κηρυχθεί μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα δυο διαφορετικοί Παγκόσμιοι πόλεμοι είτε ότι πρόκειται για ένα και το αυτό «γεγονός». Η απειλή του αφανισμού 500.000.000 ανθρώπων εξαιτίας της «πανδημίας», όπως βεβαίωναν ορισμένοι ειδικοί, αντικαταστάθηκε με την απειλή αφανισμού της ανθρωπότητας λόγω χρήσης πυρηνικών όπλων για την «λύση» του «ουκρανικού» ζητήματος. Ο φόβος «πρέπει» να στεριώσει στις καρδιές και στα μυαλά όλων, να εσωτερικευτεί, όπως και η πειθάρχηση, αλλά και η άνευ όρων συμμόρφωση στο κράτος πατερούλη, που βάζει τα «καλά» του ρούχα, για να επανανομιμοποιηθεί ως ο ένας και απόλυτος εγγυητής της «διάσωσης».

Ο μεγάλος παγκόσμιος εγκλεισμός, που επιβλήθηκε ελέω covid-19, απειλείται εμμέσως πλην σαφώς, να επαναληφθεί εφ' όσον συμβεί το «*απονενοημένον*».

Έως τότε, δεκάδες «μικροί» εγκλεισμοί συμβαίνουν δίχως σχεδόν να το καταλαβαίνει κάποιος. Περιορισμός της κίνησης, επειδή τα καύσιμα είναι πανάκριβα, κλείσιμο στο σπίτι λόγω ακρίβειας ή εξαιτίας της ανεργίας, περιορισμός των ανθρώπινων επαφών εξαιτίας του φόβου που έχει φωλιάσει σε πολλούς ανθρώπους, αφού ο κίνδυνος της «μόλυνσης» είναι πανταχού και πάντα παρών.

Μια διαρκής κατάσταση συναγερμού, μια συνεχής επιφυλακή για να αντιμετωπισθεί το χειρότερο, μια διαρκής αναμονή του επόμενου πολεμικού διαγγέλματος.

Το μόνο που δεν κάνει κάθε καινούργια κατάσταση εξαίρεσης είναι να εξαιρεί την προηγούμενη (!!!). Εκείνοι που σίγουρα εξαιρούνται κάθε φορά, είναι οι πιο αδύναμοι, οι ψυχικά ασθενείς, οι κάθε λογής αναλώσιμοι, που η οικονομική «κρίση» συντρίβει, οι κάθε λογής αόρατοι και περιττοί, οι οποίοι θα μένουν «έξω». Ο θρίαμβος της επιστήμης στο απόγειό του.

Και όμως, η κρατική φιλανθρωπία προβάλλεται ως ο αδιαφιλονίκητος συμπαραστάτης όσων πλήττο-

---

συνέχεια από τη σελ 2

η Τουρκία στην Ελλάδα θα το κάνει λογικά μέσω Αιγαίου με την αεροπορία της και ο πρωθυπουργός θα πρέπει να προκηρύξει εκλογές μέσα σε ένα χρόνο, γιατί δεν γίνεται αλλιώς. Ο ελληνικός στρατός έχει καταστρώσει σχέδια με βάση όλα τα δυνατά σενάρια και οι αντιπολιτευτικοί κομματικοί στρατοί ξέρουν ακριβώς τι πρέπει να κάνουν. Η μόνη πληροφορία που λείπει είναι φυσικά το «πότε».

Εδώ συναντούμε την πανάρχαια τεχνική της νόθευσης της πληροφορίας.

Εφ' όσον γνωρίζει η ελληνική πλευρά ότι θα δεχτεί επίθεση από το Αιγαίο, η τουρκική πλευρά πραγματοποιεί κάθε μέρα από πεντακόσιες εικονικές εισβολές, ώστε να φτάσει να θεωρείται μια «συνηθισμένη μέρα», αν τα τουρκικά αεροσκάφη φτάσουν ως την Εύβοια και εξαιρετικά ύποπτο αν δεν σημειωθούν αερομαχίες για ένα 6ωρο. Έτσι προφυλάσσεται αποτελεσματικά η πληροφορία για το πότε θα πατήσουν το κουμπί τα τουρκικά αεροσκάφη.

Πρόκειται για αρχαία μογγολική στρατηγική απέναντι στο Σινικό Τείχος. Διαρκώς τα μογγολικά στίφη εφορμούσαν σε μια συγκεκριμένη πύλη του Σινικού Τείχους (μήκους 12.500 χλμ) και αμέσως αποσύρονταν. Αυτό το έκαναν καθημερινά και μάλιστα πολλές φορές την ημέρα τόσο, που οι αυτοκρατορικοί φρουροί βαριούνταν και στο τέλος δεν έδιναν σημασία. Και τότε οι μογγόλοι έμπαιναν…

Ομοίως, ο πρωθυπουργός διακινεί φήμες για δήθεν επικείμενη προσφυγή στις κάλπες με σκοπό να μπερδέψει την αντιπολίτευση, αλλά και την εσωκομματική αντιπολίτευση. Ο Κυριάκος αποδείχτηκε ιδιαίτερα ικανός σε αυτό.

Διαρκώς διακινεί σενάρια εκλογών, αλλά την τελευταία φορά κινητοποίησε τόσο πειστικά τον κρατικό μηχανισμό (υπουργείο εσωτερικών) και κομματικό μηχανισμό το καλοκαίρι του 2022, που δεν την πάτησαν μόνο οι αφελείς εκλογολογούντες, αλλά και ένα κομμάτι του νεοδημοκρατικού μηχανισμού, που όμως δεν είχε πρόσβαση στη διαβαθμισμένη πληροφορία, είτε γιατί δεν είχε στενούς δεσμούς με τον ένοικο του Μαξίμου ή γιατί απλώς ανήκει σε αντίπαλο τζάκι.

Η μπλόφα έπιασε. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης άρχισαν να τρέχουν να ανακοινώνουν συνεργασίες και αρκετοί πολιτευτές να νοικιάζουν γραφεία και να μοιράζουν μποναμάδες και υποσχέσεις εν όψει των «επικείμενων» εκλογών τον Σεπτέμβρη. Το αποτέλεσμα ήταν να καταχρεωθούν και να καταστούν αναξιόπιστοι στα μάτια της εκλογικής πελατείας τους, αφού φάνηκε καθαρά, πως δεν έχουν σωστές πληροφορίες και ότι έπεσαν θύματα των σχεδιασμών του Μαξίμου.

Προς γνώση και συμμόρφωση…

Η ΧΟΛΥΓΟΝΤΙΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η αστυνομική επιχείρηση στις φοιτητικές εστίες έμοιαζε με υπερπαραγωγή χολυγουντιανής εμπνεύσεως. Πάνοπλοι αστυνομικοί, Εκαμίτες, Οπκε, ασφαλίτες, Ματατζήδες, Δίωξη ναρκωτικών, εισαγγελείς, ίσως και … βατραχάνθρωποι εισέβαλαν σε γειτονιές του Μεντεγίν, … συγγνώμη στις φοιτητικές εστίες για να συλλάβουν μια «φαμίλια» αλβανών (που κατηγορείται για ληστείες, φόνους, απαγωγές, ναρκεμπόριο) που … κρύβονταν εδώ και πέντε χρόνια στις εστίες, όπως φυσικά γνώριζαν πολύ καλά στα σαΐνια της ΕΛΑΣ. Οι ράμπο έσπασαν εκατοντάδες πόρτες της εστίας, τρομοκράτησαν δεκάδες φοιτητές, που έμεναν στα δωμάτια που κυριολεκτικά διαλύθηκαν, σε πολλούς φοιτητές πέρασαν χειροπέδες για να ελέγξουν τα στοιχεία τους, ενώ εγκλώβισαν επίσης αρκετούς στα δωμάτια τους μη επιτρέποντάς τους να βγουν. Δεν ξέχασαν να εισβάλλουν ακόμη και σε χώρο που στεγάζει πολιτιστικές ομάδες και να αφαιρέσουν υπολογιστή. Το σκηνικό τρόμου επέτειναν οι διαδοχικοί πυροβολισμοί, που έπεφταν στο προαύλιο χώρο.

Φοιτητές κατήγγειλαν ότι από το drone της ΕΛ.ΑΣ. έπαιζε ηχογραφημένο μήνυμα

νται. *Να σε κάψω Γιάννη μου να σ' αλείψω λάδι*. Θα στηρίξουμε και τον τελευταίο συμπολίτη μας, διαβεβαιώνουν οι κρατικοί αξιωματούχοι. Επιδόματα, αιτήσεις σε ψηφιακές πλατφόρμες, επιδοτήσεις των λογαριασμών, κάθε λογής «μπαλώματα» για να διατηρούν την εξάρτηση από τα ψίχουλα, αφού ακόμα και αυτά είναι «πολλά» εμπρός στον οδοστρωτήρα. Αρκεστείτε στα λίγα, δεν καταλαβαίνετε ότι βρισκόμαστε μέσα στη δίνη του Γ΄ Παγκοσμίου Πολέμου;!

Οι μέρες της αφθονίας τελείωσαν, σε τέσσερα ή πέντε χρόνια τα ξαναλέμε, και πάλι ποιος ξέρει; Η «*μεγάλη επανεκκίνηση*» θα διαρκέσει, θα σαρώσει, θα εξουδετερώσει, για να αναδυθεί ***άλλος ένας θαυμαστός καινούργιος κόσμος***.

Το σφαγείο του πολέμου επιβεβαιώνει το τελεσίδικο των προθέσεων των κυρίαρχων. Ο κύβος ερρίφθη. Προχωρούν και πάλι «δυτικοί» και «ανατολικοί» επί πτωμάτων, κάθε θηριωδία που επαναλαμβάνεται κατοχυρώνει όλα τα προηγούμενα εγκλήματά τους. Επιδεικνύουν την αποτελεσματικότητα των νέων τους όπλων, και νιώθουν πιο σίγουροι, παντοδύναμοι, ακλόνητοι στο θρόνο τους. Αδειάζουν τις «σωφρονιστικές» αποικίες από δολοφόνους και βιαστές, τους στρατολογούν με την βία και τους στέλνουν να σκοτώσουν και να σκοτωθούν.

Πανάρχαια τακτική. Όμως τώρα ο μεσαίωνας ωχριά. Και ο περίφημος πολιτισμός τους; Τα επιτεύγματά τους; Αλλά πόση υποκρισία ν' αντέξει κάποιος εκ μέρους των κάθε λογής γκουρού και υποστηρικτών του φεουδαρχικού καπιταλισμού της παγκοσμιοποίησης, όταν εμφανίζονται να στηλιτεύουν τάχα την άνοδο, την ακμή ή την εκκωφαντική πτώση των μαφιόζων ρώσων ολιγαρχών, ή όταν μιλούν όλοι αυτοί οι δυταβροχθίζουν τους φυσικούς πόρους του λεγόμενου τρίτου κόσμου, που θριαμβολογούσαν για την άνοδο των τιμών των χρηματιστηρίων, την ίδια στιγμή που εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι στοιβάζονται στις παραγκουπόλεις από την Ασία μέχρι τις χώρες της Λατινικής Αμερικής, είναι οι ίδιοι που ανέβαζαν και κατέβαζαν δικτατορικά καθεστώτα, πνίγοντας στο αίμα εξεγέρσεις και κοινωνικές αντιστάσεις όπου γης.

Το όραμα ζωής τους, το γρήγορο κέρδος, η ταχύτατη κοινωνική ανέλιξη, σε μια εποχή αφθονίας δίχως τέλος, με τα ψίχουλα να θεωρούνται αρκετά για να κάθονται καλά οι παρίες. Παρ' όλα αυτά, οι «αχάριστοι» δεν σταματούν να ξεσηκώνονται, όπως έγινε στο Λος Άντζελες το 1992, όταν η πόλη για έξι ημέρες παραδόθηκε στις φλόγες των εξεγερμένων λευκών και μαύρων, όπως έγινε στα παρισινά προάστια το 2005, όπως έγινε στην Αθήνα το Δεκέμβρη του 2008 και τόσες άλλες φορές σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

Και θα ξεσηκωθούν και πάλι.

Γιατί το συμφέρον του κράτους δεν είναι το δικό τους συμφέρον, γιατί απέναντι τους δεν βρίσκονται τα αδέλφια τους, αλλά οι σφαγείς τους.

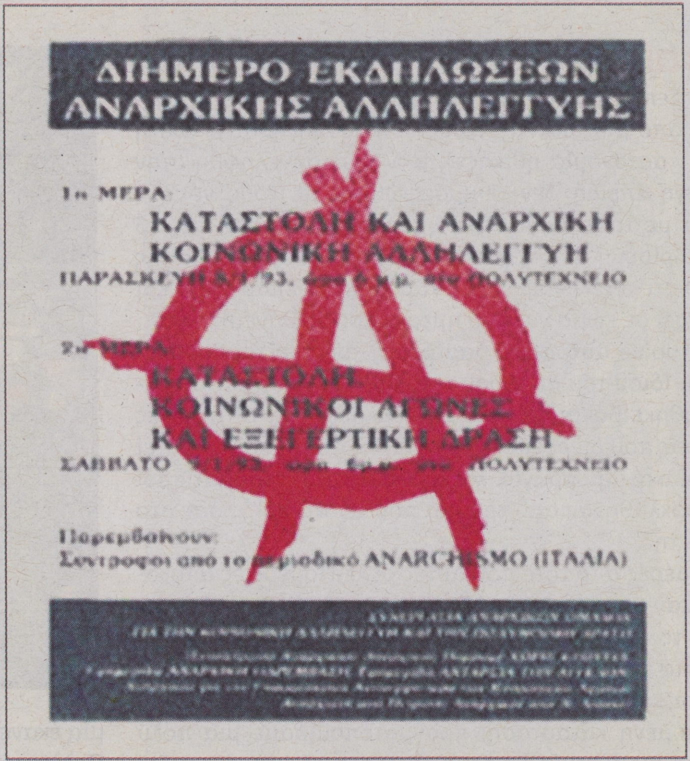
Και ίσως αυτή τη φορά, τίποτα να μην μοιάζει με το παρελθόν...

Συσπείρωση Αναρχικών

συνέχεια από τη σελ 3

Αυτή ακριβώς η προσπάθεια όσο το δυνατόν βαθύτερης κατανόησης και γνώσης όσων έχουν προηγηθεί, θεωρούμε ότι είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση για την συνέχιση του αντικρατικού αγώνα.

Το πρόταγμα «***Οργάνωση και Αγώνας για την Αναρχία***» ήταν για τον Ανδρέα μια στάση ζωής και όχι μια τυχοδιωκτική ατάκα. Μιας ΑΝΑΡΧΙΑΣ που δεν είναι ουρά της ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, μακριά και ενάντια σε κάθε λογής –ισμούς. Πρόσφερε στις αναρχικές απόψεις και πρακτικές με κάθε ειλικρίνεια, δίχως δεύτερες σκέψεις, αλλά με ήθος και ανιδιοτέλεια. ***Ένας δρόμος δύσκολος και ανηφορικός, σε αντίθεση με τις «εύκολες» λογικές και πρακτικές διάλυσης και εκποίησης της αναρχικής δυναμικής στο κινηματικό παζάρι, που αρκετοί κατά καιρούς επιλέγουν και υπηρετούν με το αζημίωτο***.

Οι νέες ανθρωποσφαγές των εξουσιαστών, οι εκατοντάδες χιλιάδες ξεσπιτωμένοι, οι ερειπωμένες πόλεις, οι εθνικές εκκαθαρίσεις, ονομάζονται «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ»

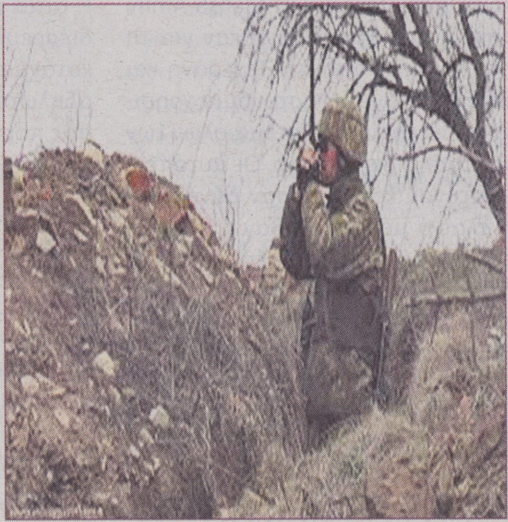
τοχυρώνει όλα τα προηγούμενα εγκλήματα τους. Επιδεικνύουν την αποτελεσματικότητα των νέων τους όπλων, και νιώθουν πιο σίγουροι, παντοδύναμοι, ακλόνητοι στο θρόνο τους. Αδειάζουν τις «σωφρονιστικές» αποικίες από δολοφόνους και βιαστές, τους στρατολογούν με την βία και τους στέλνουν να σκοτώσουν και να σκοτωθούν.

Πανάρχαια τακτική. Όμως τώρα ο μεσαίωνας ωχριά. Και ο περίφημος πολιτισμός τους; Τα επιτεύγματά τους; Αλλά πόση υποκρισία ν' αντέξει κάποιος εκ μέρους των κάθε λογής γκουρού και υποστηρικτών του φεουδαρχικού καπιταλισμού της παγκοσμιοποίησης, όταν εμφανίζονται να στηλιτεύουν τάχα την άνοδο, την ακμή ή την εκκωφαντική πτώση των μαφιόζων ρώσων ολιγαρχών, ή όταν μιλούν όλοι αυτοί οι δυτικοί πρoύχοντες για τον λαϊκισμό, που πνίγει την αθώα δημοκρατία;!

Και όμως, δεν έχουν κάποιο δισταγμό, παρ' ότι είναι αυτοί οι ίδιοι, που ως πραγματικοί αλιγάτορες καταβρόχθιζαν και κατο δικό τους συμφέρον, γιατί απέναντί τους δεν βρίσκονται τα αδέλφια τους, αλλά οι σφαγείς τους.

Και ίσως αυτή τη φορά, τίποτα να μην μοιάζει με το παρελθόν...

Συσπείρωση Αναρχικών

το οποίο διέταζε τους φοιτητές να μείνουν στα δωμάτιά τους και να μην βιντεοσκοπούν το περιστατικό ή να τραβούν φωτογραφίες. Η επίδειξη δύναμης προβλήθηκε δεόντως στα κανάλια για παραδειγματισμό, όχι μόνο των φοιτητών, αλλά και οιουδήποτε φαντάζεται ότι το κράτος χαμπαριάζει και δεν επιβάλλει την θέλησή του, αλλά και όσων διατηρούσαν επιφυλάξεις για την χρησιμότητα της πανεπιστημιακής αστυνομίας.

Γιατί περί αυτού πρόκειται.

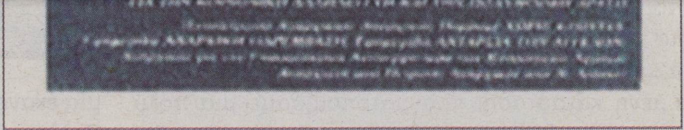
Δεν θέλετε πανεπιστημιακή αστυνομία. Κανένα πρόβλημα. Μπορούμε και καλύτερα. Για το καλό σας πάντα, για την ασφάλεια σας, για την πάταξη των κακοποιών στοιχείων. Τι είπατε; Τώρα θυμηθήκαμε να «καθαρίσουμε» τις συμμορίες από τις εστίες, για τις οποίες υπεύθυνος είναι ο πρώην πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ; Σιγά μην σας ρωτήσουμε κιόλας.

Ακούστε τώρα και το καλύτερο. Λίγο πριν την μεγαλειώδη αστυνομική εφόρμηση οι εστιακοί φοιτητές είχαν προχωρήσει σε κινητοποιήσεις για να διεκδικήσουν διάφορα αιτήματα. Η Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Αθηνών, τους προειδοποίησε πως αν δεν τερματίσουν αμέσως τις κινητοποιήσεις τους θα διακοπεί η σίτιση, η ύδρευση ακόμα και η πρόσβαση στο διαδίκτυο. Όπερ και εγένετο. Πριν μία εβδομάδα οι απειλές της Πρυτανείας πραγματοποιήθηκαν αναγκάζοντας τους φοιτητές/τριες των εστιών να καταφύγουν στο μέτρο της οργάνωσης συλλογικής κουζίνας προκειμένου να σιτιστούν.

Τελικά ποιοι είναι οι μεγαλύτεροι μαφιόζοι;

Λεόν

Το πρόταγμα «***Οργάνωση και Αγώνας για την Αναρχία***» ήταν για τον Ανδρέα μια στάση ζωής και όχι μια τυχοδιωκτική ατάκα. Μιας ΑΝΑΡΧΙΑΣ που δεν είναι ουρά της ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, μακριά και ενάντια σε κάθε λογής –ισμούς. Πρόσφερε στις αναρχικές απόψεις και πρακτικές με κάθε ειλικρίνεια, δίχως δεύτερες σκέψεις, αλλά με ήθος και ανιδιοτέλεια. ***Ένας δρόμος δύσκολος και ανηφορικός, σε αντίθεση με τις «εύκολες» λογικές και πρακτικές διάλυσης και εκποίησης της αναρχικής δυναμικής στο κινηματικό παζάρι, που αρκετοί κατά καιρούς επιλέγουν και υπηρετούν με το αζημίωτο***.

Θα τον θυμόμαστε πάντα να είναι στο πλευρό μας, αλλά και στο πλευρό όσων στήνουν «οδοφράγματα», στο πλευρό όσων αγωνίζονται για να απαλλαγούμε οριστικά από το βραχνά του κράτους και κάθε μορφής καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Γιατί οι αγώνες μας δεν είναι σκόνη στον χρόνο, οι μνήμες μας δεν είναι τα απορρίμματα της ιστορίας που γράφουν άλλοι, ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΛΟΓΟ ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ.

28-9-2022

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Συσπείρωση Αναρχικών

ΙΡΑΝΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΕ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ MAHSA AMINI ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΙΣ 24 Σεπτεμβρίου 2022

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 13 Σεπτεμβρίου 2022, η 22χρονη Mahsa Amini συνελήφθη από μια ιρανική περίπολο καθοδήγησης (γνωστή και ως «αστυνομία ηθικής»). Η Mahsa συνελήφθη στην Τεχεράνη επειδή δεν συμμορφώθηκε με τους νόμους σχετικά με το ντύσιμο. Τρεις ημέρες αργότερα, στις 16 Σεπτεμβρίου, η αστυνομία ενημέρωσε την οικογένεια της Mahsa ότι είχε «εμφανίσει καρδιακή ανεπάρκεια» και είχε πέσει σε κώμα για δύο ημέρες πριν πεθάνει.

Μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του αδελφού της, καθιστούν σαφές ότι ξυλοκοπήθηκε βάναυσα κατά τη σύλληψή της. Οι ιατρικές σαρώσεις που διέρρευσαν υποδεικνύουν ότι είχε υποστεί εγκεφαλική αιμορραγία και εγκεφαλικό - τραυματισμοί που προκλήθηκαν από τραύμα που τελικά οδήγησαν στο θάνατό της.

Τις ημέρες από τότε που αυτές οι λεπτομέρειες αποκαλύφθηκαν δημόσια, έχουν ξεσπάσει μαζικές διαδηλώσεις σε όλο το Ιράν καταδικάζοντας τη δολοφονία της Mahsa στα χέρια της αστυνομίας.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα αυτήν την ταχέως μεταβαλλόμενη κατάσταση, πραγματοποιήσαμε μια πολύ σύντομη συνέντευξη με την Federation of Anarchism Era (Ομοσπονδία της Αναρχικής Εποχής), μια οργάνωση με τμήματα στο Ιράν και το Αφγανιστάν.

Αυτή η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε μεταξύ των ημερομηνιών 20/9/22 και 23/9/22.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Black Rose / Rosa Negra (BRRN): Αρχικά, δώστε μια σύντομη περιγραφή της Federation of Anarchism Era.

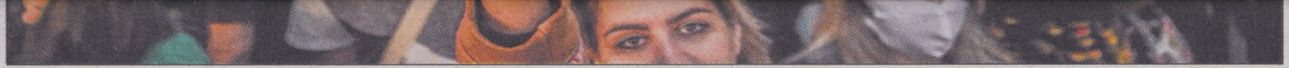
Federation of Anarchism Era (FAE): Η Federation of Anarchism Era είναι μια τοπική αναρχική ομοσπονδία που δραστηριοποιείται στο λεγόμενο Ιράν, το Αφγανιστάν και

μία έκανε χρήση δακρυγόνων και χτύπησε και τον Kiaresh. Πολλές άλλες συλληφθείσες γυναίκες έγιναν μάρτυρες αυτού που συνέβη στο βαν της αστυνομίας. Καθ' οδόν προς το αστυνομικό τμήμα υπήρξε λογομαχία μεταξύ κρατουμένων γυναικών και αστυνομικών. Η Mahsa Amini ήταν ένα από τα κορίτσια που διαμαρτυρήθηκαν για τη σύλληψή τους. Έλεγε ότι δεν ήταν από την Τεχεράνη και ότι έπρεπε να την αφήσουν να φύγει. Η αστυνομία χρησιμοποίησε σωματική βία για να κλείσει το στόμα όλων των κρατουμένων. Η Mahsa χτυπήθηκε, επίσης. Οι αυτόπτες μάρτυρες είπαν ότι οι αστυνομικοί χτύπησαν δυνατά το κεφάλι της Mahsa στο πλαϊνό μέρος του βαν της αστυνομίας. Είχε ακόμη τις αισθήσεις της όταν έφτασε στην Υπηρεσία Ηθικής Ασφάλειας, αλλά οι άλλες κρατούμενες γυναίκες παρατήρησαν ότι δεν φαινόταν καλά. Η αστυ-

μείο, εκφοβισμένο, συμμορφώθηκε με την αστυνομία. Είπαν ψέματα στους γονείς ότι ήταν «ατύχημα» και ότι την κράτησαν ζωντανή για δύο ημέρες με μηχανική υποστήριξη. Η Mahsa κηρύχθηκε νεκρή στις 16 Σεπτεμβρίου. Η αιτία του θανάτου της από τις ιατρικές σαρώσεις, που διέρρευσαν από hacktivists (ακτιβιστές χάκερ), δείχνει κατάγματα οστών, αιμορραγία και οίδημα εγκεφάλου. Διαδηλωτές στην Κωνσταντινούπολη της Τουρκίας κρατούν στις πορείες φωτογραφίες της Mahsa Amini.

BRRN: Η ταυτότητα της Mahsa ως Κουρδικής καταγωγής έπαιξε ρόλο στη σύλληψη και τον θάνατό της;

FAE: Αναμφίβολα, το να είσαι Κούρδος στην Τεχεράνη έπαιξε ρόλο στον τελικό θάνατο της Mahsa. Όμως, αυτή είναι μια πραγματικότητα που βιώνουν όλες οι γυναίκες στο Ιράν. Δεν χρειάζεται να ψάξουμε πολύ για να βρού-

σε όλο το Ιράν καταδικάζοντας τη δολοφονία της Mahsa στα χέρια της αστυνομίας.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα αυτήν την ταχέως μεταβαλλόμενη κατάσταση, πραγματοποιήσαμε μια πολύ σύντομη συνέντευξη με την Federation of Anarchism Era (Ομοσπονδία της Αναρχικής Εποχής), μια οργάνωση με τμήματα στο Ιράν και το Αφγανιστάν.

Αυτή η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε μεταξύ των ημερομηνιών 20/9/22 και 23/9/22.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Black Rose / Rosa Negra (BRRN): Αρχικά, δώστε μια σύντομη περιγραφή της Federation of Anarchism Era.

Federation of Anarchism Era (FAE): Η Federation of Anarchism Era είναι μια τοπική αναρχική ομοσπονδία που δραστηριοποιείται στο λεγόμενο Ιράν, το Αφγανιστάν και όχι μόνο. Η ομοσπονδία μας βασίζεται σε συνθετικές διεργασίες της Αναρχίας, αποδεχόμενη όλες τις αναρχικές τάσεις εκτός από τις εθνικιστικές, θρησκευτικές, καπιταλιστικές και ειρηνιστικές τάσεις. Η πολυετής οργανωτική μας εμπειρία σε εξαιρετικά καταπιεστικά περιβάλλοντα όπως το Ιράν, μας οδήγησε να αναπτύξουμε και να χρησιμοποιήσουμε εξεγερτικές οργανωτικές τακτικές και φιλοσοφία. Είμαστε μια αθεϊστική οργάνωση, που βλέπει τη θρησκεία ως μια ιεραρχική δομή που είναι πιο αρχαία και διαρκής από όλα σχεδόν τα άλλα αυταρχικά συστήματα και πολύ παρόμοια με τον καπιταλισμό και άλλες αυταρχικές κοινωνικές δομές που υποδουλώνουν την ανθρωπότητα σήμερα. Ο ταξικός πόλεμος, από τη δική μας σκοπιά, περιλαμβάνει τον πόλεμο ενάντια στην τάξη του κλήρου που μας κλέβει την ελευθερία και την αυτονομία μας ορίζοντας τα ιερά και τα ταμπού και επιβάλλοντάς τα με εξαναγκασμό και βία.

BRRN: Ποια ήταν η Mahsa Amini; Πότε, γιατί και πώς σκοτώθηκε;

FAE: Η Mahsa Amini, γνωστή από την οικογένειά της ως Zhina, ήταν μια συνηθισμένη κούρδη κοπέλα 22 ετών από την πόλη Saghez (Saqez) του Κουρδιστάν. Ταξίδεψε με την οικογένειά της στην Τεχεράνη για να επισκεφτεί άλλες οικογένειες. Στις 13 Σεπτεμβρίου, ενώ ήταν μαζί με τον αδερφό της, Kiaresh Amini, η αστυνομία ηθικής ή η αποκαλούμενη «Περίπολος Καθοδήγησης» συνέλαβε τη Mahsa για «ακατάλληλη ένδυση χιτζάμπ». Ο αδελφός της προσπάθησε να αντισταθεί στη σύλληψη, αλλά η αστυνομία έκανε χρήση δακρυγόνων και χτύπησε και τον Kiaresh. Πολλές άλλες συλληφθείσες γυναίκες έγιναν μάρτυρες αυτού που συνέβη στο βαν της αστυνομίας. Καθ' οδόν προς το αστυνομικό τμήμα υπήρξε λογομαχία μεταξύ κρατουμένων γυναικών και αστυνομικών. Η Mahsa Amini ήταν ένα από τα κορίτσια που διαμαρτυρήθηκαν για τη σύλληψή τους. Έλεγε ότι δεν ήταν από την Τεχεράνη και ότι έπρεπε να την αφήσουν να φύγει. Η αστυνομία χρησιμοποίησε σωματική βία για να κλείσει το στόμα όλων των κρατουμένων. Η Mahsa χτυπήθηκε, επίσης. Οι αυτόπτες μάρτυρες είπαν ότι οι αστυνομικοί χτύπησαν δυνατά το κεφάλι της Mahsa στο πλαϊνό μέρος του βαν της αστυνομίας. Είχε ακόμη τις αισθήσεις της όταν έφτασε στην Υπηρεσία Ηθικής Ασφάλειας, αλλά οι άλλες κρατούμενες γυναίκες παρατήρησαν ότι δεν φαινόταν καλά. Η αστυνομία ήταν παντελώς αδιάφορη και την κατηγόρησε για υποκριτική. Οι γυναίκες συνέχισαν να διαμαρτύρονται για να βοηθήσουν τη Mahsa να λάβει την ιατρική φροντίδα που χρειαζόταν. Οι διαμαρτυρίες αντιμετωπίστηκαν με βία από την αστυνομία. Η Mahsa Amini χτυπήθηκε άγρια από την αστυνομία και έχασε τις αισθήσεις της στη συνέχεια. Λίγο αργότερα, η αστυνομία το αντιλήφθηκε και προσπάθησε να την συνεφέρει παρέχοντας της πρώτες βοήθειες, ασκώντας πίεση στο στήθος της και σηκώνοντας και κάνοντας μασάζ στα πόδια της. Αφού απέτυχαν αυτές οι προσπάθειες, η αστυνομία επιτέθηκε σε άλλες γυναίκες για να κατασχέσει όλα τα κινητά τηλέφωνα και τις κάμερες που μπορεί να κατέγραψαν το περιστατικό. Μετά από μεγάλη καθυστέρηση και την εύρεση των χαμένων κλειδιών του ασθενοφόρου, η Mahsa μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Kasra. Η κλινική στην οποία έγινε εισαγωγή της Mahsa Amini ισχυρίστηκε, σε μια ανάρτηση στο Instagram, ότι η Mahsa ήταν εγκεφαλικά νεκρή όταν εισήχθη. Αυτή η ανάρτηση στο Instagram αργότερα διαγράφηκε. Στις 14 Σεπτεμβρίου, ένας φίλος που εργαζόταν στο Νοσοκομείο Kasra, με λογαριασμό στο Twitter, έγραψε ότι η αστυνομία απείλησε τους γιατρούς, τις νοσοκόμες και το προσωπικό να μην τραβήξουν φωτογραφίες ή βίντεο και να πουν ψέματα στους γονείς της Mahsa για την αιτία του θανάτου. Το νοσοκομείο, εκφοβισμένο, συμμορφώθηκε με την αστυνομία. Είπαν ψέματα στους γονείς ότι ήταν «ατύχημα» και ότι την κράτησαν ζωντανή για δύο ημέρες με μηχανική υποστήριξη. Η Mahsa κηρύχθηκε νεκρή στις 16 Σεπτεμβρίου. Η αιτία του θανάτου της από τις ιατρικές σαρώσεις, που διέρρευσαν από hacktivists (ακτιβιστές χάκερς), δείχνει κατάγματα οστών, αιμορραγία και οίδημα εγκεφάλου. Διαδηλωτές στην Κωνσταντινούπολη της Τουρκίας κρατούν στις πορείες φωτογραφίες της Mahsa Amini.

BRRN: Η ταυτότητα της Mahsa ως Κουρδικής καταγωγής έπαιξε ρόλο στη σύλληψη και τον θάνατό της;

FAE: Αναμφίβολα, το να είσαι Κούρδος στην Τεχεράνη έπαιξε ρόλο στον τελικό θάνατο της Mahsa. Όμως, αυτή είναι μια πραγματικότητα που βιώνουν όλες οι γυναίκες στο Ιράν. Δεν χρειάζεται να ψάξουμε πολύ για να βρούμε βίντεο με την αστυνομία ηθικής να χτυπά και να αναγκάζει γυναίκες να μπαίνουν σε βαν της αστυνομίας, να πετάει γυναίκες έξω στο δρόμο από ένα κινούμενο αυτοκίνητο και να παρενοχλούνται από γυναίκες Hijabi για «ακατάλληλη χρήση του χιτζάμπ» τους. Αυτά τα βίντεο δείχνουν μόνο ένα μικρό κλάσμα της κόλασης που βιώ-

νουν οι γυναίκες στο Ιράν. Η Mahsa με τον αδερφό της την ημέρα της σύλληψής της δεν ήταν τυχαίο γεγονός. Στην πατριαρχική κοινωνία του Ιράν, οι γυναίκες θα πρέπει να συνοδεύονται από έναν άνδρα συγγενή, είτε πατέρα, σύζυγο, αδερφό είτε ξάδερφο, για να μπορέσουν να αποκρούσουν τυχόν έλεγχο από την αστυνομία ηθικής και να αποθαρρύνουν οποιαδήποτε ενόχληση από περαστικούς. Τα νεαρά ζευγάρια δεν μπορούν να κινούνται πολύ κοντά το ένα στο άλλο δημόσια γιατί κινδυνεύουν να ξυλοκοπηθούν και να συλληφθούν από την αστυνομία ηθικής. Οι συγγενείς πρέπει να έχουν έγγραφα ως απόδειξη των ισχυρισμών τους στην αστυνομία. Η σύλληψη γυναικών για κραγιόν και βερνίκι νυχιών παραμένει μια πραγματικότητα που πολλοί από εμάς τους millennials στο Ιράν θυμόμαστε έντονα. Η απειλή επιθέσεων με οξύ για την «κακή χρήση χιτζάμπ» είναι ένας άλλος εφιάλτης που υπομένουν οι γυναίκες στο Ιράν. Η πατριαρχία και η θρησκευτική αυτοκρατορία επηρεάζουν όλες τις γυναίκες.

BRRN: Πώς έμαθε ο ιρανικός λαός τον θάνατο της Mahsa; Ποια ήταν η αρχική λαϊκή ανταπόκριση;

FAE: Όπως αναφέραμε νωρίτερα, υπήρχαν πάρα πολλοί αυτόπτες μάρτυρες. Όσες απειλές κι να εκτόξευσαν, δεν θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη διαρροή της ιστορίας του θανάτου της Mahsa. Αξίζει να αναφέρουμε ότι ο γιατρός που παρακολουθούσε τη Mahsa και ο φωτορεπόρτα ιδεολογικά προπύργια του καθεστώτος, έχουν προσχωρήσει στην εξέγερση. Το νησί Κις, το καπιταλιστικό και εμπορικό κέντρο του καθεστώτος, έχει επίσης εξεγερθεί. Αυτή είναι η πιο ποικιλόμορφη εξέγερση που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια. Στις 23 Σεπτεμβρίου οι συνδικαλιστές σχεδιάζουν γενική απεργία υπέρ των διαδηλώσεων. Το καθεστώς έχει προγραμματίσει ένοπλη διαδήλωση την ίδια μέρα. Πολλά συμβαίνουν.

BRRN: Πώς αντέδρασε το ιρανικό κράτος σε αυτές τις διαδηλώσεις;

FAE: Η αρχική απάντηση του καθεστώτος ήταν λιγότερο βάναυση από ό,τι ζήσαμε πριν. Ένας λόγος είναι ότι πιάστηκαν στον ύπνο. Δεν περίμεναν αυτή την έντονη απάντηση. Ο πιο σημαντικός λόγος είναι ότι ο Ιμπραήμ Ραΐσι είναι στον ΟΗΕ. Η έλλειψη ανώτερων στελεχών της εξουσίας, η δημοσιοποιημένη ιστορία της Mahsa και οι διαμαρτυρίες και η πίεση στην κυβέρνηση η οποία παρακολουθείται από τη διεθνή κοινότητα έχουν σταματήσει τη σφαγή προς το παρόν. Μην μας παρεξηγείτε. Η αστυνομία σκότωσε και τραυμάτισε πολλούς ανθρώπους από την πρώτη μέρα των διαδηλώσεων. Μερικοί ανάμεσά τους ήταν παιδιά 10 ετών και έφηβοι 15 ετών. Εμείς, όμως, έχουμε ζήσει και τον Νοέμβριο του 2019, όταν το καθεστώς σφαγίασε πολλές χιλιάδες ανθρώπους μέσα σε 3 ημέρες. Σε όλες τις προηγούμενες εξεγέρσεις, η αστυ-

και επιχειρήσεις, όπως καφετέριες, που επιβάλλουν αυστηρά το Hijab. Το κίνημα ήταν αποκεντρωμένο και χωρίς ηγέτες, με στόχο τη δημιουργία ασφαλών χώρων για τις γυναίκες και τα μέλη της LGBTQ κοινότητας. Αυτή η βάναυση καταπίεση κορυφώθηκε αυτή τη στιγμή όπου οι γυναίκες βρίσκονται στην πρώτη γραμμή παντού, καίγοντας τα κασκόλ τους και χτυπώντας μπάτσους χωρίς Hijab. Το κύριο σύνθημα της εξέγερσης είναι επίσης «Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία», ένα σύνθημα από τη Rojava, μια κοινωνία της οποίας οι φιλοδοξίες βασίζονται στην αναρχική, φεμινιστική και κοσμική θεώρηση των πραγμάτων.

BRRN: Ποια πολιτικά στοιχεία (οργανώσεις, κόμματα, ομάδες) είναι παρόντα στις διαδηλώσεις, εάν υπάρχουν;

FAE: Πολλές οργανώσεις, κόμματα και ομάδες προσπαθούν να οικειοποιηθούν ή να επηρεάσουν τις διαδηλώσεις προς όφελός τους σε κάθε εξέγερση. Η πλειονότητά τους αντιμετώπισε ένα μη κλιμακωτό πρόβλημα κατά τη διάρκεια αυτής της εξέγερσης. Πρώτον, οι μοναρχικοί. Ο Reza Pahlavi, ο χασομέρης γιος του νεκρού προηγούμενου Σάχη του Ιράν, ένα άτομο που υποστηρίζεται από κλεμμένα χρήματα και δίκτυα μέσων ενημέρωσης εκτός Ιράν, κάλεσε σε μια ημέρα εθνικού πένθους εν μέσω δημόσιας οργής και αρχικών διαδηλώσεων αντί να χρησιμοποιήσει τους πόρους του για να βοηθήσει την επανάσταση. Ο κόσμος τελικά τον αντιμετώπισε ως τον τσαρλατάνο που ούτως ή άλλως είναι. «Θάνατος στους καταπιεστές, είτε Σάχη είτε Ηγέτη», ακούστηκε σε όλο το Ιράν.

Μετά, είναι το ΜΕΚ ή Μουτζαχεντίν Καλκ. Το ΜΕΚ έχει ιδεολογικό πρόβλημα με αυτή την εξέγερση. Είναι μια οργάνωση της οποίας οι γυναίκες μέλη αναγκάζονται να φορούν κόκκινα κασκόλ. Η ιστορικά, προέρχονται είναι από το συνδυασμό μαρξιστικών και ισλαμικών ιδεολογιών, που είχαν καταληφθεί από τους μαρξιστές-λενινιστές πριν από το 1979, πάντα στην υπηρεσία των καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών κρατών σήμερα. Ωστόσο, οι γυναίκες στο Ιράν καίνε τις μαντίλες και το Κοράνι τους. Δεν έχουν λόγο σε αυτό το πολιτικό κλίμα. Έπειτα, υπάρχουν κομμουνιστικά κόμματα που περιφρονούν τη Ροζάβα και μιλούν πάντα άσχημα για αυτό. Η απομυθοποιημένη και σκουριασμένη ταξική τους ανάλυση δεν τους βοηθά να κερδίσουν καρδιές εδώ. Με όλες τους τις συζητήσεις και την προπαγάνδα ότι είναι υπέρμαχοι της ανεξιθρησκίας και του φεμινισμού, δεν είχαν ούτε ένα σύνθημα προσανατολισμένο προς την απελευθέρωση των γυναι-

τερ που καταγράφει την κατάσταση της Mahsa και την αγωνία της οικογένειάς της, συνελήφθησαν και οι δύο, και η κατάστασή τους αυτή τη στιγμή είναι άγνωστη. Η αρχική απάντηση ήταν αγανάκτηση. Οι άνθρωποι μοιράζονταν ήδη την ιστορία της Mahsa από τις 14 Σεπτεμβρίου. Η οργή δεν ήταν ακόμη αρκετά δυνατή για διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις. Οι άνθρωποι εξακολουθούσαν να πιστεύουν ότι η Mahsa ήταν σε κώμα και υπήρχε ελπίδα για την ανάρρωσή της. Στη συνέχεια, κηρύχθηκε νεκρή στις 16 Σεπτεμβρίου.

Πρώτον, υπήρξαν μικρές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στο Νοσοκομείο Kasra, οι οποίες διαλύθηκαν από την αστυνομία. Οι σπίθες της τρέχουσας εξέγερσης άναψαν στο Saghez, την πατρίδα της Mahsa. Μια αστυνομική μοτοσικλέτα κάηκε σε διαδήλωση στην Τεχεράνη.

BRRN: Ποια είναι η κλίμακα των σημερινών διαδηλώσεων; Σε ποιες περιοχές της χώρας έχουν επικεντρωθεί οι διαδηλώσεις;

FAE: Η κατάσταση είναι πολύ δυναμική και αλλάζει εξαιρετικά γρήγορα. Τη στιγμή που γράφουμε αυτό το άρθρο, οι φλόγες της εξέγερσης έχουν πυρπολήσει 29 από τις 31 επαρχίες του Ιράν. Ένα από τα χαρακτηριστικά αυτής της εξέγερσης είναι ότι εξαπλώθηκε γρήγορα σε μεγάλες πόλεις σε όλο το Ιράν, όπως η Τεχεράνη, η Ταμπρίζ, το Ισφαχάν, το Αχβάζ, το Ραστ και άλλες. Το Qom και το Mashhad, νομία δεν ήταν άμεσα στόχος της οργής του κόσμου. ΟΧΙ, όμως και αυτή τη φορά. Είναι οι κακοί αυτή τη φορά και οι άνθρωποι είναι στους δρόμους για το αίμα τους. Αυτό τους φθείρει σωματικά και ψυχικά, κάτι που θεωρούμε καλά νέα. Αυτή τη στιγμή, το Saghez και το Sanandaj βιώνουν ανελέητη καταστολή. Το καθεστώς έχει φέρει τανκς και βαρέα στρατιωτικά οχήματα για να καταστείλει την εξέγερση εκεί. Υπάρχουν πολλές αναφορές για πυροβολισμούς με πραγματικά πυρομαχικά εναντίον διαδηλωτών. Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται ακόμη. Αυτοκίνητα της αστυνομίας ανατρέπονται. Τα αστυνομικά τμήματα κυκλώθηκαν και κάηκαν. Απλώς χρειάζεται να οπλιστούμε λεηλατώντας το οπλοστάσιο τους. Μετά, μπαίνουμε σε μια άλλη φάση εξέγερσης συνολικά. Ένα οδόφραγμα στήθηκε σε μια διαδήλωση στην Τεχεράνη στις 21/9/22.

BRRN: Είναι ακριβές να αποκαλούμε αυτές τις διαδηλώσεις φεμινιστικού χαρακτήρα;

FAE: ΑΕ: Ναι, οπωσδήποτε. Όπως όλες οι άλλες εξεγέρσεις, υπήρξαν εξελίξεις και κινήσεις κάτω από την επιφάνεια. Μπορεί να ειπωθεί ότι η πρόσφατη καταστολή του Hijab και η αυξημένη βαρβαρότητα της αστυνομίας ηθικής ξεκίνησαν ως απάντηση στην αυθόρμητη, αυτόνομη και φεμινιστική αυτοοργάνωση των γυναικών του Ιράν. Νωρίτερα φέτος, οι γυναίκες στο Ιράν άρχισαν να μπαίνουν στη μαύρη λίστα και να μποϊκοτάρουν ανθρώπους

όπως ή άλλως είναι: «Θάνατος στους καταπιεστές, είτε Σάχη είτε Ηγέτη», ακούστηκε σε όλο το Ιράν.

Μετά, είναι το ΜΕΚ ή Μουτζαχεντίν Καλκ. Το ΜΕΚ έχει ιδεολογικό πρόβλημα με αυτή την εξέγερση. Είναι μια οργάνωση της οποίας οι γυναίκες μέλη αναγκάζονται να φορούν κόκκινα κασκόλ. Η ιστορικά, προέρχονται είναι από το συνδυασμό μαρξιστικών και ισλαμικών ιδεολογιών, που είχαν καταληφθεί από τους μαρξιστές-λενινιστές πριν από το 1979, πάντα στην υπηρεσία των καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών κρατών σήμερα. Ωστόσο, οι γυναίκες στο Ιράν καίνε τις μαντίλες και το Κοράνι τους. Δεν έχουν λόγο σε αυτό το πολιτικό κλίμα. Έπειτα, υπάρχουν κομμουνιστικά κόμματα που περιφρονούν τη Ροζάβα και μιλούν πάντα άσχημα για αυτό. Η απομυθοποιημένη και σκουριασμένη ταξική τους ανάλυση δεν τους βοηθά να κερδίσουν καρδιές εδώ. Με όλες τους τις συζητήσεις και την προπαγάνδα ότι είναι υπέρμαχοι της ανεξιθρησκίας και του φεμινισμού, δεν είχαν ούτε ένα σύνθημα προσανατολισμένο προς την απελευθέρωση των γυναικών. Και η ιδεολογία τους τούς εμπόδισε να φωνάζουν «Γυναίκες, Ζωή, Ελευθερία». Δεν είχαν τίποτα να πουν, γι' αυτό σώπασαν. Χάρη σε αυτό, η παρουσία τους είναι πολύ πιο αδύναμη στις διαδηλώσεις σήμερα. Το αναρχικό ρεύμα αναπτύσσεται στο Ιράν. Αυτή η εξέγερση, όντας χωρίς αρχηγούς, φεμινιστική, ανεξούσια, και φωνάζοντας συνθήματα της Ροζάβα, οδήγησε τους αναρχικούς, συνδεδεμένους και μη με την ομοσπονδία, να έχουν ισχυρή παρουσία σε αυτή την εξέγερση. Δυστυχώς, πολλοί έχουν συλληφθεί και τραυματιστεί, επίσης. Εργαζόμαστε για να συνειδητοποιήσουμε τις αντικαπιταλιστικές δυνατότητες αυτού του κινήματος. Επειδή η Ισλαμική Δημοκρατία είναι μια λατρεία θανάτου και η θρησκεία, η πατριαρχία, ο ρατσισμός και ο καπιταλισμός είναι οι ιδεολογικοί της πυλώνες. Για να ζήσουμε, πρέπει να είμαστε ελεύθεροι. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς την απελευθέρωση των γυναικών στην πρώτη γραμμή.

Διαδηλωτές πανεπιστημίων στην Τεχεράνη στις 19/9/22

BRRN: Στην αλληλεγγύη. Σας ευχαριστώ για το χρόνο σας.

FAE: Αλληλεγγύη.

Από Black Rose Anarchist Federation by Black Rose / Rosa Negra – Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων

Πηγή: https://anarchistnews.org/content/iranian-anarchists-protests-response-police-murder-mahsa-amini

Μετάφραση – απόδοση Π.

Η «Ξαφνικίτιδα» και άλλες πρόσφατες covid ιστορίες

«Hoc volo, sic iubeo! Sit pro ratione voluntas!»
«Αυτό θέλω, έτσι διατάσσω! Αντί εξηγήσεως ισχύει η βούληση μου»
Ιουβενάλιος, ρωμαίος σατυρικός ποιητής.

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος ενημερώνεται αποκλειστικά από τα κυρίαρχα ελληνικά μμε· τότε θα αντιλαμβανόταν ότι από τις αρχές του καλοκαιριού ο covid έφυγε τόσο ξαφνικά από την ελληνική επικράτεια όσο ήρθε. Πουθενά τρομοϋστερία, παχυλοί τίτλοι και φοβικά ρεπορτάζ, αντίθετα μειλίχιες αναλύσεις και αποτυπώσεις μιας κατάστασης, όπου η παρουσία του κορωνοϊού υπήρχε μεν, αλλά η διαχείριση και αυτό το καλοκαίρι διέφερε. Το τουριστικό ΑΕΠ, βλέπετε, είναι πολύ σημαντικό για την οικονομική κατάσταση της χώρας, οπότε τα

έτοιμα να εξυπηρετήσουν τη σταθερή πελατεία που «σπρώχνουν» πάρα πολλοί γιατροί. Μέσα σε αυτό κλίμα που έχει στηθεί μεθοδικά πολλές δεκαετίες στις δυτικές κοινωνίες, ήταν αναμενόμενο η κυριαρχία να διαχειριστεί με συγκεκριμένα μέσα επιβολής τις λεγόμενες επιδημίες-πανδημίες. Συμπληρώνονται οσονούπω τρία χρόνια από την εμφάνιση του covid και μπορούμε να πούμε, ότι είναι ένα καλό διάστημα για την εξαγωγή ορισμένων συμπερασμάτων από τα δεδομένα που υπάρχουν και είναι αρκετά. Πολλές μελέτες και αναλύσεις βρίσκονται σε εξέλιξη, ενώ άλλες έρχονται να συνεχίσουν τη συμπερασματολογία προηγούμενων.

Πολλοί θα έχετε ακούσει τον όρο «ξαφνικίτιδα» που έρχεται να περιγράψει, ως μια λαϊκή καθημερινή αντίδραση, τη συχνότητα θανάτων ανθρώπων (ακόμη και νεαρής ηλικίας) που σύμφωνα με τις ιατρ

δεν έχουν έρθει σε επαφή με την αναρχική/αντιεξουσιαστική σκέψη, αλλά και από άτομα που τοποθετούν τους εαυτούς τους εντός της. Δεν χωράνε στην ίδια μασχάλη από τη μία η κρατική επιβολή της πολύμηνης αργίας-αναστολής των υγειονομικών που αρνούνται να επιτελέσουν μια αμφιλεγόμενη ιατρική πράξη και από την άλλη η παροχή αλληλεγγύης προς αυτούς που αποκαλείς, αριστερά και δεξιά, «ψεκασμένους». Όταν χλευάζεις εκείνους που υπόκεινται την ολομέτωπη και σκληρή επίθεση του Κράτους, συμφωνείς ή διαφωνείς με τη στάση τους, είναι σαν να κατανοείς και να συναινείς στις εξουσιαστικές πρακτικές. Και ταυτόχρονα να τείνεις και χείρα βοηθείας όταν με περισπούδαστο ύφος εκφράζονται απόψεις περί σύγκλισης ακροαριστερών και αναρχικών με ακροδεξιούς πάνω στα ζητήματα των εμβολιασμών και της διαχείρισης των σωμάτων μας. Αλλά, εν έτει 2022, μπορεί κάποιος στον ελλαδικό χώρο να αναφέρεται στην αυτοδιάθεση του σώματος του σχετικά με τον σεξουαλικό προσανατολισμό, αλλά όχι για υγειονομικούς λόγους! Αυτοδιάθεση αλα κάρτ…. Και για να παραφράσουμε τον Μπακούνιν, ***«από την ελευθερία/αυτοδιάθεση δεν μπορείς να κόψεις ούτε ένα κομματάκι, γιατί αμέσως όλη η ελευθερία/αυτοδιάθεση συγκεντρώνεται μέσα σ' αυτό το κομματάκι»***.

Όμως, τέτοιες εχθρικές μισάνθρωπες

λαμβάνονται οι ιατροί την ιερή αποστολή τους; Αναμφίβολα διαθέτουν θάρρος και αυτοθυσία αλλά πρέπει να παραδεχτούμε ότι ορισμένες φορές ***στερούνται νοημοσύνης και γνώσης****. Η ιστορία της πανώλης που έπληξε όχι μόνο την Ευρώπη αλλά και ολόκληρο τον κόσμο, επιβεβαιώνει πως οι περιοδικές εξάρσεις της ανά τους αιώνες οφείλονται στην* ***ανεπάρκεια του υγειονομικού συστήματος παρά στην ελλιπή εκτέλεση των μέτρων περιορισμού της***.

Στα μέσα Σεπτέμβρη, ο επικεφαλής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) Τέντρος Αντανόμ Γκεμπρεγέζους δήλωσε, πως *«ο κόσμος δεν βρισκόταν ποτέ σε καλύτερη θέση για να βάλει τέλος στην πανδημία του κοροναϊού»*. Είχε καταγραφεί ο μικρότερος αριθμός θανάτων σε παγκόσμιο επίπεδο από τον κοροναϊό από τον Μάρτιο του 2020. Πρόσθεσε, όμως, ότι οι εθνικές κυβερνήσεις δεν πρέπει να χαλαρώσουν τα υγειονομικά μέτρα και ότι πρέπει *«να δουλέψουμε ακόμη πιο σκληρά για να ξεπεράσουμε αυτή τη νοητή γραμμή και να απολαύσουμε τους καρπούς των κόπων μας»*. Παίρνοντας τη σκυτάλη, ο γερμανός υπουργός Υγείας Καρλ Λάουτερμπαχ εξήγγειλε νέα μέτρα προστασίας κατά του κοροναϊού, τα οποία θα ισχύσουν από πρώτης Οκτωβρίου, τονίζοντας ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην χρήση μάσκας.

Την ίδια στιγμή μελέτες και έρευνες έρχονται σε σύγκρουση με τα δεδομένα

«Αυτό θέλω, έτσι διατάσσω! Αντί εξηγήσε-ως ισχύει η βούληση μου»

Ιουβενάλιος, ρωμαίος σατυρικός ποιητής.

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος ενημερώνεται αποκλειστικά από τα κυρίαρχα ελληνικά μμε· τότε θα αντιλαμβανόταν ότι από τις αρχές του καλοκαιριού ο covid έφυγε τόσο ξαφνικά από την ελληνική επικράτεια όσο ήρθε. Πουθενά τρομοϋστερία, παχυλοί τίτλοι και φοβικά ρεπορτάζ, αντίθετα μειλίχιες αναλύσεις και αποτυπώσεις μιας κατάστασης, όπου η παρουσία του κορωνοϊού υπήρχε μεν, αλλά η διαχείριση και αυτό το καλοκαίρι διέφερε. Το τουριστικό ΑΕΠ, βλέπετε, είναι πολύ σημαντικό για την οικονομική κατάσταση της χώρας, οπότε τα τελευταία καλοκαίρια ο covid «πάει διακοπές». Οι λαλίστατοι επιστήμονες-στυλοβάτες του συστήματος αφήσαν τα τηλεοπτικά «παράθυρα» και τη σοβαροφάνειά τους. Η πολιτική διαχείριση των ασθενειών και πανδημιών από την πλευρά της κρατικής εξουσίας, όπως επανειλημμένα έχουμε τονίσει, αποτελεί ένα πολύ μεγάλο και σημαντικό κομμάτι για την καθοδήγηση και -εν τέλει- παγίδευση των ανθρώπων. Προωθούνται και επιβάλλονται κανόνες και πρότυπα που αποξενώνουν τον άνθρωπο από το ίδιο του το σώμα, που τον απομακρύνουν γενικότερα από τη ζωή, τη συλλογικότητα και την κοινότητα, στρέφοντας τον στην αποξένωση, στην ιδιώτευση και στη νοσηρότητα. Μέσω του φόβου υψώνονται τα ψηλά τείχη της απομόνωσης που εντός τους περισσεύει η αποχαύνωση και οι «μεσσιανικές» λύσεις του τεχνοπολιτισμού. Είναι αυτές που προσφέρονται και προωθούνται μέσα από τα δομημένα συστήματα υγείας που έχουν στήσει οι φαρμακοβιομηχανίες. Το πόσο νοσηρή είναι η καθημερινότητα αποτυπώνεται –εκτός των άλλων– και από την παρουσία χιλιάδων φαρμακείων σε κάθε στενό των πόλεων, τροι. Μέσα σε αυτό κλίμα που έχει στήσει μεθοδικά πολλές δεκαετίες στις δυτικές κοινωνίες, ήταν αναμενόμενο η κυριαρχία να διαχειριστεί με συγκεκριμένα μέσα επιβολής τις λεγόμενες επιδημίες-πανδημίες. Συμπληρώνονται οσονούπω τρία χρόνια από την εμφάνιση του covid και μπορούμε να πούμε, ότι είναι ένα καλό διάστημα για την εξαγωγή ορισμένων συμπερασμάτων από τα δεδομένα που υπάρχουν και είναι αρκετά. Πολλές μελέτες και αναλύσεις βρίσκονται σε εξέλιξη, ενώ άλλες έρχονται να συνεχίσουν τη συμπερασματολογία προηγούμενων.

Πολλοί θα έχετε ακούσει τον όρο «ξαφνικίτιδα» που έρχεται να περιγράψει, ως μια λαϊκή καθημερινή αντίδραση, τη συχνότητα θανάτων ανθρώπων (ακόμη και νεαρής ηλικίας) που σύμφωνα με τις ιατρικές εκθέσεις είναι «αγνώστου αιτίας». Δεν γνωρίζουμε εάν αυτοί οι θάνατοι θα αποτελέσουν ποτέ αντικείμενο ουσιαστικής μελέτης, από τη στιγμή που γνωστοί και προβεβλημένοι επιστήμονες, βλέπε Λύτρα, δεν έχουν απρόσκοπτη πρόσβαση σε δεδομένα του ΕΟΔΥ. Και εδώ έχουμε να επισημάνουμε το εξής: τα δεδομένα που προκύπτουν από τις πάσης φύσεως καταγραφές, δεν δύναται, ακόμη και σε έναν κατ' ευφημισμό φιλελεύθερο κόσμο, να αποτελούν αποκλειστικό προνόμιο διαχείρισης και ανάλυσης από όποιον η κρατική εξουσία επιλέγει. Οφείλουν να είναι «ανοικτά» και ελεύθερα σε όποιον επιθυμεί να τα μελετήσει. Δεν αποτελούν προσωποποιημένα ιατρικά δεδομένα αλλά είναι συγκεντρωτικά αποτελέσματα καταγραφής και ως εκ τούτου ο οποιοσδήποτε περιορισμός στην πρόσβαση αποδεικνύει, με τον πλέον ξεκάθαρο και σαφή τρόπο, ότι εργαλειοποιούνται κατά το δοκούν. Η τελευταία γνωστή περίπτωση παρεμπόδισης της έρευνας επιβεβαιώνει για ακόμη μια φορά ότι «χούντα ή δημοκρατία ίδια είναι η εξουσία». Και αυτό, δυστυχώς, δεν είναι τόσο ξεκάθαρα κατανοητό, όχι μόνο από ανθρώπους που τείνεις και χείρα βοηθείας όταν με περισπούδαστο ύφος εκφράζονται απόψεις περί σύγκλισης ακροαριστερών και αναρχικών με ακροδεξιούς πάνω στα ζητήματα των εμβολιασμών και της διαχείρισης των σωμάτων μας. Αλλά, εν έτει 2022, μπορεί κάποιος στον ελλαδικό χώρο να αναφέρεται στην αυτοδιάθεση του σώματος του σχετικά με τον σεξουαλικό προσανατολισμό, αλλά όχι για υγειονομικούς λόγους! Αυτοδιάθεση αλα κάρτ…. Και για να παραφράσουμε τον Μπακούνιν, ***«από την ελευθερία/αυτοδιάθεση δεν μπορείς να κόψεις ούτε ένα κομματάκι, γιατί αμέσως όλη η ελευθερία/αυτοδιάθεση συγκεντρώνεται μέσα σ' αυτό το κομματάκι».***

Όμως, τέτοιες εχθρικές μισάνθρωπες συμπεριφορές εμφανίστηκαν μόνο στην επιδημία του covid-19; Όπως μας πληροφορεί η καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του Παν. Αθηνών, Μ. Καραμάνου: *«Κατά την διάρκεια των μεγάλων, θανατηφόρων επιδημιών που έπληξαν τις κοινωνίες μας στην διάρκεια των χρόνων, **οι άνθρωποι αλληλομισήθηκαν»***. Ανεξαρτήτως του ποιες ήταν οι αιτίες για την εξάπλωση μιας επιδημίας, είτε ήταν η χολέρα ή η λέπρα είτε ήταν η σύφιλη, υπήρχε ένας κοινός παρονομαστής: **η πλειοψηφία των ανθρώπων, φοβισμένη κατηγορούσε όσους η κυριαρχία, πολιτική και εκκλησιαστική εξουσία, τοποθετούσε στο κάδρο. Τη μια ήταν οι εβραίοι, την άλλη οι ανήθικοι και αμαρτωλοί, στις μέρες μας ήταν οι ανεμβολίαστοι.** Αλλά ποιος ήταν ο ρόλος των γιατρών στην αντιμετώπιση των επιδημιών διαχρονικά; Ο ιταλός ιατρός-υγειονολόγος, Luigi Mongeri (1815-1882), γνωστός για τη ψυχιατρική μεταρρύθμιση στην Οθωμανική αυτοκρατορία σημείωνε: «*Θα μπορέσει ο γιατρός να θέσει ένα τέλος στην ξέφρενη πορεία της επιδημίας; Από την μια έχει να αντιμετωπίσει την άγνοια και την αδιαφορία και από την άλλη τις προκαταλήψεις. Αντι-δημία του κοροναϊού*». Είχε καταγραφεί ο μικρότερος αριθμός θανάτων σε παγκόσμιο επίπεδο από τον κοροναϊό από τον Μάρτιο του 2020. Πρόσθεσε, όμως, ότι οι εθνικές κυβερνήσεις δεν πρέπει να χαλαρώσουν τα υγειονομικά μέτρα και ότι πρέπει «*να δουλέψουμε ακόμη πιο σκληρά για να ξεπεράσουμε αυτή τη νοητή γραμμή και να απολαύσουμε τους καρπούς των κόπων μας*». Παίρνοντας τη σκυτάλη, ο γερμανός υπουργός Υγείας Καρλ Λάουτερμπαχ εξήγγειλε νέα μέτρα προστασίας κατά του κοροναϊού, τα οποία θα ισχύσουν από πρώτης Οκτωβρίου, τονίζοντας ότι πρέπει να δοθεί έμφαση στην χρήση μάσκας.

Την ίδια στιγμή μελέτες και έρευνες έρχονται σε σύγκρουση με τα δεδομένα που έδωσαν οι φαρμακοβιομηχανίες για να πάρουν εγκρίσεις. Εμβόλια, όπως τα Spikevax της Moderna και τα BioNTech της Pfizer, τεχνολογίας **mRNA**, είναι πιο πιθανό να σε στείλουν στο νοσοκομείο με ανεπιθύμητη ενέργεια παρά να σε προστατεύσουν από τον covid. Ερευνητές, με επικεφαλής τον Dr Peter Doshi, συντάκτη του *British Medical Journal (BMJ)*, έδειξαν ότι το ποσοστό σοβαρών ανεπιθύμητων ενεργειών ήταν 10,1 ανά 10.000 ενέσεις (0,1%) για το εμβόλιο της Pfizer και 15,1 ανά 10.000 ενέσεις (0,15%) για το εμβόλιο της Moderna. Συνολικά, τα εμβόλια έχουν υπερδιπλάσιες πιθανότητες να σας βάλουν στο νοσοκομείο παρά να σας προστατεύσουν από μια σοβαρή λοίμωξη Covid. Οι ανεπιθύμητες ενέργειες των εμβολίων περιλάμβαναν νοσοκομειακή περίθαλψη, επίμονη και σοβαρή αναπηρία, γενετικές ανωμαλίες και θάνατο. Ο FDA αγνόησε, επίσης, ανησυχητικά δεδομένα που αποκάλυπταν, ότι ***διπλάσιοι άνθρωποι στην ομάδα του εμβολίου είχαν «πολλαπλές σοβαρές ανεπιθύμητες ενέργειες» σε σύγκριση με εκείνους που έλαβαν εικονικό φάρμακο.*** Ο οργανισμός επισήμανε τις ανησυχίες του σχετικά με

το εμβόλιο της Pfizer –και τον αυξημένο κίνδυνο πνευμονικής εμβολής, οξέος εμφράγματος του μυοκαρδίου (θανατηφόρο ή σχεδόν θανατηφόρο καρδιακό επεισόδιο), ανοσολογικής θρομβοπενίας (το αίμα δεν πήζει) και διάχυτης ενδοαγγειακής πήξης (ανεξέλεγκτη αιμορραγία)– τον Ιούλιο του 2021, αλλά χωρίς καμία εξέλιξη και πρόοδο στο συγκεκριμένο θέμα. Στην ιατρική επιστημονική κοινότητα υπάρχουν ανησυχίες, ότι το έγγραφο Doshi δεν θα δημοσιευθεί ποτέ. Την ίδια τύχη θα έχουν και τα ***δεδομένα ασφαλείας*** τα οποία φυλάσσονται από **τις φαρμακευτικές εταιρείες** και ενδεχομένως τις **ρυθμιστικές αρχές**. Γιατί αυτά δεν συμβαίνουν μόνο στην Ελλάδα (υπόθεση Λύτρα) αλλά παντού στου κόσμο, όπου η εξουσία θέλει να κρύψει ή να συσκοτίσει.

Αλλά τα νέα δεδομένα περί αυξημένης θνησιμότητας και νοσηρότητας δεν αφορούν μονάχα τον εμβολιασμένο πληθυσμό, μια τέτοια προσέγγιση είναι, εξ αρχής, προβληματική. Η ίδια η ασθένεια του κορωνοϊού δείχνει να επιφέρει μακροχρόνιες και σημαντικές διαταραχές σε μερίδα νοσούντων. Εκτελεστικές λειτουργίες του εγκεφάλου, που περιλαμβάνουν την εστίαση της προσοχής, τη συγκράτηση πληροφοριών στο μυαλό και τον προγραμματισμό καταρρέουν και αποτελούν μια επίπονη διαδικασία. Αυτό που έχει ονομαστεί ως «εγκεφαλική ομίχλη» είναι ένα σύμπτωμα που εμφανίζεται λίγους μήνες μετά τη νόσηση, όπως και άλλα συμπτώματα long covid. Όλα αυτά μάς κάνουν να αναρωτιόμαστε εάν ένας **φυσικός ιός-κορωνοϊός** είναι λογικό να έχει τέτοιας μορφής επιδραστικότητα στον ανθρώπινο πληθυσμό και να οδηγεί αρκετούς από τους ασθενείς στην κατάθλιψη και στη σκέψη για αυτοκτονία. Έχει καταγραφεί ποτέ στην ιστορία των επιδημιών τέτοιας μορφής νόσηση; Μήπως τα αποτελέσματα και οι συνέπειες της ασθένειας μάς οδηγούν και στην πηγή δημιουργίας του ιού;

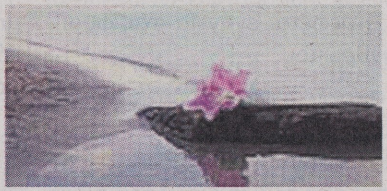
Όμως, η πραγματικότητα, έτσι και αλλιώς, στο ζήτημα των θανατηφόρων ασθενειών είναι σαφής και αμείλικτη. Οι **μη μεταδοτικές ασθένειες**, καρδιαγγειακά νοσήματα –εγκεφαλικά επεισόδια, καρκίνος και διαβήτης– υπερτερούν σε αριθμό έναντι των μολυσματικών ασθενειών διεθνώς. Σχεδόν τα **3/4 των θανάτων** στον κόσμο προκαλούνται από τις προαναφερθείσες ασθένειες και επεισόδια. **Όλες είναι ασθένειες που γιγαντώθηκαν με την ανάπτυξη του σύγχρονου τεχνοβιομηχανικού πολιτισμού.** Εκείνου του πολιτισμού και της εξέλιξης που τώρα μέσω της επιστήμης και της έρευνας θα σώσει, υποτίθεται, τον άνθρωπο από τον κορονοϊό. Φαύλος κύκλος ή αλλιώς, «Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι»;

Αλλά όχι, δεν υπάρχουν αναπάντητα ερωτήματα στα ζητήματα υγείας και περίθαλψης, «έχουν γνώσιν οι φύλακες»!

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Ο σπόρος

Καθώς βρεθείς κοντά στο απόμερο, ξεχασμένο και μικρό λιμανάκι στάσου,
για ένα ψήγμα δευτερολέπτου, μπροστά σε ένα ξέμπαρκο μοναχικό κλαδί…
Ήταν πριν καιρό θυμάμαι μια φθινοπωρινή νύχτα,
που κυνηγημένος από της κοινωνίας την αντάρα,
βρήκα και φώλιασα εκεί…
Κρυμμένος από τις ασπίδες και τα επικριτικά μαχαίρια
κάθισα να ξαποστάσω.
Με τον ιδρώτα στην παλάμη,
η χούφτα άνοιξε και έφυγαν λιγοστοί σπόροι.
Άλλοι ρίχτηκαν στη θάλασσα και άλλους τους πείρε ο αέρας…
Ένας τόσος δα μικρός σπόρος βρήκε μια οπή ραγισμένου τσιμέντου και
τρύπωσε εκεί μέσα…
Μετά από καιρό πέταξε τον πρώτο του ανθό, το πρώτο κλωνάρι, που θύμιζε
ένα παλιό βιβλίο που δανείστηκα από ένα παλιό λημέρι...

Και όμως είτε με αλμύρα, είτε με παγωνιά, ο καρπός μετουσιώθηκε,
μπόρεσε να μεγαλώσει...
Βρέθηκαν οι λέξεις να ακουμπήσουν στο καθάριο της ματιάς...
Σαν βρει να φωλιάσει, λένε, ο σπόρος, δεν φεύγει...
Μένει, αναδίδεται και καρτερά
παρά του κόσμου τις κακουχίες...
Μ.

μακροχρόνιες και σημαντικές διαταρα-
χές σε μερίδα νοσούντων. Εκτελεστικές λειτουργίες του εγκεφάλου, που περιλαμβάνουν την εστίαση της προσοχής, τη συγκράτηση πληροφοριών στο μυαλό και τον προγραμματισμό καταρρέουν και αποτελούν μια επίπονη διαδικασία. Αυτό που έχει ονομαστεί ως «εγκεφαλική ομίχλη» είναι ένα σύμπτωμα που εμφανίζεται λίγους μήνες μετά τη νόσηση, όπως

του πολιτισμού και της εξέλιξης που τώρα μέσω της επιστήμης και της έρευνας θα σώσει, υποτίθεται, τον άνθρωπο από τον κορονοϊό. Φαύλος κύκλος ή αλλιώς, «Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι»;

Αλλά όχι, δεν υπάρχουν αναπάντητα ερωτήματα στα ζητήματα υγείας και περίθαλψης, «έχουν γνώσιν οι φύλακες»!

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Και όμως είτε με αλμύρα, είτε με παγωνιά, ο καρπός μετουσιώθηκε,
μπόρεσε να μεγαλώσει...
Βρέθηκαν οι λέξεις να ακουμπήσουν στο καθάριο της ματιάς...
Σαν βρει να φωλιάσει, λένε, ο σπόρος, δεν φεύγει...
Μένει, αναδίδεται και καρτερά
παρά του κόσμου τις κακουχίες...

Μ.

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἄν ἱστορία εἶναι συστηματική μελέτη τῶν ὅσων ἔχουν συμβεῖ μέ ἐπίκεντρο τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα καί τά γραπτά, τότε μία μικρή συμβολή στήν ἀποκατάσταση τῶν στρεβλώσεων, εἶναι καί τά παρατιθέμενα τεκμήρια γιά τούς κοινωνικούς ἀγῶνες σέ αὐτήν τήν ἔκδοση. Τά ἀποδίδουμε, λοιπόν, ἄνευ οἱασδήποτε τροποποίησης, ὡς ἐλάχιστη συνεισφορά στήν διατήρηση τῆς μνήμης.

(Από τον πρόλογο της έκδοσης)

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἀγκυλώσεις, εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, οἱ μη επαναπαυόμενοι –στις ψευδαισθήσεις τις οποίες διασπείρει η εξουσία–, ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν ΕΚΕΙΝΑ τὰ πεπραγμένα. Νὰ τὰ γνωρίσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν διερευνητικό τρόπο. Εἶναι ἀποδεκτό ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι δύσκολο. Δὲν εἶναι, ὅμως, ἀκατόρθωτο. Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ διαρκής ἀνάδειξις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἕνα σοβαρὸ μέτωπο τῆς πάλης ἐναντίον κάθε ἐξουσίας. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς διαχειρίσεως, τῶν κατά καιροὺς συμβάντων, στὰ χέρια τῶν ἐξουσιαστῶν (αριστερῶν, δεξιῶν, κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν, ἐθνικιστῶν κ.λπ.) συνιστᾶ την ἔμπρακτη ἀποδοχή τοῦ κύρους τῆς ἐξουσίας.

(Από τον πρόλογο)

Α΄ ΜΕΡΟΣ

ΝΕΣΤΩΡ ΜΑΧΝΟ

Η ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ (1932)

(Το κείμενο δημοσιεύτηκε αρχικά τον Ιανουάριο του 1932 στο «Probuzhdeniye», N°18, σσ. 57–63)

Αναρχία σημαίνει ο άνθρωπος να ζει ελεύθερος και να εργάζεται εποικοδομητικά. Σημαίνει την καταστροφή κάθε έννοιας που στρέφεται ενάντια στις φυσικές, υγιείς επιδιώξεις του ανθρώπου.

Η Αναρχία δεν είναι μια αποκλειστικά θεωρητική αντίληψη που προέρχεται από προγράμματα τεχνητά σχεδιασμένα με στόχο την κανονιστική ρύθμιση της ζωής: είναι μια αντίληψη που προέρχεται από τη ζωή διαμέσου όλων των υγειών εκφάνσεων της, εξαιρώντας όλα τα τεχνητά κριτήρια.

Το όραμα της αναρχίας είναι μια ελεύθερη, ανεξούσια κοινωνία, η οποία διασφαλίζει ευλαβικά την ελευθερία, την ισότητα και την αλληλεγγύη μεταξύ όλων των μελών της.

Στην αναρχία, το Δικαίωμα είναι συνώνυμο με την υπευθυνότητα του ατόμου, μια μορφή υπευθυνότητας που φέρει μια αυθεντική εγγύηση ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά μα και για όλους μαζί, σε κάθε τόπο και ανά πάσα στιγμή. Από αυτό πηγάζει το όραμα των κοινοτήτων.

Η αναρχία είναι φυσικά έμφυτη στον άνθρωπο: ο κοινοτικός βίος είναι το λογικό παρεπόμενο που εξάγεται από αυτήν.

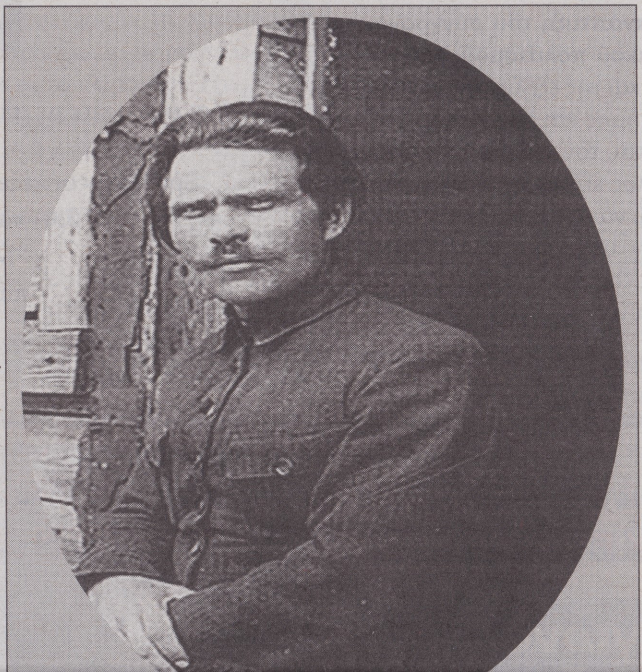
Αυτοί οι ισχυρισμοί απαιτούν, θα μπορούσε να πει κάποιος, θεωρητικό υπόβαθρο που να προέρχεται από επι-

συχνά, έβρισκα τον εαυτό μου αδύναμο να κατανοήσει και στην συνέχεια να διατυπώσει τις απαιτήσεις της στιγμής. Γενικά μιλώντας, συνήλθα γρήγορα και κατάλαβα ξεκάθαρα ότι ο στόχος για τον οποίον εγώ και οι σύντροφοί μου καλούσαμε σε αγώνα αφομοιώθηκε εύκολα από τους του στοχασμού, τη δουλοπρεπή κατάστασή του, τόσο περισσότερο αγανακτεί, τόσο περισσότερο το αναρχικό πνεύμα της ελευθερίας, της αποφασιστικότητας και της δράσης ωριμάζει μέσα του. Αυτό ισχύει για κάθε άτομο, άνδρα ή γυναίκα, παρ' όλο που μπορεί να μην έχουν ακούσει ποτέ πριν για τη λέξη «αναρχία».

Η φύση του ανθρώπου είναι αναρχική: αντιστέκεται σε οτιδήποτε τείνει να τον περιορίσει με δεσμά. Όπως το αντιλαμβάνομαι, αυτή η φυσική πεμπτουσία του ανθρώπου, αποτυπώνεται επαρκώς από τον επιστημονικό όρο αναρχία. Η τελευταία, ως ιδανικό ζωής για τους ανθρώπους, παίζει σημαντικό ρόλο στην ανθρώπινη εξέλιξη. Οι καταπιεστές, όσο και οι καταπιεσμένοι, αρχίζουν, σιγά σιγά, να δίνουν πνοή ζωής σε αυτόν τον ρόλο: έτσι οι πρώτοι φιλοδοξούν να παραποιήσουν αυτό το ιδανικό ευθέως ή με αθέμιτο τρόπο, ενώ οι δεύτεροι φιλοδοξούν να το κάνουν όσο περισσότερο κατανοητό γίνεται ώστε να κατακτηθεί.

Η κατανόηση της ιδέας της αναρχίας ολοένα και μεγαλώνει, τόσο στον σκλάβο όσο και στον αφέντη, καθώς εξελίσσεται ο σύγχρονος πολιτισμός.

Παρά τα μέσα στα οποία έχει στραφεί μέχρι τώρα ο τελευταίος –αποκοιμίζοντας και παρεμποδίζοντας κάθε φυσική τάση του ανθρώπου να διαμαρτύρεται για κάθε καταπάτηση της αξιοπρέπειάς του– δεν μπόρεσε να φιμώσει τα ανεξάρτητα επιστημονικά μυαλά που αποκάλυ-

(Το κείμενο δημοσιεύτηκε αρχικά τον Ιανουάριο του 1932 στο «Probuzhdeniye», N°18, σσ. 57–63)

Αναρχία σημαίνει ο άνθρωπος να ζει ελεύθερος και να εργάζεται εποικοδομητικά. Σημαίνει την καταστροφή κάθε έννοιας που στρέφεται ενάντια στις φυσικές, υγιείς επιδιώξεις του ανθρώπου.

Η Αναρχία δεν είναι μια αποκλειστικά θεωρητική αντίληψη που προέρχεται από προγράμματα τεχνητά σχεδιασμένα με στόχο την κανονιστική ρύθμιση της ζωής: είναι μια αντίληψη που προέρχεται από τη ζωή διαμέσου όλων των υγειών εκφάνσεων της, εξαιρώντας όλα τα τεχνητά κριτήρια.

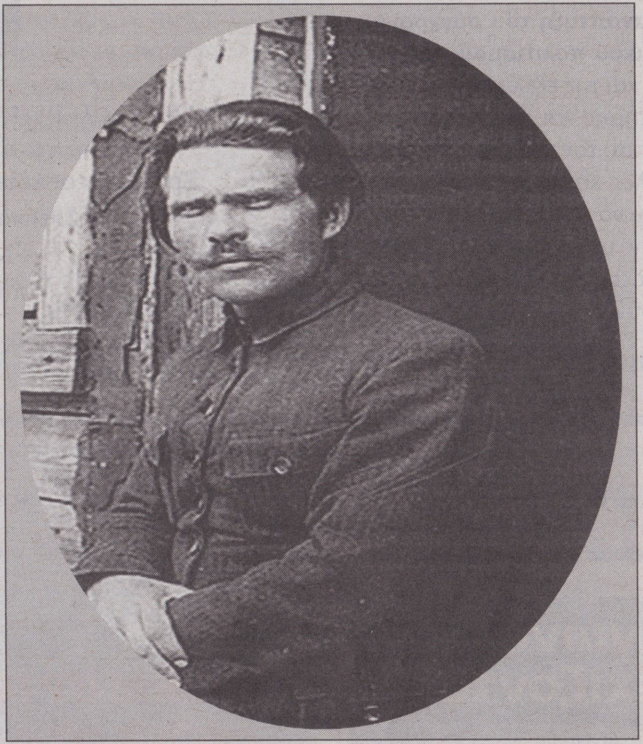
Το όραμα της αναρχίας είναι μια ελεύθερη, ανεξούσια κοινωνία, η οποία διασφαλίζει ευλαβικά την ελευθερία, την ισότητα και την αλληλεγγύη μεταξύ όλων των μελών της.

Στην αναρχία, το Δικαίωμα είναι συνώνυμο με την υπευθυνότητα του ατόμου, μια μορφή υπευθυνότητας που φέρει μια αυθεντική εγγύηση ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά μα και για όλους μαζί, σε κάθε τόπο και ανά πάσα στιγμή. Από αυτό πηγάζει το όραμα των κοινοτήτων.

Η αναρχία είναι φυσικά έμφυτη στον άνθρωπο: ο κοινοτικός βίος είναι το λογικό παρεπόμενο που εξάγεται από αυτήν.

Αυτοί οι ισχυρισμοί απαιτούν, θα μπορούσε να πει κάποιος, θεωρητικό υπόβαθρο που να προέρχεται από επιστημονική ανάλυση και πραγματικά γεγονότα, έτσι ώστε να μπορούν να κατοχυρωθούν ως θεμελιώδη αξιώματα της αναρχίας. Ωστόσο, οι μεγάλοι ελευθεριακοί θεωρητικοί, όπως ο Γκόντγουιν, ο Προυντόν, ο Μπακούνιν, ο Γιόχαν Μόστ, ο Κροπότκιν, ο Μαλατέστα, ο Σεμπαστιάν Φορ και πολλοί άλλοι, υποθέτω ότι απεχθάνονταν, εν πάση περιπτώσει, να περιορίσουν την θεωρία τους μέσα σε άκαμπτες, οριστικές παραμέτρους. Πρόκειται ακριβώς για το αντίθετο. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το επιστημονικό δόγμα της αναρχίας είναι η φιλοδοξία να αναδείξει ότι είναι εγγενής στην ανθρώπινη φύση να μην επαναπαύεται ποτέ στις δάφνες της. Το μόνο πράγμα που είναι αμετάβλητο στην επιστημονική αναρχική θεώρηση είναι η φυσική της τάση να απορρίπτει όλα τα σιδερένια δεσμά και κάθε προσπάθεια εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Στη θέση των δεσμών της δουλείας που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στην ανθρώπινη κοινωνία, τους οποίους, παρεμπιπτόντως, ο σοσιαλισμός δεν έχει καταργήσει,

συχνά, έβρισκα τον εαυτό μου αδύναμο να κατανοήσει και στην συνέχεια να διατυπώσει τις απαιτήσεις της στιγμής. Γενικά μιλώντας, συνήλθα γρήγορα και κατάλαβα ξεκάθαρα ότι ο στόχος για τον οποίον εγώ και οι σύντροφοί μου καλούσαμε σε αγώνα αφομοιώθηκε εύκολα από τους

αγωνιζόμενους ανθρώπους που μάχονταν για την ελευθερία και την ανεξαρτησία του ατόμου και της ανθρωπότητας σαν σύνολο.

Η εμπειρία του αγώνα ενίσχυσε την πεποίθησή μου ότι η αναρχική θεώρηση της ζωής, παρέχει στον άνθρωπο αληθινές αντιλήψεις και απόψεις. Είναι μια θεώρηση τόσο επαναστατική όσο η ζωή, και είναι τόσο ποικίλη και ισχυρή στις εκδηλώσεις της όσο η δημιουργική ύπαρξη του ανθρώπου και, πράγματι, είναι στενά συνδεδεμένη με αυτήν.

Ως επαναστάτης αναρχικός, και για όσο διάστημα διατηρώ ακόμη και την πιο αδύναμη σχέση με αυτόν τον ορισμό, θα σε καλέσω, ταπεινωμένε αδερφέ μου, στον

του στοχασμού, τη δουλοπρεπή κατάστασή του, τόσο περισσότερο αγανακτεί, τόσο περισσότερο το αναρχικό πνεύμα της ελευθερίας, της αποφασιστικότητας και της δράσης ωριμάζει μέσα του. Αυτό ισχύει για κάθε άτομο, άνδρα ή γυναίκα, παρ' όλο που μπορεί να μην έχουν ακούσει ποτέ πριν για τη λέξη «αναρχία».

Η φύση του ανθρώπου είναι αναρχική: αντιστέκεται σε οτιδήποτε τείνει να τον περιορίσει με δεσμά. Όπως το αντιλαμβάνομαι, αυτή η φυσική πεμπτουσία του ανθρώπου, αποτυπώνεται επαρκώς από τον επιστημονικό όρο αναρχία. Η τελευταία, ως ιδανικό ζωής για τους ανθρώπους, παίζει σημαντικό ρόλο στην ανθρώπινη εξέλιξη. Οι καταπιεστές, όσο και οι καταπιεσμένοι, αρχίζουν, σιγά σιγά, να δίνουν πνοή ζωής σε αυτόν τον ρόλο: έτσι οι πρώτοι φιλοδοξούν να παραποιήσουν αυτό το ιδανικό ευθέως ή με αθέμιτο τρόπο, ενώ οι δεύτεροι φιλοδοξούν να το κάνουν όσο περισσότερο κατανοητό γίνεται ώστε να κατακτηθεί.

Η κατανόηση της ιδέας της αναρχίας ολοένα και μεγαλώνει, τόσο στον σκλάβο όσο και στον αφέντη, καθώς εξελίσσεται ο σύγχρονος πολιτισμός.

Παρά τα μέσα στα οποία έχει στραφεί μέχρι τώρα ο τελευταίος –αποκοιμίζοντας και παρεμποδίζοντας κάθε φυσική τάση του ανθρώπου να διαμαρτύρεται για κάθε καταπάτηση της αξιοπρέπειάς του– δεν μπόρεσε να φιμώσει τα ανεξάρτητα επιστημονικά μυαλά που αποκάλυψαν την αληθινή προέλευση του ανθρώπου και απέδειξαν την ανυπαρξία του Θεού, που μέχρι τώρα θεωρούταν ο Δημιουργός της Ανθρωπότητας. Στη συνέχεια, έγινε φυσικά ευκολότερο να προσφέρουν αδιάψευστη απόδειξη της τεχνητής φύσης των «θεϊκών κανονιστικών διατάξεων» στη γη και των ατιμωτικών σχέσεων που δημιουργούν μεταξύ των ανθρώπων.

Όλα αυτά τα γεγονότα έχουν βοηθήσει σημαντικά στη συνειδητή ανάπτυξη των αναρχικών ιδεών. Είναι, επίσης, αλήθεια ότι τεχνητές έννοιες έχουν έρθει ταυτόχρονα στο φως: ο φιλελευθερισμός και αυτός ο δήθεν «επιστημονικός» σοσιαλισμός, ένας από τους κλάδους του οποίου εκπροσωπείται από τον Μπολσεβικισμό-Κομμουνισμό. Ωστόσο, παρά την τεράστια επιρροή τους στην ψυχολογία της σύγχρονης κοινωνίας, ή εν πάση περιπτώσει σε ένα μεγάλο μέρος της, και παρά τη νίκη τους επί της κλασικής αντίδρασης αφ' ενός και επί της ατομικής προσω-

των υγειών εκφάνσεών της, εξαιρώντας όλα τα τεχνητά κριτήρια.

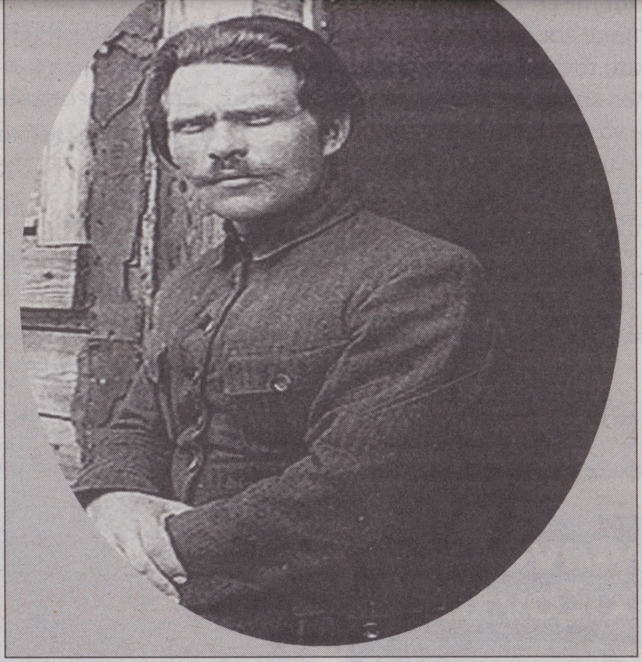
Το όραμα της αναρχίας είναι μια ελεύθερη, ανεξούσια κοινωνία, η οποία διασφαλίζει ευλαβικά την ελευθερία, την ισότητα και την αλληλεγγύη μεταξύ όλων των μελών της.

Στην αναρχία, το Δικαίωμα είναι συνώνυμο με την υπευθυνότητα του ατόμου, μια μορφή υπευθυνότητας που φέρει μια αυθεντική εγγύηση ελευθερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά μα και για όλους μαζί, σε κάθε τόπο και ανά πάσα στιγμή. Από αυτό πηγάζει το όραμα των κοινοτήτων.

Η αναρχία είναι φυσικά έμφυτη στον άνθρωπο: ο κοινοτικός βίος είναι το λογικό παρεπόμενο που εξάγεται από αυτήν.

Αυτοί οι ισχυρισμοί απαιτούν, θα μπορούσε να πει κάποιος, θεωρητικό υπόβαθρο που να προέρχεται από επιστημονική ανάλυση και πραγματικά γεγονότα, έτσι ώστε να μπορούν να κατοχυρωθούν ως θεμελιώδη αξιώματα της αναρχίας. Ωστόσο, οι μεγάλοι ελευθεριακοί θεωρητικοί, όπως ο Γκόντγουιν, ο Προυντόν, ο Μπακούνιν, ο Γιόχαν Μόστ, ο Κροπότκιν, ο Μαλατέστα, ο Σεμπαστιάν Φορ και πολλοί άλλοι, υποθέτω ότι απεχθάνονταν, εν πάση περιπτώσει, να περιορίσουν την θεωρία τους μέσα σε άκαμπτες, οριστικές παραμέτρους. Πρόκειται ακριβώς για το αντίθετο. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το επιστημονικό δόγμα της αναρχίας είναι η φιλοδοξία να αναδείξει ότι είναι εγγενής στην ανθρώπινη φύση να μην επαναπαύεται ποτέ στις δάφνες της. Το μόνο πράγμα που είναι αμετάβλητο στην επιστημονική αναρχική θεώρηση είναι η φυσική της τάση να απορρίπτει όλα τα σιδερένια δεσμά και κάθε προσπάθεια εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Στη θέση των δεσμών της δουλείας που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στην ανθρώπινη κοινωνία, τους οποίους, παρεμπιπτόντως, ο σοσιαλισμός δεν έχει καταργήσει, ούτε μπορεί να καταργήσει – η αναρχία φυτεύει την ελευθερία και το αναφαίρετο δικαίωμα του ανθρώπου να κάνει χρήση αυτής της ελευθερίας.

Ως επαναστάτης αναρχικός, μοιράστηκα τη ζωή του ουκρανικού λαού κατά τη διάρκεια της επανάστασης. Μέσα από τη δράση τους, εκείνοι οι άνθρωποι ένιωσαν ενστικτωδώς τη ζωτική έλξη των αντιλήψεων και ιδεών για ελευθερία και πλήρωσαν εξίσου το τραγικό τίμημα γι' αυτές. Χωρίς να υποχωρήσω, γεύτηκα τις ίδιες δραματικές δυσκολίες εκείνου του συλλογικού αγώνα, αλλά, πολύ

αγωνιζόμενους ανθρώπους που μάχονταν για την ελευθερία και την ανεξαρτησία του ατόμου και της ανθρωπότητας σαν σύνολο.

Η εμπειρία του αγώνα ενίσχυσε την πεποίθησή μου ότι η αναρχική θεώρηση της ζωής, παρέχει στον άνθρωπο αληθινές αντιλήψεις και απόψεις. Είναι μια θεώρηση τόσο επαναστατική όσο η ζωή, και είναι τόσο ποικίλη και ισχυρή στις εκδηλώσεις της όσο η δημιουργική ύπαρξη του ανθρώπου και, πράγματι, είναι στενά συνδεδεμένη με αυτήν.

Ως επαναστάτης αναρχικός, και για όσο διάστημα διατηρώ ακόμη και την πιο αδύναμη σχέση με αυτόν τον ορισμό, θα σε καλέσω, ταπεινωμένε αδερφέ μου, στον αγώνα για να γίνει πραγματικότητα η αναρχική ιδέα. Στην πραγματικότητα, μόνο μέσω αυτού του αγώνα για ελευθερία, ισότητα και αλληλεγγύη θα καταλήξεις στην κατανόηση της αναρχίας.

Άρα, η αναρχία ενυπάρχει στον άνθρωπο, φυσικά: ιστορικά, τον απελευθερώνει από την (τεχνητά επίκτητη) νοοτροπία του σκλάβου και τον βοηθά να γίνει συνειδητός μαχητής ενάντια στη δουλεία σε όλες της τις εκφάνσεις. Από αυτή την άποψη η αναρχία είναι επαναστατική.

Όσο περισσότερο συνειδητοποιεί ο άνθρωπος, μέσω

το αντιλαμβάνομαι, αυτή η φυσική πεμπτουσία του ανθρώπου, αποτυπώνεται επαρκώς από τον επιστημονικό όρο αναρχία. Η τελευταία, ως ιδανικό ζωής για τους ανθρώπους, παίζει σημαντικό ρόλο στην ανθρώπινη εξέλιξη. Οι καταπιεστές, όσο και οι καταπιεσμένοι, αρχίζουν, σιγά σιγά, να δίνουν πνοή ζωής σε αυτόν τον ρόλο: έτσι οι πρώτοι φιλοδοξούν να παραποιήσουν αυτό το ιδανικό ευθέως ή με αθέμιτο τρόπο, ενώ οι δεύτεροι φιλοδοξούν να το κάνουν όσο περισσότερο κατανοητό γίνεται ώστε να κατακτηθεί.

Η κατανόηση της ιδέας της αναρχίας ολοένα και μεγαλώνει, τόσο στον σκλάβο όσο και στον αφέντη, καθώς εξελίσσεται ο σύγχρονος πολιτισμός.

Παρά τα μέσα στα οποία έχει στραφεί μέχρι τώρα ο τελευταίος –αποκοιμίζοντας και παρεμποδίζοντας κάθε φυσική τάση του ανθρώπου να διαμαρτύρεται για κάθε καταπάτηση της αξιοπρέπειάς του– δεν μπόρεσε να φιμώσει τα ανεξάρτητα επιστημονικά μυαλά που αποκάλυψαν την αληθινή προέλευση του ανθρώπου και απέδειξαν την ανυπαρξία του Θεού, που μέχρι τώρα θεωρούταν ο Δημιουργός της Ανθρωπότητας. Στη συνέχεια, έγινε φυσικά ευκολότερο να προσφέρουν αδιάψευστη απόδειξη της τεχνητής φύσης των «θεϊκών κανονιστικών διατάξεων» στη γη και των ατιμωτικών σχέσεων που δημιουργούν μεταξύ των ανθρώπων.

Όλα αυτά τα γεγονότα έχουν βοηθήσει σημαντικά στη συνειδητή ανάπτυξη των αναρχικών ιδεών. Είναι, επίσης, αλήθεια ότι τεχνητές έννοιες έχουν έρθει ταυτόχρονα στο φως: ο φιλελευθερισμός και αυτός ο δήθεν «επιστημονικός» σοσιαλισμός, ένας από τους κλάδους του οποίου εκπροσωπείται από τον Μπολσεβικισμό-Κομμουνισμό. Ωστόσο, παρά την τεράστια επιρροή τους στην ψυχολογία της σύγχρονης κοινωνίας, ή εν πάση περιπτώσει σε ένα μεγάλο μέρος της, και παρά τη νίκη τους επί της κλασικής αντίδρασης αφ' ενός και επί της ατομικής προσωπικότητας αφ' ετέρου, αυτές οι τεχνητές έννοιες τείνουν να κατρακυλήσουν στον γκρεμό που οδηγεί στις γνώριμες μορφές του παλιού κόσμου.

Ο ελεύθερος άνθρωπος, που κατακτά τη συνειδητότητα και την εκφράζει ολόγυρα του, αναπόφευκτα θάβει και πάντα θα θάβει, ολόκληρο το ατιμωτικό παρελθόν της ανθρωπότητας, καθώς και όλα όσα συνεπάγονταν με όρους δόλου, αυθαίρετης βίας και εκφυλισμού. Η ανθρωπότητα θα θάψει, επίσης, αυτές τις τεχνητές νόρμες.

Από αυτή τη στιγμή και στο εξής, το άτομο σιγά σιγά

αγωνίζεται απαλλαγμένο από το καβούκι του ψέματος και της δειλίας με το οποίο το έχουν τυλίξει οι επίγειοι θεοί από τη γέννησή του, και αυτό με τη βοήθεια της ωμής δύναμης της ξιφολόγχης, του ρουβλιού, της «δικαιοσύνης» και της υποκριτικής επιστήμης –η επιστήμη των μαθητευομένων «μάγων».

Εξαλείφοντας μια τέτοια ύβρη, το άτομο αποκτά μια πληρότητα που ανοίγει τα μάτια του στον χάρτη του κόσμου: και το πρώτο πράγμα που παρατηρεί είναι η δουλοπρεπής προηγούμενη ύπαρξή του, γεμάτη δειλία και μιζέρια. Μετατρέποντας τον σε σκλάβο, αυτή η προηγούμενη ύπαρξη είχε σκοτώσει ό,τι καθαρό, αγνό και αξιόλογο με το οποίο είχε ξεκινήσει τη ζωή, έτσι ώστε να τον μετατρέψει είτε σε πρόβατο που βελάζει αδύναμα, είτε σε ανόητο αφέντη που ποδοπατάει και καταστρέφει οτιδήποτε καλό συναντά είτε στον εαυτό του, είτε στους άλλους.

Μονάχα σε αυτό το σημείο ο άνθρωπος συνειδητοποιεί την φυσική ελευθερία, ανεξάρτητος από όλους τους άλλους ανθρώπους και από οτιδήποτε κάνει στάχτη ό,τι την αψηφά, ό,τι παραβιάζει την αγνότητα και τη σαγηνευτική ομορφιά της Φύσης, που εκδηλώνεται και αναπτύσσεται μέσα από την αυτόνομη δημιουργική προσπάθεια του ατόμου. Μονάχα σε αυτό το σημείο το άτομο συνέρχεται ξανά και καταδικάζει οριστικά το επαίσχυντο παρελθόν του, κόβοντας κάθε ψυχικό δεσμό με αυτό το παρελθόν το οποίο μέχρι τότε φυλάκιζε την ατομική και κοινωνική του ζωή με το βάρος της δουλοπρεπούς κυριαρχίας του και επίσης, εν μέρει, μέσω της δικής του παραίτησης, καθώς το άτομο ενθαρρύνθηκε σε παραίτηση και εξαπατήθηκε από τους σαμάνους της επιστήμης.

Στο εξής, ο άνθρωπος θα κάνει τόση πρόοδο από χρόνο σε χρόνο προς έναν υψηλό ηθικό στόχο –να μην είναι και να μην γίνει ο ίδιος σαμάνος, προφήτης εξουσίας πάνω σε άλλους και να μην ανέχεται πια άλλους να ασκούν εξουσία πάνω του– όση έκανε στο παρελθόν, από γενιά σε γενιά.

Απελευθερωμένος από τις ουράνιες και τις γήινες θεότητές του, καθώς και από όλες τις ηθικές και κοινωνικές επιταγές τους, ο άνθρωπος εκφράζεται ενάντια, και αντιτίθεται ουσιαστικά, στην εκμετάλλευση του συνανθρώπου του από τον άνθρωπο και στην διαστρέβλωσή της φύσης του, η οποία παραμένει αμετάβλητα προσηλωμέ-

Ως άτομο, ο άνθρωπος επιστρέφει στην αυθεντική του προσωπικότητα όταν απορρίπτει την ψευδή σκέψη για τη ζωή και τη μετατρέπει σε στάχτη, ανακτώντας έτσι τα πραγματικά του δικαιώματα. Είναι μέσα από αυτή τη διττή λειτουργία της απόρριψης και της επιβεβαίωσης που το άτομο γίνεται επαναστάτης αναρχικός.

Ως ιδανικό της ανθρώπινης ύπαρξης, η αναρχία αποκαλύπτεται συνειδητά σε κάθε άτομο ως η φυσική φιλοδοξία της σκέψης για μια ελεύθερη και δημιουργική ύπαρξη, που οδηγεί σε ένα κοινωνικό ιδανικό ευτυχίας. Στην εποχή μας, η αναρχική κοινωνία ή η αρμονική ανθρώπινη κοινωνία δεν φαίνεται πλέον ως μια χίμαιρα. Ωστόσο, όπως και η εκτέλεση της και ο πρακτικός σχεδιασμός της, η σύλληψή της φαίνεται να έχει εκδηλωθεί με μικρές αποδείξεις ως τώρα.

Ως αντίληψη που σχετίζεται με τη νέα ζωή του ανθρώπου και τη δημιουργική του ανάπτυξη, ατομικά και κοινωνικά, η ίδια η ιδέα της αναρχίας βασίζεται στην άφθαρτη αλήθεια της ανθρώπινης φύσης και στις αδιαμφισβήτητες αποδείξεις της αδικίας της σύγχρονης κοινωνίας –μια πραγματική μόνιμη πληγή. Η συνειδητοποίηση αυτής της κατάστασης οδηγεί στο να βρεθούν οι υποστηρικτές της αναρχίας – οι αναρχικοί– σε συνθήκες ημι- ή πλήρους παρανομίας έναντι των επίσημων θεσμών της υπάρχουσας κοινωνίας. Πράγματι, η αναρχία δεν μπορεί να αναγνωριστεί ως επαρκώς νόμιμη σε καμία χώρα: αυτό μπορεί να εξηγηθεί από την άποψη ότι η σημερινή κοινωνία είναι βαθιά εμποτισμένη από τον υπηρέτη και αφέντη της, το Κράτος. Αυτή η ομάδα των ατόμων που πάντα ζούσε ως παράσιτο της υπόλοιπης ανθρωπότητας, κόβοντας τη ζωή της σε «φέτες», έχει ταυτιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο με το κράτος. Είτε μεμονωμένα, είτε ως αμέτρητη μάζα, ο άνθρωπος βρίσκεται στο έλεος αυτής της ομάδας κηφήνων που ονομάζονται «κυβερνήτες και κύριοι», ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι παρά απλοί εκμεταλλευτές και καταπιεστές.

Η μεγάλη ιδέα της αναρχίας δεν είναι καθόλου του γούστου αυτών των καρχαριών που βασανίζουν και υποδουλώνουν τον σύγχρονο κόσμο, είτε πρόκειται για κυβερνήσεις δεξιών, είτε αριστερών, είτε αστών, είτε κρατιστών σοσιαλιστών. Η διαφορά μεταξύ αυτών των καρχαριών συνοψίζεται στο γεγονός ότι οι πρώτοι είναι κατά τα φαι-

του θέληση και στους νόμους της Φύσης, αν και αγγίζουν αυτό το θέμα, αυτό είναι έξω από την συζήτηση σε ό,τι τους αφορά. Αυτός είναι ο λόγος που ενώνουν τις προσπάθειές τους με αυτές των αστών, ώστε η χειραφέτηση να μην διαφύγει ποτέ από την απεχθή εποπτεία τους. Σε κάθε περίπτωση, γνωρίζουμε πολύ καλά τη μορφή που μπορεί να πάρει η «χειραφέτηση» που απονέμεται από οποιαδήποτε πολιτική αρχή.

Ο αστός βρίσκει φυσικό να μιλάει για τους εργάτες ως σκλάβους που είναι το πεπρωμένο τους να παραμείνουν

του, κόβοντας κάθε ψυχικό δεσμό με αυτό το παρελθόν το οποίο μέχρι τότε φυλάκιζε την ατομική και κοινωνική του ζωή με το βάρος της δουλοπρεπούς κυριαρχίας του και επίσης, εν μέρει, μέσω της δικής του παραίτησης, καθώς το άτομο ενθαρρύνθηκε σε παραίτηση και εξαπατήθηκε από τους σαμάνους της επιστήμης.

Στο εξής, ο άνθρωπος θα κάνει τόση πρόοδο από χρόνο σε χρόνο προς έναν υψηλό ηθικό στόχο –να μην είναι και να μην γίνει ο ίδιος σαμάνος, προφήτης εξουσίας πάνω σε άλλους και να μην ανέχεται πια άλλους να ασκούν εξουσία πάνω του– όση έκανε στο παρελθόν, από γενιά σε γενιά.

Απελευθερωμένος από τις ουράνιες και τις γήινες θεότητές του, καθώς και από όλες τις ηθικές και κοινωνικές επιταγές τους, ο άνθρωπος εκφράζεται ενάντια, και αντιτίθεται ουσιαστικά, στην εκμετάλλευση του συνανθρώπου του από τον άνθρωπο και στην διαστρέβλωση της φύσης του, η οποία παραμένει αμετάβλητα προσηλωμένη στη μελλοντική πορεία προς την ολοκλήρωση του ίδιου και των πάντων γύρω του. Αυτός ο επαναστάτης, έχοντας αποκτήσει συνειδητότητα του εαυτού του και των συνθηκών των καταπιεσμένων και ταπεινωμένων αδελφών του, εκφράζει στην συνέχεια την καρδιά του και τη λογική του: γίνεται επαναστάτης αναρχικός, το μόνο άτομο ικανό να διψάσει για ελευθερία, ολοκλήρωση και τελειότητα για τον εαυτό του, για το ανθρώπινο γένος και για όλα όσα τον περιβάλλουν –των οποίων είναι κι αυτός άρρηκτο κομμάτι–, καθώς ποδοπατάει την σκλαβιά και την κοινωνική ηλιθιότητα που, ιστορικά, ενσαρκώθηκε από τη βία - το Κράτος. Εναντίον αυτού του δολοφόνου και αυτού του οργανωμένου ληστή, ο ελεύθερος άνθρωπος οργανώνεται με τη σειρά του μαζί με τους συντρόφους του, για να ενισχύσει και να υποστηρίξει μια γνήσια κοινοτική αντίληψη σε όλες τις κοινές κατακτήσεις που έγιναν στον δρόμο της δημιουργίας και της εξέλιξης των πάντων, ο οποίος είναι ταυτόχρονα μεγαλειώδης και επώδυνος.

Τα μεμονωμένα μέλη τέτοιων ομάδων, με την ένταξή τους σε αυτές, απελευθερώνονται από την εγκληματική κηδεμονία της κυρίαρχης κοινωνίας, στο βαθμό που ανακαλύπτουν ξανά τον εαυτό τους, δηλαδή απορρίπτουν κάθε δουλοπρέπεια προς τους άλλους, ό,τι και αν υπήρξαν μέχρι τώρα: εργάτες, αγρότες, φοιτητές ή διανοούμενοι. Με αυτόν τον τρόπο ξεφεύγουν από την κατάσταση είτε της αγέλης-μουλάρι, είτε του σκλάβου, είτε του υπαλλήλου, είτε του λακέ που ξεπουλά τον εαυτό του σε ηλίθιους αφέντες.

κοινωνίας. Πράγματι, η αναρχία δεν μπορεί να αναγνωριστεί ως επαρκώς νόμιμη σε καμία χώρα: αυτό μπορεί να εξηγηθεί από την άποψη ότι η σημερινή κοινωνία είναι βαθιά εμποτισμένη από τον υπηρέτη και αφέντη της, το Κράτος. Αυτή η ομάδα των ατόμων που πάντα ζούσε ως παράσιτο της υπόλοιπης ανθρωπότητας, κόβοντας τη ζωή της σε «φέτες», έχει ταυτιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο με το κράτος. Είτε μεμονωμένα, είτε ως αμέτρητη μάζα, ο άνθρωπος βρίσκεται στο έλεος αυτής της ομάδας κηφήνων που ονομάζονται «κυβερνήτες και κύριοι», ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι παρά απλοί εκμεταλλευτές και καταπιεστές.

Η μεγάλη ιδέα της αναρχίας δεν είναι καθόλου του γούστου αυτών των καρχαριών που βασανίζουν και υποδουλώνουν τον σύγχρονο κόσμο, είτε πρόκειται για κυβερνήσεις δεξιών, είτε αριστερών, είτε αστών, είτε κρατιστών σοσιαλιστών. Η διαφορά μεταξύ αυτών των καρχαριών συνοψίζεται στο γεγονός ότι οι πρώτοι είναι κατά τα φαινόμενα αστοί –και επομένως λιγότερο υποκριτικοί– ενώ οι δεύτεροι, οι κρατιστές σοσιαλιστές όλων των αποχρώσεων, και μεταξύ αυτών ιδιαίτερα οι κολεκτιβιστές που έχουν υιοθετήσει παράνομα την επωνυμία των «κομμουνιστών», δηλαδή, οι Μπολσεβίκοι, κρύβονται υποκριτικά πίσω από τα σύνθημα της «αδελφότητας και ισότητας». Οι Μπολσεβίκοι είναι έτοιμοι να βάψουν την σημερινή κοινωνία με χίλιες στρώσεις χρώματος ή να επαναχαρακτηρίσουν τα συστήματα κυριαρχίας για κάποιους και υποδούλωσης για άλλους χίλιες φορές — εν ολίγοις, να τροποποιήσουν τα ονόματα όπως απαιτούν τα προγράμματά τους, χωρίς έτσι να αλλοιωθεί η φύση της σημερινής κοινωνίας, έστω και αν αυτό σημαίνει ότι ενσωματώνουν στα ανόητα προγράμματά τους συμβιβασμούς μεταξύ των φυσικών αντιφάσεων που υπάρχουν μεταξύ κυριαρχίας και υποτέλειας. Αν και γνωρίζουν ότι αυτές οι αντιφάσεις είναι ανυπέρβλητες, προσκολλώνται σε αυτές, με μοναδικό σκοπό να μην αφήσουν να εμφανιστεί στη ζωή το μόνο αληθινά ανθρώπινο ιδανικό: οι ελεύθερες κοινότητες.

Σύμφωνα με τα παράλογα προγράμματά τους, οι κρατιστές σοσιαλιστές και οι κομμουνιστές αποφάσισαν να «επιτρέψουν» στον άνθρωπο να χειραφετηθεί κοινωνικά, χωρίς να είναι έτσι εφικτό για αυτόν να εκδηλώσει αυτήν την ελευθερία στην κοινωνική του ζωή. Όσο για το να αφήσουν τον άνθρωπο να χειραφετηθεί πλήρως, πνευματικά, με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να είναι εντελώς ελεύθερος να ενεργεί και να υποτάσσεται μόνο στη δική

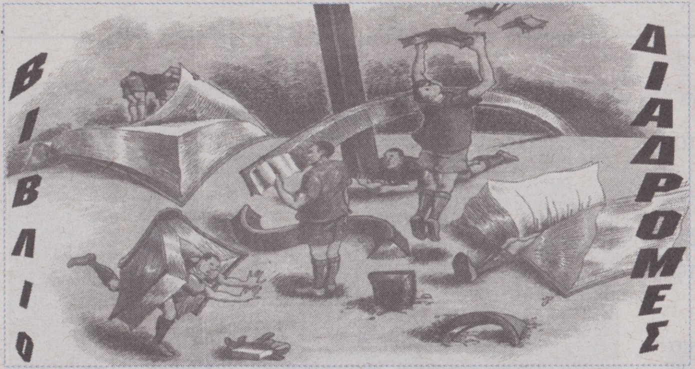
του θέληση και στους νόμους της Φύσης, αν και αγγίζουν αυτό το θέμα, αυτό είναι έξω από την συζήτηση σε ό,τι τους αφορά. Αυτός είναι ο λόγος που ενώνουν τις προσπάθειές τους με αυτές των αστών, ώστε η χειραφέτηση να μην διαφύγει ποτέ από την απεχθή εποπτεία τους. Σε κάθε περίπτωση, γνωρίζουμε πολύ καλά τη μορφή που μπορεί να πάρει η «χειραφέτηση» που απονέμεται από οποιαδήποτε πολιτική αρχή.

Ο αστός βρίσκει φυσικό να μιλάει για τους εργάτες ως σκλάβους που είναι το πεπρωμένο τους να παραμείνουν σκλάβοι. Δεν θα δώσει ποτέ ενθάρρυνση στην αυθεντική εργασία που μπορεί να παράγει κάτι πραγματικά χρήσιμο και όμορφο, κάτι που θα ωφελήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Παρά τους τεράστιους κεφαλαιουχικούς πόρους που έχει στη διάθεσή του στη βιομηχανία και τη γεωργία, ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να επινοήσει τις αρχές μιας νέας κοινωνικής ύπαρξης. Το παρόν του φαίνεται αρκετά επαρκές για τον ίδιον, για όλους τους ισχυρούς που υποκλίνονται σε αυτόν: τσάρους, προέδρους, κυβερνήσεις και σχεδόν όλους τους διανοούμενους και λογίους, όλους εκείνους που με τη σειρά τους υποτάσσουν τους σκλάβους της νέας κοινωνίας. «Υπηρέτες!» φωνάζουν οι αστοί στους πιστούς υπηρέτες τους: «Δώστε στους δούλους την ισχνή ελεημοσύνη που τους αναλογεί, κρατήστε ό,τι σας αναλογεί για τις αφοσιωμένες υπηρεσίες σας και μετά κρατήστε το υπόλοιπο για εμάς!» Σε τέτοιες συνθήκες, η ζωή για αυτούς δεν θα μπορούσε να είναι τίποτα άλλο από όμορφη! — Όχι, δεν συμφωνούμε μαζί σου στα παραπάνω!, ανταπαντούν οι κρατικοί σοσιαλιστές και κομμουνιστές. Τότε στρέφονται προς τους εργάτες, οργανώνοντάς τους σε πολιτικά κόμματα, υποκινώντας τους στην συνέχεια σε εξέγερση ενώ τους προτρέπουν ως εξής:

Διώξτε τους αστούς από την κρατική εξουσία και δώστε την σε εμάς τους κρατιστές σοσιαλιστές και κομμουνιστές, τότε θα σας υπερασπιστούμε και θα σας ελευθερώσουμε.

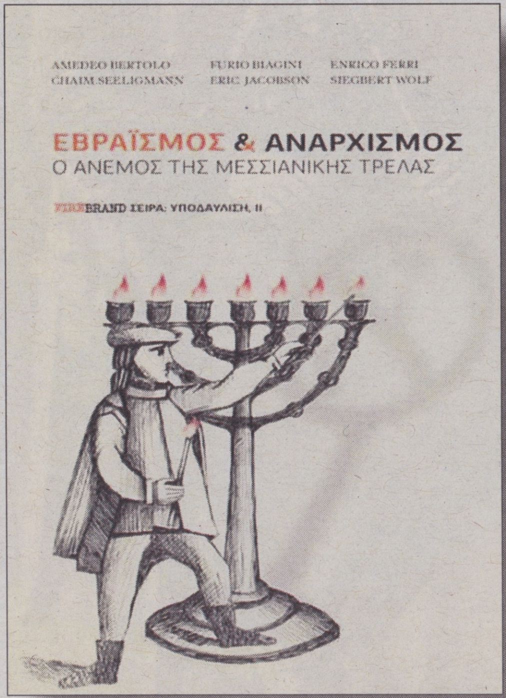
Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Μετάφραση – απόδοση Π.

ΕΒΡΑΪΣΜΟΣ & ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ
Ο ΑΝΕΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΙΑΝΙΚΗΣ ΤΡΕΛΛΑΣ

AMEDEO BERTOLO, FURIO BIAGINI, ENRICO FERRI, CHAIM SEELIGMANN, ERIC JACOBSON, SIEGBERT WOLF

ΕΚΔΟΣΕΙΣ FIREBRAND ΣΕΙΡΑ: ΥΠΟΔΑΥΛΙΣΗ, II
Τίτλος πρωτοτύπου: L' anarchico e l' ebreo
Μτφ: Παναγιώτης Καλαμαράς
σελ. 158
Αθήνα, Μάιος 2022

«Τα κείμενα που παρουσιάζονται σε αυτό το βιβλίο, προέρχονται από το Διεθνές Συνέδριο Μελετών "Αναρχικοί

τους προπαγάνδας. Όποιος δεν είναι εξοικειωμένος με την εβραϊκή παράδοση, δεν καταφέρνει να συλλάβει το νόημα της παρωδίας τόσο του τελετουργικού όσο και των ιερών κειμένων. Αυτό μας θυμίζει ότι το κοινό των αναρχικών αποτελείτο σε μεγάλο βαθμό από πρώην μαθητές των ταλμουδικών σχολείων, πλήρως ενταγμένων στο ρεύμα των εβραϊκών παραδόσεων. Άλλωστε, ακόμη και με μια αρνητική και συνειδητή μορφή, εκείνη η παράδοση χρωματίζει όλες τις πλευρές του εβραϊκού αναρχικού κινήματος. Στον χασσιδισμό κάθε άνθρωπος γίνεται ο λυτρωτής ενός κόσμου που είναι ο δικός του, κι αυτή είναι μία από τις πλευρές της μεγάλης χασσιδικής επανάστασης. Ο άνθρωπος βγαίνει από τη συλλογική ανωνυμία και γίνεται ένα υποκείμενο με την πλέον ισχυρή έννοια αυτής της λέξης».

(***Furio Biagini***)

«Ένα άλλο γενικό ερώτημα που προκύπτει σε σχέση με αυτό και άλλα μεσσιανικά κινήματα, είναι κατά πόσο η ανάπτυξη τους απολάμβανε πλήρους αυτονομίας εντός του εβραϊκού κόσμου ή αν, αντιθέτως, άλλες παράλληλες εξελίξεις, όπως για παράδειγμα αυτή του χιλιαστικού κινήματος, είχαν μια κάποια επίδραση σε αυτά τα «εσωτερικά» γεγονότα του εβραϊσμού. Αυτή η δεύτερη υπόθεση ίσως να μην πρέπει να αποκλειστεί εντελώς. Μοιάζει σημαντικό με αυτή την έννοια, να στρέψουμε την προσοχή μας στην παρουσία ορισμένων χαρακτηριστικών, ξεκάθαρα αναρχικών, σε αυτά τα κινήματα, όπως για παράδειγμα στον χασσιδισμό, με σχέση με το οποίο έχουμε να πούμε κάτι ακόμα. Μπορούμε να μιλήσουμε για την παρουσία ενός είδους υπερβατικού αναρχισμού σε αυτά τα κινήματα, έτσι όπως αυτός υπάρχει και στον μυστικισμό, που αποτελεί την πνευματική και τη θρησκευτική τους βάση».

σοφία της γλώσσας, και ήταν επηρεασμένοι από τους εκπρόσωπους του χριστιανικού και εβραϊκού μυστικισμού (για παράδειγμα από τον Γιάκομπ Μπαίμε, τον Νίκολα Κουζάνο, τον Μάιστερ Έκχαρτ). Επιπλέον ο Λαντάουερ ενδιαφερόταν για τη συνεκτική ισχύ του «πνεύματος» εντός της ανθρώπινης κοινότητας και το πως θα μπορούσε να παντρέψει την αλλαγή της κοινωνίας με μια αλλαγή του πνεύματος. Στη βάση της αναρχικής του αντίληψης, που συμπεριελάμβανε την άρνηση του μαρξισμού, υπήρχε ο αγώνας ενάντια στην απομόνωση και την «εθελοδουλεία» (Ετιέν ντε Μποεσί) των ανθρώπινων όντων».

(***Siegbert Wolf***)

Περιεχόμενα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ FIREBRAND ΣΕΙΡΑ: ΥΠΟΔΑΥΛΙΣΗ, ΙΙ
Τίτλος πρωτοτύπου: L' anarchico e l' ebreo
Μτφ: Παναγιώτης Καλαμαράς
σελ. 158
Αθήνα, Μάιος 2022

«Τα κείμενα που παρουσιάζονται σε αυτό το βιβλίο, προέρχονται από το Διεθνές Συνέδριο Μελετών ''Αναρχικοί και Εβραίοι'', το οποίο έλαβε χώρα στις 5-7 Μάη 2000 στη Βενετία και διοργανώθηκε από το Κέντρο Ελευθεριακών Μελετών/Αρχείο ''Τζ. Πινέλι'' του Μιλάνου, σε συνεργασία με το Διεθνές Κέντρο Ερευνών και Αναρχισμού (CIRA) της Λωζάνης και με την αρωγή του Τμήματος Ιστορικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Βενετίας»

(Απόσπασμα από το Σημείωμα της έκδοσης).

«Παραδόξως, αυτό που αρχικά έλκει τους εβραίους στο αναρχικό κίνημα, δηλαδή αυτή η αδιαφορία ως προς την εθνική καταγωγή, αυτός ο κοσμοπολιτισμός (κάτι παραπάνω από διεθνισμός: «πατρίδα μας όλη η γη», όπως λέει κι ένα ιταλικό αναρχικό τραγούδι) θα γίνει, σε ένα συγκεκριμένο σημείο της παράξενης ιστορίας αυτής της συνάντησης, ένα στοιχείο διαχωρισμού και ασυμβατότητας».

(***Amedeo Bertolo***)

«Το θρησκευτικό στοιχείο δεν αποτελεί εμπόδιο στην ένταξη των εβραίων στο αναρχικό κίνημα, στην ενεργό συμμετοχή τους στη ζωή του και χωρίς να πρέπει εξαιτίας αυτού να απαρνείται τις θρησκευτικές του ρίζες. Στο ιστορικό επίπεδο, ο αναρχισμός μοιάζει να δείχνει απέναντι στο «θρησκευτικό ζήτημα» και στο «εβραϊκό ζήτημα» πιο συγκεκριμένα, μια αξιοσημείωτη ποικιλία στάσεων και πρακτικών».

(***Enrico Ferri***)

«Αυτό που προσέδιδε στους εβραίους αναρχικούς μια κάποια φήμη, ήταν η τοξικότητα της αντι-θρησκευτικής

«Ένα άλλο γενικό ερώτημα που προκύπτει σε σχέση με αυτό και άλλα μεσσιανικά κινήματα, είναι κατά πόσο η ανάπτυξη τους απολάμβανε πλήρους αυτονομίας εντός του εβραϊκού κόσμου ή αν, αντιθέτως, άλλες παράλληλες εξελίξεις, όπως για παράδειγμα αυτή του χιλιαστικού κινήματος, είχαν μια κάποια επίδραση σε αυτά τα «εσωτερικά» γεγονότα του εβραϊσμού. Αυτή η δεύτερη υπόθεση ίσως να μην πρέπει να αποκλειστεί εντελώς. Μοιάζει σημαντικό με αυτή την έννοια, να στρέψουμε την προσοχή μας στην παρουσία ορισμένων χαρακτηριστικών, ξεκάθαρα αναρχικών, σε αυτά τα κινήματα, όπως για παράδειγμα στον χασσιδισμό, με σχέση με το οποίο έχουμε να πούμε κάτι ακόμα. Μπορούμε να μιλήσουμε για την παρουσία ενός είδους υπερβατικού αναρχισμού σε αυτά τα κινήματα, έτσι όπως αυτός υπάρχει και στον μυστικισμό, που αποτελεί την πνευματική και τη θρησκευτική τους βάση».

(***Chaim Seeligmann***)

«Σε ένα δοκίμιο του 1974, ο Σόλεμ ανιχνεύει την ακριβή διάκριση ανάμεσα σε δύο μορφές μηδενιστικής εξέγερσης: εκείνης που εγγράφεται στον ''ησυχαστικό μηδενισμό'' και εκείνης που εγγράφεται, αντιθέτως, στον ''μηδενισμό της πράξης''. Ενώ η ιδέα του μηδενισμού χαρακτηριζόταν ουσιαστικά από μια αποστασιοποίηση από τα προβλήματα του κόσμου προκειμένου να αναζητήσει καταφύγιο σε ένα είδος ''μεταφυσικού αναρχισμού'', τώρα ο όρος μηδενισμός υιοθετείται προκειμένου να περιγράφει ένα κίνημα ριζοσπαστικά ενεργό, ζωντανό μέσα στην ιστορία και έτοιμο να ανατρέψει την υπάρχουσα κατάσταση των πραγμάτων».

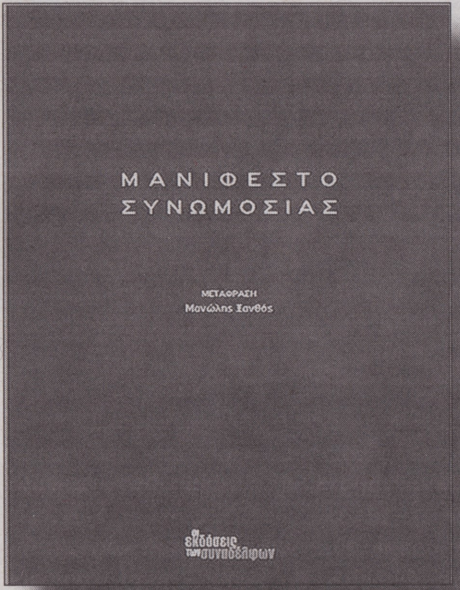
(***Eric Jacobson***)

«Η κοινότητά μας δεν ονειρεύεται την επανάσταση, είναι η επανάσταση», έγραφε ο Λαντάουερ το 1900 σε ένα προγραμματικό δοκίμιο για τη Neue Gemeinschaft [...] Αμφότεροι (Λαντάουερ και Μπούμπερ) ενδιαφέρονταν για τον Χαϊλντερλιν, τον Νίτσε και τη φιλο-

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο.
Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθερωτικών ιδεών.
Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος, εφ' όσον το επιθυμεί, από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, όπου διατίθενται ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ

EMMANUEL LIZCANO

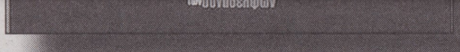

Εκδόσεις *Στάσει Εκπίπτοντες*
Αθήνα Μάιος 2022
Μτφ.: Ζωή Γιαλιτάκη/ σελ. 45

«Αν κάποιος θέλει να ελέγξει την ορθότητα οποιασδήποτε διατύπωσης των λεγόμενων επιστημών θα βρεθεί αμέσως βυθισμένος σε ένα πυκνό συνονθύλευμα από επιχειρήματα αυθεντίας, όργανα χωρίς δυνατότητα πρόσβασης και ακατανόητη ορολογία που γρήγορα θα τον κάνουν να μετανιώσει για τις κριτικές του αμφιβολίες. Και αν αυτός ο απίθανα περίεργος άνθρωπος επιμείνει σε αυτή την τόσο επιστημονική συμπεριφορά της αμφιβολίας απέναντι σε ένα ισχυρισμό που δεν μπορεί να επαληθεύσει ο ίδιος, σύντομα θα βρεθεί αντιμέτωπος με κάποιο οργισμένο πνεύμα που θα του ξεφουρνίσει: "Ποιος είναι ακριβώς ο σκοπός σου; Να καταστρέψεις την επιστήμη; Να επιστρέψουμε στη βαρβαρότητα;" Είναι ίδια αγωνία που πλήττει τους θεολόγους μπροστά στην ασέβεια των προοδευτικών, η ίδια αγωνία που πλήττει τους πιστούς στη δημοκρατία μπροστά στην κριτική της αυξανόμενης αντιδημοτικότητάς της».

Ο Εμμανουέλ Λιθκάνο, μαθηματικός και διδάκτωρ φιλοσοφίας, παρουσίασε μια πρώτη μορφή του ανά χείρας κειμένου στο διεθνές αναρχικό συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στη Γκρενόμπλ της Γαλλίας το 1996, με θέμα την ελευθεριακή κουλτούρα. Το κείμενο πυροδότησε αρκετές συζητήσεις στον ισπανόφωνο και γαλλόφωνο κόσμο του αναρχικού κινήματος, οδηγώντας τον συγγραφέα σε επανεπεξεργασία του και επαναδημοσιεύσεις του σε ελευθεριακά έντυπα, μέχρι να πάρει την παρούσα του μορφή που δημοσιεύουμε στα ελληνικά. (Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Ο ***Εμμανουέλ Λιθκάνο*** σ' αυτό το εξαιρετικό σε ευκρίνεια, καθαρότητα και απλότητα σκέψης, παρ' ότι μικρής έκτασης, κείμενο εξ' αρχής τίθεται φανερά με το μέρος όσων υποστηρίζουν ότι *«η επίκληση μιας ανιδιοτελούς φύσης της επιστήμης και του λόγου, ως αντιτιθέμενων στη θρησκεία, στην παράδοση και την πολιτική εξουσία, απλώς συ-*

Εκδόσεις *Στάσει Εκπίπτοντες*
Αθήνα Μάιος 2022
Μτφ.: Ζωή Γιαλιτάκη/ σελ. 45

επιστήμη; Να επιστρέψουμε στη βαρβαρότητα;" Είναι ίδια αγωνία που πλήττει τους θεολόγους μπροστά στην ασέβεια των προοδευτικών, η ίδια αγωνία που πλήττει τους πιστούς στη δημοκρατία μπροστά στην κριτική της αυξανόμενης αντιδημοτικότητάς της».

Ο Εμμανουέλ Λιθκάνο, μαθηματικός και διδάκτωρ φιλοσοφίας, παρουσίασε μια πρώτη μορφή του ανά χείρας κειμένου στο διεθνές αναρχικό συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στη Γκρενόμπλ της Γαλλίας το 1996, με θέμα την ελευθεριακή κουλτούρα. Το κείμενο πυροδότησε αρκετές συζητήσεις στον ισπανόφωνο και γαλλόφωνο κόσμο του αναρχικού κινήματος, οδηγώντας τον συγγραφέα σε επανεπεξεργασία του και επαναδημοσιεύσεις του σε ελευθεριακά έντυπα, μέχρι να πάρει την παρούσα του μορφή που δημοσιεύουμε στα ελληνικά. (Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Ο ***Εμμανουέλ Λιθκάνο*** σ' αυτό το εξαιρετικό σε ευκρίνεια, καθαρότητα και απλότητα σκέψης, παρ' ότι μικρής έκτασης, κείμενο εξ' αρχής τίθεται φανερά με το μέρος όσων υποστηρίζουν ότι «*η επίκληση μιας ανιδιοτελούς φύσης της επιστήμης και του λόγου, ως αντιτιθέμενων στη θρησκεία, στην παράδοση και την πολιτική εξουσία, απλώς συγκαλύπτει τα συμφέροντα της εξουσίας που αυτές οι ευγενείς έννοιες κρυφά υπηρετούν*» (Ίγγλετον, 1991). Επίσης, εξ' αρχής ο συγγραφές θέτει μια στέρεα βάση επιχειρημάτων θέτοντας ως ιδεολογικό κάθε σύνολο ιδεών και αξιών και φυσικά και των λόγων και των πρακτικών που το υποστηρίζουν, που στοχεύει:
Πρώτον «***στην παρουσίαση μιας συγκεκριμένης και αυθαίρετης τάξης πραγμάτων ως καθολικής και αναγκαίας, παρουσιάζοντας έτσι μια συγκεκριμένη προοπτική και μια συγκεκριμένη κατασκευή της πραγματικότητας –εκείνη που ευνοεί μια σχέση κυριαρχίας– ως την ίδια την πραγματικότητα***» και δεύτερον «***στην εξάλειψη των ιχνών που θα επέτρεπαν τον εντοπισμό αυτού του τεχνητού χαρακτήρα της κοινωνίας, ώστε με αυτό τον τρόπο αυτή η παρουσίαση να γίνεται αντιληπτή ως η απλή και αδιαμφισβήτητη αναπαράσταση των "πραγμάτων ως έχουν", των "ίδιων των γεγονότων"***».
Επομένως, όπως εξηγεί ο συγγραφέας, ένας λόγος είναι ιδεολογικός είτε επειδή είναι αναληθής είτε επειδή είναι ψευδής, παρ' ότι αυτές οι περιπτώσεις συχνά επικαλύπτονται.
Η παραπάνω ισχυρή διατύπωση της έννοιας ιδεολογία είναι εκείνη που, σύμφωνα με τον συγγραφέα, προσδίδει μοναδικά χαρακτηριστικά στη σχέση επιστήμης και ιδεολογίας. Έτσι, στις σημερινές κοινωνίες, ιδεολογία και επιστήμη όχι μόνο δεν αντιπαρατίθενται ως μορφές λόγου που αλληλοαποκλείονται, αλλά, αντίθετα, βρίσκονται σε τέτοιο βαθμό συνυφασμένες που ο επιστημονικός λόγος αποτελεί την πλέον ολοκληρωμένη και ισχυρή μορφή του ιδεολογικού λόγου: «Αυτό που αποκρύπτει την ιδεολογική λειτουργία της είναι ακριβώς η αποτελεσματικότητά της να παρουσιάζει το συγκεκριμένο και τεχνητό ως καθολικό και αναγκαίο (επιστημονικοί νόμοι, μαθηματικοί τύποι, επαγωγική λογική)».
Στην συνέχεια, ο ***Εμμανουέλ Λιθκάνο*** ασχολείται με την **Αναρχική κριτική στην τεχνο-γραφειοκρατία**, εκφέρει σκέψεις *Ενάντια στο νόμο, είτε επιστημονικό είτε πολιτικό*, μιλά για την ***Δεισιδαιμονία του αριθμού***, και τέλος για τον ***Επιστημονικό και δημοκρατικό φονταμενταλισμό.***

Συσπείρωση Αναρχικών

Μπασταρδοκρατία το ΚΚΕ

Ωρέ που πάμε; Κνίτες να χορεύουν το πανκ τραγούδι «Μπασταρδοκρατία» του συγκροτήματος «Γενιά του Χάους», στο φεστιβάλ της ΚΝΕ στο πάρκο Τρίτση! Ίσως να αναρωτηθούν κάποιοι «ε! και ποιο είναι το πρόβλημα με το παραπάνω γεγονός;». Για να λυθεί η απορία, θα σας ταξιδέψουμε στο μακρινό 1985, στην κατάληψη του Χημείου μετά την εκτέλεση του Μιχάλη Καλτεζά. Εκεί ο Κώστας Χατζόπουλος, μέλος του συγκροτήματος «Γενιά του Χάους» και ένας από τους συνθέτες του τραγουδιού, συμμετέχει στην κατάληψη και στην λήξη της συλλαμβάνεται. Στο δρόμο για την κλούβα κά-

σηκώνω λίγο, τον πάω ως ένα σημείο, ε! και εκεί μου βγάζουν τις φωτογραφίες».

Και ενώ θα περίμενε κάποιος, ότι τουλάχιστον μετά από τα παραπάνω γεγονότα οι δημοσιογράφοι θα ήταν πιο προσεχτικοί με την αναπαραγωγή της παραπάνω δυσφήμισης, αυτό δεν συμβαίνει. Ο Ν. Μπογιόπουλος, λοιπόν, 20 χρόνια μετά, και πιο συγκεκριμένα 4 μέρες μετά την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και ενώ η Αθήνα και πολλές πόλεις του ελλαδικού χώρου ζούνε στον παλμό μιας κοινωνικής εξέγερσης, δημοσιεύει στον Ριζοσπάστη την φωτογραφία του Κώστα Χατζόπουλου αναφέροντάς τον ως ασφαλίτη που παρουσιάζεται ως αναρχικός, σε μια προσπάθεια να συνδέσει το άθλιο δημοσίευμά του με τα εξεγερτικά γεγονότα που μόλις είχαν ξεκινήσει, λοιδορώντας τα και χαρακτηρίζοντας τα ως ξεσηκωμό «ασφαλιτών». Ο Μπογιόπουλος εκπροσωπώντας άξια το κόμμα νεκροθάφτη κάθε κοινωνικής εξέγερσης και αντίδρασης, βάζει ένα ακόμα κομματικό παράσημο χαφιεδισμού και συκοφαντίας στο πέτο του.

Έτσι, λοιπόν, το σωστό για το κόμμα είναι οι Κνίτες που έπαιξαν, τραγούδησαν και χόρεψαν την «Μπασταρδοκρατία», που ένας από τους συνθέτες του έχει κατηγορηθεί για δεκαετίες από το κόμμα ως ασφαλίτης, να διαγραφούν. Οι κνίτες πιστεύουμε πως ΔΕΝ πρέπει να χορεύουν τραγούδια ασφαλιτών, εκτός αν το κόμμα είναι μια ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΚΡΑΤΙΑ. Ε, Κουτσούμπα;

Η παράγκα του ψηφοφόρου και η κοινή δημοκρατική του στέγη με την ακροδεξιά

Μετά την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ιταλία τα δράματα των ψηφοφόρων και των κομματόσκυλων είναι το *«ψηφίστε για να μην ανέβει η ακροδεξιά»* και το *«η αποχή φταίει για την άνοδο της ακροδεξιάς»*. Μέχρι και ανώνυμα μηνύματα σε social media γράφτηκαν από στέλεχος του Μερα 25, ότι η ψήφος θα πρέπει να είναι υποχρεωτική με πρόστιμο στο taxis εάν κάποιος δεν ψηφίσει. Είναι οι ίδιοι «προοδευτικοί» δημοκράτες που πέρυσι εκλιπαρούσαν τον Πλεύρη για πρόστιμα σε όσους δεν εμβολιάζονται. Τα καημένα τα κομματόσκυ-

ρινότητάς της να αποτελεί ουτοπία, οι κυρίαρχοι, μένοντας προφανώς σε άλλον πλανήτη και ξεκάθαρα εχθρικό προς τους άλλους ανθρώπους, συνεχίζουν αδιάλειπτα τους σχεδιασμούς τους για τον παραγκωνισμό όλων των υπολοίπων, που είτε δεν θέλουν είτε δεν μπορούν να συμμορφωθούν με τα νέα δεδομένα.

Ένα νέο γυαλιστερό προϊόν ετοιμάζεται για την περαιτέρω αποξένωση των ανθρώπων μεταξύ τους, ένα καινούργιο καθρεφτάκι προετοιμάζεται για την ανταλλαγή μέρους της ελευθερίας τους. Το νέο προϊόν είναι τα ολοκαίνουργια ανθρωποειδή ρομπότ της Tesla του Έλον Μασκ. Τα ρομπότ θα είναι προγραμματισμένα αρχικά να εκτελούν βαρετές ή επικίνδυνες εργασίες σε εργοστάσια και μακροπρόθεσμα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως υπηρέτες σε σπίτια για να φτιά-

χνουν φαγητό, να κλαδεύουν κήπους, να φροντίζουν ηλικιωμένους κρατώντας τους και συντροφιά, ακόμα και να χρησιμοποιούνται ως αντικείμενα του σεξ για μοναχικούς ανθρώπους. Τίποτα από τα παραπάνω στην πραγματικότητα δεν θα είναι προς όφελος της πλειονότητας των ανθρώπων, γιατί πέραν της κομμουνιστικής λογικής ότι όλα αυτά θα έχουν ένα υπέρογκο κόστος αγοράς για τον άνθρωπο, τα παραπάνω επιστημονικά «επιτεύγματα» θα δημιουργήσουν κοινωνίες βγαλμένες από δυστοπικές ταινίες τύπου «Hunger games», όπου οι άνθρωποι θα είναι παραγκωνισμένοι, δίχως πόρους και φαινομενικά άχρηστοι για τους κυρίαρχους, αφού τα ρομπότ θα έχουν αντικαταστήσει σε μεγάλο μέρος την όποια εξάρτηση θα μπορεί να έχει η παραγωγή από τον άνθρωπο.

ματος «Γενιά του Χάους» και ένας από τους συνθέτες του τραγουδιού, συμμετέχει στην κατάληψη και στην λήξη της συλλαμβάνεται. Στο δρόμο για την κλούβα κά-

ποιος δημοσιογράφος τον φωτογραφίζει να κουβαλά στους ώμους του έναν χτυπημένο σύντροφό του, ενώ πιο δίπλα υπάρχει ένας αστυνομικός. Οι εφημερίδες «Έθνος» και «Ριζοσπάστης», οι γνωστοί νεκροθάφτες κάθε ακηδεμόνευτης κοινωνικής δράσης, κάνουν λόγω για ασφαλίτη που παρουσιάζεται ως αναρχικός καταληψίας. Ο Κώστας Χατζόπουλος κρατείται στην ΓΑΔΑ για 20 μέρες και τελικά, όταν περνάει από δίκη, καταδικάζεται σε 4 μήνες με αναστολή. Πρώτη φορά, λοιπόν, ένας «ασφαλίτης», σύμφωνα με τις σκουπιδοφυλλάδες πάντα, κρατείται σχεδόν ένα μήνα και τελικά καταδικάζεται σε πολύμηνη φυλάκιση με αναστολή. Μάλιστα, σύμφωνα με τον ίδιο, σε συνέντευξή του στον Μ. Νταλούκα, αναφέρει πως αργότερα κάποιοι συντάκτες επισκέφτηκαν το σπίτι των γονιών του για να βολιδοσκοπήσουν αν η οικογένεια θα προβεί σε μήνυση για το συκοφαντικό δημοσίευμα. Ο ίδιος σε συνέντευξή του αναφέρει για το γεγονός της φωτογραφίας: *«Εκεί πέρα που βγαίνω έξω, είναι κάτω εκείνο το παλικάρι πεσμένο. Τούρκος απ' ό,τι έμαθα, που ήταν στον αναρχικό χώρο. Πολιτικός πρόσφυγας; Παράνομος; Δεν ξέρω. Ήτανε πεσμένος κάτω στην πόρτα και είναι έτοιμοι δύο τύποι να τον πιάσουν και να τον σύρουν στην κλούβα λιπόθυμο. Ε, και πως μου ήρθε εμένα τώρα, λέω αν τον σύρουν μέχρι την κλούβα θα φτάσει στην κλούβα ξεσκισμένος ας πούμε έτσι, ας τον σηκώσουμε λιγάκι. Και πραγματικά τον*

σταρδοκρατία», που ένας από τους συνθέτες του έχει κατηγορηθεί για δεκαετίες από το κόμμα ως ασφαλίτης, να διαγραφούν. Οι κνίτες πιστεύουμε πως ΔΕΝ πρέπει να χορεύουν τραγούδια ασφαλιτών, εκτός αν το κόμμα είναι μια ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΚΡΑΤΙΑ. Ε, Κουτσούμπα;

Η παράγκα του ψηφοφόρου και η κοινή δημοκρατική του στέγη με την ακροδεξιά

Μετά την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ιταλία τα δράματα των ψηφοφόρων και των κομματόσκυλων είναι το *«ψηφίστε για να μην ανέβει η ακροδεξιά»* και το *«η αποχή φταίει για την άνοδο της ακροδεξιάς»*. Μέχρι και ανώνυμα μηνύματα σε social media γράφτηκαν από στέλεχος του Μερα 25, ότι η ψήφος θα πρέπει να είναι υποχρεωτική με πρόστιμο στο taxis εάν κάποιος δεν ψηφίσει. Είναι οι ίδιοι «προοδευτικοί» δημοκράτες που πέρυσι εκλιπαρούσαν τον Πλεύρη για πρόστιμα σε όσους δεν εμβολιάζονται. Τα καημένα τα κομματόσκυλα και οι ψηφοφόροι τους έχουν πάθει σοβαρή βλάβη. Δεν μπορούν να αντιληφθούν, πως το να μην μπορούν να πείσουν τους ψηφοφόρους τους να ψηφίσουν το εκάστοτε κόμμα τους και αυτοί ψηφίζουν ακροδεξιά και να λένε πως γι' αυτό ευθύνονται κάποιοι που δεν συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία, δείχνει πως το επίπεδο της ευφυίας τους είναι τόσο μικρό που χωράει να περάσει από την οπή μιας κάλπης. Πως γίνεται για την άνοδο της ακροδεξιάς να ευθύνεται κάποιος που δεν συμμετέχει και δεν αναγνωρίζει την εκλογική διαδικασία και να μην ευθύνεται εκείνος που πάει και συμμετέχει στις εκλογές και νομιμοποιεί με την συμμετοχή του και την συμμετοχή της ακροδεξιάς με τις ευλογίες της Δημοκρατίας; Επίσης, ας υποθέσουμε πως κάποιος κάνει το λάθος και ψηφίζει, που το ξέρουν τα κομματόσκυλα πως δεν θα ψηφίσει ακροδεξιά; Άρα για την άνοδο της ακροδεξιάς, για την οποία τόσα κροκοδείλια δάκρυα χύνουν οι ψηφοφόροι, μήπως ευθύνονται οι ίδιοι που συμμετέχουν σε τέτοιες διαδικασίες; Ας μην γελιόμαστε, η δημοκρατική παράγκα χωράει όλους όσους είναι διαθέσιμοι να συνεργαστούν!

Τα ρομπότ στη ζωή μας και το ακλόνητο δίκιο των Λουδιτών

Ενώ η πλειονότητα των ανθρώπων στον πλανήτη Γη πασχίζει να τα βγάλει πέρα, με κυρίαρχο μέλημα την επιβίωση και η σκέψη για την βελτίωση της καθημε-

χνουν φαγητό, να κλαδεύουν κήπους, να φροντίζουν ηλικιωμένους κρατώντας τους και συντροφιά, ακόμα και να χρησιμοποιούνται ως αντικείμενα του σεξ για μοναχικούς ανθρώπους. Τίποτα από τα παραπάνω στην πραγματικότητα δεν θα είναι προς όφελος της πλειονότητας των ανθρώπων, γιατί πέραν της κομμουνιστικής λογικής ότι όλα αυτά θα έχουν ένα υπέρογκο κόστος αγοράς για τον άνθρωπο, τα παραπάνω επιστημονικά «επιτεύγματα» θα δημιουργήσουν κοινωνίες βγαλμένες από δυστοπικές ταινίες τύπου «Hunger games», όπου οι άνθρωποι θα είναι παραγκωνισμένοι, δίχως πόρους και φαινομενικά άχρηστοι για τους κυρίαρχους, αφού τα ρομπότ θα έχουν αντικαταστήσει σε μεγάλο μέρος την όποια εξάρτηση θα μπορεί να έχει η παραγωγή από τον άνθρωπο.

Αφού πλέον όλα μεταφράζονται σε χρήμα, να γνωρίζουν οι λάτρεις των οικονομικών θεωριών πως η διαχείριση των μέσων παραγωγής και η «πρόοδος» της βιομηχανικής παραγωγής μέσω της επιστήμης, όχι μόνο είναι χαρακτηριστικά που δεν λένε τίποτα στην υπόθεση της απελευθέρωσης των ανθρώπων, αλλά αποτελούν έναν επιπλέον βραχνά, εκτρέποντας την απελευθερωτική σκέψη και δράση σε μονοπάτια που οδηγούν σε οριστική φάκα. Για αιώνες οι προλετάριοι άκουγαν πως οι μηχανές και οι βιομηχανική πρόοδος μέσω της ανάπτυξης της επιστήμης είναι για το καλό τους, αφού θα δουλεύουν λιγότερο και θα απολαμβάνουν την ζωή ξεκούραστοι και με παραπάνω χρόνο. Όμως, κάτι τέτοιο δεν έγινε.

Το τέλος των σημερινών κοινωνιών, ακόμα και με αυτή την αποτρόπαιη εξουσιαστική εικόνα που σήμερα έχουν, σε λίγα χρόνια, με την πραγματικότητα που θα επικρατεί, θα φαντάζουν δυστυχώς μια ιδανική συνθήκη. Το τέλος των κοινωνιών θα έχει να κάνει με την «ανάπτυξη» της επιστήμης, η οποία μέσω των «επιτευγμάτων» της στην βιομηχανία, στην ιατρική, στην επικοινωνία κ.λπ., θα έχει πλήρως παραγκωνίσει την ανθρωπινότητα και στην θέση της θα υπάρχει η μηχανή, κωδικοποιημένη, με δική της νοημοσύνη, καθώς και ο μηχανιστικός έλεγχος μέσω τεχνητής νοημοσύνης. Συναισθήματα, κινήσεις, όλα θα είναι κωδικοποιημένα και ελεγμένα, τέλος πάντων, αυτά είναι τα όνειρά τους. Κανείς πλέον δεν θα ασχολείται με τα μέσα παραγωγής,

αφού αυτά θα είναι στα χέρια ρομπότ που η επιστήμη τα κατασκεύασε για το καλό μας, αλλά τελικά, για το καλό μας, παραγκωνιστήκαμε να κυνηγάμε την ουρά μας. Τα εγγόνια αυτών, που όλα αυτά, επιστήμη, μέσα

παραγωγής, βιομηχανία, τα ήθελαν στα χέρια τους, θα βρίσκονται παραγκωνισμένα, μακριά από την υπόλοιπη κοινωνία, γιατί δεν θα μπορούν, δεν θα θέλουν ή δεν θα πληρούν τα κριτήρια, σύμφωνα με αλγόριθμους και κώδικες, να είναι κάπου καλύτερα.

Η εξουσία συνεχίζει να δημιουργεί νέες επιθυμίες, που με την σειρά τους θα μεταμφιεστούν σε ανάγκες, οδηγώντας σε περαιτέρω σφίξιμο των αλυσίδων. Υπάρχει ακόμα χρόνος να αρνηθούμε και να επιτεθούμε στην «ανάπτυξη», υπάρχει ακόμα χρόνος να προστατεύσουμε την ανθρωπινότητά μας. Με το «παράσημο» των τρελών και των απροσάρμοστων ενάντια στις μηχανιστικές λογικές τους και τον εξευτελισμό της ανθρωπινότητας. Συνεχίζοντας, έτσι, ένα από τα μεγαλύτερα δίκια της ιστορίας της ανθρωπότητας, αυτό των Λουδιτών.

Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ: Το μαζικό πείραμα πέτυχε, συνεχίζουμε

Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές, πως η διαχείριση του Covid- 19 ήταν και είναι ένα παγκόσμιο πείραμα που ακουμπά πολλούς κοινωνικούς τομείς. Η θέση αυτή λοιδορήθηκε από χρήσιμους συνεργάτες της εξουσίας, ηθελημένους ή εν αγνοία τους, υπέρμαχους του υποχρεωτικού εμβολιασμού, των διακρίσεων με βάση τον εμβολιασμό, των προστίμων και του υγειο-*σμούς και αποδοχής εφαρμογών ανίχνευσης επαφών για τη δημόσια υγεία, τα οποία απέδειξαν τον πυρήνα της ατομικής κοινωνικής ευθύνης».*[1]

Συνεχίζοντας τους λόγους που οι ιθύνοντες του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ πιστεύουν πως το πάσο του άνθρακα θα πετύχει, αναφέρουν και την πρόοδο που υπάρχει πλέον στην ψηφιοποίηση, στην τεχνητή νοημοσύνη και στα διάφορα εξελιγμένα app στα smart phones. Τα τελευταία δύο χρόνια θεωρούν πως οι άνθρωποι εξοικειώθηκαν με την τεχνολογία, των διαμοιρασμό προσωπικών πληροφοριών, την χρήση έξυπνου κινητού τηλεφώνου ως μέσο για πολλά καθημερινά πράγματα: *«Η πρόοδος σε αναδυόμενες τεχνολογίες όπως η τεχνητή νοημοσύνη, το blockchain και η ψηφιοποίηση μπορούν να επιτρέψουν την παρακολούθηση των προσωπικών εκπομπών άνθρακα, να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση και επίσης να παρέχουν ατομικές συμβουλές σχετικά με χαμηλότερες εκπομπές άνθρακα και ηθικές επιλογές για κατανάλωση προϊόντων και υπηρεσιών».*[2]

Πλέον έχουν τα εργαλεία στα χέρια τους, μέσω περιορισμών, απειλών, καταναγκασμών και οικονομικών επιπτώσεων να επιβάλουν μαζικά οτιδήποτε χρειαστεί

για την προώθηση των σχεδιασμών τους. Ας το λένε κομψά, πως όλοι οι περιορισμοί έγιναν στον πυρήνα

στίχο. Ειδικότερα τα τρία τελευταία χρόνια όλα φαίνονται πως αλλάζουν, αλλά απλώς κάνουν έναν ατέρμονο κύκλο. Από τον φόβο της αρρώστιας, στον φόβο του

πολέμου. Από το sms ή το έγγραφο που παίρναμε άδεια από τον εαυτό μας για να πετάξουμε τα σκουπίδια, στο bonus μειωμένης κατανάλωσης ρεύματος. Από το pass covid στα power, fuell, food, θέρμανσης και άνθρακα pass. Από το «μένουμε σπίτι», στο μένουμε σ' ένα δωμάτιο γιατί το υπόλοιπο θα είναι παγωμένο. Από το άδειασμα των ραφιών του σούπερ-μάρκετ για το κακό που μας βρήκε, στο λίγα πράγματα την φορά, για το καλό μας. Από το πετρέλαιο στο φυσικό αέριο και πάλι στο πετρέλαιο, γιατί αυτός που δεν προσαρμόζεται πεθαίνει κύριε Πέτσα και τομάρι μου. Ένα ατέλειωτο και ανελέητο παιχνίδι φόβου που συνεχώς μετεξελίσσεται στον αριθμητή, αλλά ο παρονομαστής της εξουσίας είναι ίδιος και απαράλλαχτος, είτε με covid-19 είτε χωρίς.

Ε.

Υπάρχει ακόμα χρόνος να αρνηθούμε και να επιτεθούμε στην «ανάπτυξη», υπάρχει ακόμα χρόνος να προστατεύσουμε την ανθρωπινότητά μας. Με το «παράσημο» των τρελών και των απροσάρμοστων ενάντια στις μηχανιστικές λογικές τους και τον εξευτελισμό της ανθρωπινότητας. Συνεχίζοντας, έτσι, ένα από τα μεγαλύτερα δίκια της ιστορίας της ανθρωπότητας, αυτό των Λουδιτών.

Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ: Το μαζικό πείραμα πέτυχε, συνεχίζουμε

Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές, πως η διαχείριση του Covid- 19 ήταν και είναι ένα παγκόσμιο πείραμα που ακουμπά πολλούς κοινωνικούς τομείς. Η θέση αυτή λοιδορήθηκε από χρήσιμους συνεργάτες της εξουσίας, ηθελημένους ή εν αγνοία τους, υπέρμαχους του υποχρεωτικού εμβολιασμού, των διακρίσεων με βάση τον εμβολιασμό, των προστίμων και του υγειονομικού ολοκληρωτισμού και που ακόμα και σήμερα όχι μόνο δεν υπάρχει ίχνος αυτοκριτικής, αλλά συνεχίζουν μέσα από δημόσιες συζητήσεις και εκδηλώσεις, να ψάχνουν για ακροδεξιούς σε όσους είναι αντίθετοι στα παραπάνω. Ας είναι, η ιστορία έδειξε και θα συνεχίζει να δείχνει ποιοι στάθηκαν αρωγοί στα κράτη και στους κυριαρχικούς σχεδιασμούς τύπου «Μεγάλης Επανεκκίνησης» του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ. Μάλιστα, το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, με αφορμή το σχεδιαζόμενο πάσο του άνθρακα, το λεγόμενο *«My Carbon»* και την προώθηση της «πράσινης» ενέργειας, χαιρετίζει το κοινωνικό πείραμα του covid-19, το οποίο απέδειξε πως δισεκατομμύρια άνθρωποι μπορούν να πειθαρχήσουν για το «κοινό καλό». Για τον λόγο αυτό, οι ιθύνοντες του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ πιστεύουν πως το πάσο του άνθρακα θα εφαρμοστεί με ευκολία: *«Υπήρξαν σημαντικές εξελίξεις τα τελευταία πέντε έως επτά χρόνια σε κοινωνικά, περιβαλλοντικά και τεχνολογικά μέτωπα που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην υλοποίηση πρωτοβουλιών "My Carbon" για τη διαμόρφωση του μέλλοντος προς έξυπνες και βιώσιμες πόλεις.[...]*

Ο COVID-19 ήταν το τεστ της κοινωνικής ευθύνης. Ένας τεράστιος αριθμός ασύλληπτων περιορισμών για τη δημόσια υγεία, υιοθετήθηκαν από δισεκατομμύρια πολίτες σε όλο τον κόσμο. Υπήρχαν πολυάριθμα παραδείγματα σε παγκόσμιο επίπεδο διατήρησης της κοινωνικής απόστασης, φορώντας μάσκες, μαζικούς εμβολια-

για την προώθηση των σχεδιασμών τους. Ας το λένε κομψά, πως όλοι οι περιορισμοί έγιναν στον πυρήνα της ατομικής και κοινωνικής ευθύνης. Η αλήθεια είναι πως ο βασικός πυρήνας ήταν, είναι και θα είναι ο φόβος. Φόβος οικονομικός, προστίμων, αποκλεισμών και ένας ανελέητος φόβος θανάτου. Αυτά είναι συστατικά της εξουσίας και σε αυτά βασίστηκε τα τρία τελευταία χρόνια. Η διαχείριση του Covid-19 ήταν ένα τεράστιο παγκόσμιο πείραμα, μ' ένα τεράστιο αριθμό δεδομένων στα χέρια τους. Με αυτά θα συνεχίσουν την εξέλιξη του φόβου και σε αυτή την καμπή της ιστορίας θα είμαστε απέναντι, πολέμιοι των σχεδιασμών του φόβου.

Άλλαξε ο φόβος μα έμεινε ίδιος

«Βυθίστηκε το μεθυσμένο κορίτσι στο νερό. Για πάντα χάθηκε. Τι απόμεινε στους παγωμένους δρόμους; Μονάχα ο φόβος. Τώρα που το κορίτσι δεν κυκλοφορεί πήραν κουράγιο οι λογικοί και κυβερνούν αυτούς που έχουν το θάρρος να ονειρεύονται. Τώρα που το κορίτσι χάθηκε απ' τους δρόμους, κυκλοφορεί πανίσχυρος στην πολιτεία ο Φόβος».

Μάνος Χατζιδάκις (από το τραγούδι «Ο Φόβος»)

Όλα τριγύρω αλλάζουνε κι όλα τα ίδια μένουν, έλεγε ο Ρασούλης δια στόματος Παπάζογλου. Η ιστορία της εξουσίας θα μπορούσε να συνοψιστεί στον παραπάνω

1. https://www.weforum.org/agenda/2022/09/my-carbon-an-approach-for-inclusive-and-sustainable-cities/
2. ο.π.

pass. Από το «μένουμε σπίτι», στο μένουμε σ' ένα δωμάτιο γιατί το υπόλοιπο θα είναι παγωμένο. Από το άδειασμα των ραφιών του σούπερ-μάρκετ για το κακό που μας βρήκε, στο λίγα πράγματα την φορά, για το καλό μας. Από το πετρέλαιο στο φυσικό αέριο και πάλι στο πετρέλαιο, γιατί αυτός που δεν προσαρμόζεται πεθαίνει κύριε Πέτσα και τομάρι μου. Ένα ατέλειωτο και ανελέητο παιχνίδι φόβου που συνεχώς μετεξελίσσεται στον αριθμητή, αλλά ο παρονομαστής της εξουσίας είναι ίδιος και απαράλαχτος, είτε με covid-19 είτε χωρίς.

Ε.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 21ος, Φύλλο 230
Οκτώβριος 2022

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 32 65 17 40

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 30 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 40 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού
στον αριθμό λογαριασμού: (Τράπεζα Πειραιώς)
IBAN: GR77 0172 0260 0050 2601 4503 410
bic: PIRBGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδρομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:

Παναγιώτη Ι. Λιόλιο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

Για ηλεκτρονική επικοινωνία:
diadromi@anarchy.gr

ΚΑΜΙΑ ΓΕΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΑΜΕΝΗ, ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΗΣΥΧΗ...

«Με τον ερχομό της πρώτης βραδιάς των συγκρούσεων συνέβη να πυροβοληθούν, ανεξάρτητα το ένα από το άλλο και ταυτόχρονα, τα ρολόγια των πύργων σε πολλά σημεία του Παρισιού. Ένας αυτόπτης μάρτυρας...έγραψε: Ποιος θα το πίστευε! Λένε, πως εξοργισμένοι με το χρόνο νέοι ''ως άλλοι'' Ιησούς του Ναυή, στη βάση κάθε πύργου πυροβολούσαν τις πλάκες των ρολογιών για να σταματήσουν την μέρα».

Walter Benjamin, Θέσεις για τη φιλοσοφία της ιστορίας

«Πρώτον κύριοι: Θέσις έξω από το πρόβλημα. Την γαλήνην και την Δημόσιον τάξιν η Επανάστασις θα την εξασφαλίση πάση θυσία [...] Οποιαδήποτε δύναμις προβληθή δια να διασαλεύση την δημόσιαν τάξιν και να αναταράξη την κοινωνικήν γαλήνην, θα την συντρίψωμεν [...] Δεύτερον, εντός των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων δεν θα ασχοληθώ εγώ μέχρις ότου σεις ως διοικήσεις αυτών, δηλώσετε ότι δεν ημπορείτε να επιβάλλετε την τάξιν [...] Είναι δυνατόν να μη ημπορήτε να ελέγξετε τους μαθητάς σας; [...] κύριοι, οφείλετε να αντιμετωπίσετε τους ελάχιστους ταραξίες οι οποίοι κάθονται στα σκαλοπάτια, μέσα εις τον περίβολον των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, και ασκούντες ψυχολογικήν βίαν επί της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων σπουδαστών, δεν τους επιτρέπουν να παρακολουθήσουν το μάθημα [...] Προσέξατε κύριοι. Εις την Νομική Σχολήν την παρελθούσαν εβδομάδα εξεβιάσθησαν πεντακόσιοι άνθρωποι από εκατόν [...] Και εξεβίασαν οι εκατόν τους πεντακοσίους υπολοίπους φοιτητάς, τους οποίους έκλεισαν μέσα εις την Νομικήν Σχολήν, δια να εμφανίσουν την εκδήλωσιν ενός μεγάλου αριθμού σπουδαστών. Και θέλετε και κάτι άλλο κύριοι; Εξωθούσαν τους φοιτητάς να εξέλθουν βιαίως δια να προσκομίσουν φιάλας ή δοχεία βενζίνης και να βάλουν φωτιά στην Νομικήν. Τους προειδοποιώ. Θα ρίψω φωτιά εις του οιοδήποτε το κεφάλι. Φωτιά όμως εις την Ελληνικήν Κοινωνίαν δεν θα επιτρέψω να βάλη κανείς».

Απόσπασμα από τον λόγο του ***δικτάτορα Γεωργίου Παπαδόπουλου*** *προς τις συγκλήτους των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, 2 Μαρτίου 1973*

Πως να ταξινομηθούν οι αταξινόμητες νεανικές συντροφιές, που διαβαίνουν κάθε φορά την εποχή της «συντηρητικοποίησης» ή του «εκσυγχρονισμού», της καταναλωτικής αφθονίας ή της ένδειας;

Οι κάθε λογής τεχνικοί της εξουσίας δεν έχουν πάψει να αναζητούν τα κλειδιά της αποκωδικοποίησης της νεανικής αμφισβήτησης, αλλά και της μη αμφισβήτησης, δεν έχουν πάψει να ανησυχούν για τους απροσάρμοστους νέους, αλλά και για τον βαθμό ενσωμάτωσης των υπόλοιπων. Τι είναι, τελικά, επικίνδυνο για την εξουσία, που βρίσκεται ακριβώς, ο κίνδυνος μόλυνσης από την νεανική «αναίδεια», που μπορεί να οδηγήσει η νεανική «αδιαφορία» για όλους και για όλα στους καιρούς της «μεταδημοκρατίας», στην μετα-covid εποχή, όταν διακηρύσσεται το τέλος της αφθονίας για τις δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες οι οποίες αντιμετωπίζουν τον εφιάλτη του πολέμου μετά από πολλές δεκαετίες;

Βιάζονται ορισμένοι απαισιόδοξοι να αποφανθούν, ότι τελικά αυτή τη γενιά την «κατάπιε» ο μεγάλος εγκλεισμός, μ' αφορμή τον covid-19, ότι κατάφερε η εξουσία να εξασφαλίσει την μεγάλη συμμόρφωση με πρόσχημα την «πανδημία», το φόβο του θανάτου. Μια νέα γενιά που νιώθει θυμωμένη, ματαιωμένη, που, σύμφωνα με διάφορες έρευνες, θεωρεί τον εαυτό της το μεγαλύτερο θύμα της «πανδημίας».

Πως μπορεί να σηκώσουν κεφάλι οι νέοι, που έσπευσαν να εμβολιαστούν για να πάρουν από το κράτος 150 ευρώ, που δέχθηκαν να σκανάρονται σε κάθε τους βήμα, που δεν εκδήλωσαν μαζικά την αντίθεσή τους στα παράλογα μέτρα στα οποία υποχρεώθηκαν να συμμορφωθούν, στην απαγόρευση κυκλοφορίας, στους διαχωρισμούς εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων και εν τέλει στον εκκωφαντικό επαναπροσδιορισμό της έννοιας της «ελευθερίας» σε

θην εμπράκτως επιτρέψατε μου να σας είπω ότι όταν τους συνελάμβανα και τους κούρευα δεν το έκανα δια να τους κόψω τα μαλλιά, αλλά δια να κόψω τη νοοτροπία που ήταν καταστρεπτική και γι' αυτούς τους ίδιους και για την πατρίδα».

Ο Λαδάς είχε φροντίσει να συλλάβει «επ' αυτοφώρω» και 30 «ανώμαλους», όπως χαρακτηρίστηκαν, ομοφυλόφιλους σε σπίτι στην Καλογρέζα πανηγυρίζοντας, επίσης, έναν ακόμη θρίαμβο κατά της «ανηθικότητας». Και φθάνουμε στο 1971, όταν κατά την διάρκεια μεγάλης αστυνομικής επιχείρησης σε σφαιριστήρια και κλαμπ της περιοχής του Περιστερίου προσάγονται 170 νέοι, από τους οποίους τελικά κουρεύονται 40 «μακρυμάλληδες» νέοι (*«Εκούρεψαν 40 μακρυμάλληδες με την ψιλή», Εφημερίδα Βραδυνή*, 10-2-1971).

Και όμως, η νεανική αμφισβήτηση μετατρεπόταν σ' ένα ποτάμι ορμητικό, που τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει, όπως αποδείχθηκε από τα παγκόσμια γεγονότα του 1968. Βέβαια, σύντομα οι επαΐοντες της χούντας, όχι μόνο το αντιλήφθηκαν, αλλά προσπάθησαν να το αναχαιτίσουν με τη ***σύζευξη της κριτικής, που εξέφραζε με πολλούς τρόπους η νεανική αμφισβήτηση για τον δυτικό πολιτισμό με την «επαναστατική» ιδεολογία της 21ης***

ταραχίας οι οποίοι κάθονται στα σκαλοπάτια, μέσα εις τον περίβολον των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, και ασκούντες ψυχολογικήν βίαν επί της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων σπουδαστών, δεν τους επιτρέπουν να παρακολουθήσουν το μάθημα […] Προσέξατε κύριοι. Εις την Νομική Σχολήν την παρελθούσαν εβδομάδα εξεβιάσθησαν πεντακόσιοι άνθρωποι από εκατόν […] Και εξεβίασαν οι εκατόν τους πεντακοσίους υπολοίπους φοιτητάς, τους οποίους έκλεισαν μέσα εις την Νομικήν Σχολήν, δια να εμφανίσουν την εκδήλωσιν ενός μεγάλου αριθμού σπουδαστών. Και θέλετε και κάτι άλλο κύριοι; Εξωθούσαν τους φοιτητάς να εξέλθουν βιαίως δια να προσκομίσουν φιάλας ή δοχεία βενζίνης και να βάλουν φωτιά στην Νομικήν. Τους προειδοποιώ. Θα ρίψω φωτιά εις του οιοδήποτε το κεφάλι. Φωτιά όμως εις την Ελληνικήν Κοινωνίαν δεν θα επιτρέψω να βάλη κανείς».

Απόσπασμα από τον λόγο του ***δικτάτορα Γεωργίου Παπαδόπουλου*** *προς τις συγκλήτους των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, 2 Μαρτίου 1973*

Το τελευταίο διάστημα χιλιάδες νέοι ήρθαν σε αντιπαράθεση με τις κατασταλτικές δυνάμεις μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια μ' αφορμή τη συγκρότηση και την εμφάνιση της πανεπιστημιακής αστυνομίας. Η φαινομενική υποχώρηση των τωρινών διαχειριστών των κρατικών υποθέσεων στο ζήτημα αυτό αναγνωρίστηκε βιαστικά, από όσους αρέσκονται να κάνουν πολιτική, ως άλλη μια «νίκη» του κινήματος.

Θα σημειώσουμε, ότι το κράτος στην πραγματικότητα, σ' αυτές τις περιπτώσεις, δεν υποχωρεί από τους σχεδιασμούς του, απλά, υπολογίζοντας τις δυσκολίες μια άμεσης επιβολής, προτιμά να επανέλθει όταν οι γενικότεροι συσχετισμοί θα το επιτρέψουν.

Θα θυμίσουμε σ' όλους τους ακραιφνείς πολέμιους της «*δεξιάς νεοφιλελεύθερης*» κυβέρνησης, ότι η αριστερά, διαχρονικά, όχι μόνο δυσανασχέτησε με την νεανική αμφισβήτηση των κυρίαρχων προτύπων (τρόπος ζωής, μουσικά ρεύματα, ιδέες κ.λπ.), αλλά αφιέρωσε σημαντικές δυνάμεις για την καταστολή τους.

Από πού πηγάζει, όμως, η νεανική ορμή, η αμφισβήτηση, ο ριζοσπαστισμός, η εναντίωση στους καταναγκασμούς, και στην πειθάρχηση; Ποιες είναι σε κάθε εποχή οι πολιτιστικές και οι ευρύτερες πολιτισμικές αναφορές και επιρροές, που καθηλώνουν ή απογειώνουν τις νεανικές συμπεριφορές; Πού θεμελιώνεται η μετάβαση από μια εκδήλωση διαμαρτυρίας σ' ένα πρόταγμα ελευθερίας; νίας για τις δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες οι οποίες αντιμετωπίζουν τον εφιάλτη του πολέμου μετά από πολλές δεκαετίες;

Βιάζονται ορισμένοι απαισιόδοξοι να αποφανθούν, ότι τελικά αυτή τη γενιά την «κατάπιε» ο μεγάλος εγκλεισμός, μ' αφορμή τον covid-19, ότι κατάφερε η εξουσία να εξασφαλίσει την μεγάλη συμμόρφωση με πρόσχημα την «πανδημία», το φόβο του θανάτου. Μια νέα γενιά που νιώθει θυμωμένη, ματαιωμένη, που, σύμφωνα με διάφορες έρευνες, θεωρεί τον εαυτό της το μεγαλύτερο θύμα της «*πανδημίας*».

Πως μπορεί να σηκώσουν κεφάλι οι νέοι, που έσπευσαν να εμβολιαστούν για να πάρουν από το κράτος 150 ευρώ, που δέχθηκαν να σκανάρονται σε κάθε τους βήμα, που δεν εκδήλωσαν μαζικά την αντίθεσή τους στα παράλογα μέτρα στα οποία υποχρεώθηκαν να συμμορφωθούν, στην απαγόρευση κυκλοφορίας, στους διαχωρισμούς εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων και εν τέλει στον εκκωφαντικό επαναπροσδιορισμό της έννοιας της «ελευθερίας» σε μια *παρατεταμένη περίοδο έκτακτης ανάγκης*; Και όμως, η δυσπιστία στους κρατικούς σωτήρες είναι παρούσα, και άλλο τόσο η αμφισβήτηση του κράτους πατερούλη. Οι «κληρονόμοι του μέλλοντος» στραβοκοιτούν θεσμούς και κυβερνήσεις, όπως «τότε» και ας μην γνωρίζουν τις παλιές «ουλές» της ιστορίας.

Σύμφωνα με μια καθηγήτρια Γυμνασίου, σε συνέντευξη που έδωσε στο περιοδικό Ταχυδρόμος (Γεωργίου Μ. 26-4-1968) στις απαρχές της δικτατορίας, «*η εφηβεία στα σημερινά νιάτα εκδηλώνεται με τεντιμποϊσμό, ανεξαρτησία, ασέβεια, απειθαρχία κι ανυπακοή. Όταν παραπονιόμαστε στους γονείς, μάς λένε ότι δεν ακούν ούτε τους ίδιους και μας παρακαλούν να τα πειθαρχήσουμε και να συμμαζέψουμε*».

Τον Οκτώβριο του 1968, ο ***στρατιωτικός Ιωάννης Λαδάς***, διοικητής της ΕΣΑ πριν την επιβολή της χούντας της 21ης Απριλίου 1967, διετέλεσε Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου δημόσιας τάξης. Η άποψη του ήταν, ότι ο πραγματικός κίνδυνος για τις δυτικές κοινωνίες δεν ήταν ο κομμουνισμός, αλλά ο αναρχισμός και έτσι αποφάσισε να δράσει για την περιστολή της «αλητείας».

Πραγματοποίησε, μεταξύ άλλων, αιφνιδιαστικό έλεγχο σε κλαμπ νυχτερινής διασκέδασης στην Πλάκα, οδήγησε στο αστυνομικό τμήμα 23 νέους, ενώ για 16 από αυτούς κρίθηκε πως είχαν «υπερβολικά» μακριά μαλλιά και διατάχθηκε το κούρεμα τους. Ο Λαδάς, μάλιστα, εξήγησε και τις βαθύτερες αιτίες που τον οδήγησαν σ' αυτόν το προσωπικό, όπως θεωρούσε, θρίαμβο: «*επειδή εγώ ασχολή-*

Ο Λαδάς είχε φροντίσει να συλλάβει «επ' αυτοφώρω» και 30 «ανώμαλους», όπως χαρακτηρίστηκαν, ομοφυλόφιλους σε σπίτι στην Καλογρέζα πανηγυρίζοντας, επίσης, έναν ακόμη θρίαμβο κατά της «ανηθικότητας». Και φθάνουμε στο 1971, όταν κατά την διάρκεια μεγάλης αστυνομικής επιχείρησης σε σφαιριστήρια και κλαμπ της περιοχής του Περιστερίου προσάγονται 170 νέοι, από τους οποίους τελικά κουρεύονται 40 «μακρυμάλληδες» νέοι («*Εκούρεψαν 40 μακρυμάλληδες με την ψιλή*», *Εφημερίδα Βραδυνή*, 10-2-1971).

Και όμως, η νεανική αμφισβήτηση μετατρεπόταν σ' ένα ποτάμι ορμητικό, που τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει, όπως αποδείχθηκε από τα παγκόσμια γεγονότα του 1968. Βέβαια, σύντομα οι επαΐοντες της χούντας, όχι μόνο το αντιλήφθηκαν, αλλά προσπάθησαν να το αναχαιτίσουν με τη ***σύζευξη της κριτικής, που εξέφραζε με πολλούς τρόπους η νεανική αμφισβήτηση για τον δυτικό πολιτισμό με την «επαναστατική» ιδεολογία της 21ης Απριλίου***.

Το κράτος, όμως, πράγματι έχει συνέχεια, μ' όποιο προσωπείο και αν εμφανίζεται, χουντικό, δημοκρατικό, εκσυγχρονιστικό, ή έκτακτης ανάγκης και οι εξουσιαστικές λογικές σε κάθε εποχή μοιάζουν τόσο πολύ. Τα μεικτά σχολεία καθιερώνονται μόλις το 1979, δηλαδή πέντε ολόκληρα χρόνια μετά την λεγόμενη μεταπολίτευση, ενώ φθάνουμε στο 1982 για να καταργηθεί η μαθητική ποδιά, ν' αντικατασταθεί με την πολιτική ενδυμασία, ενώ την ίδια χρονιά καθιερώνεται και ο θεσμός των μαθητικών «κοινοτήτων», με το Πασοκ να πρωτοπορεί στην ευρύτερη θεσμική αναγνώριση της πολιτικοποίησης των νέων και στην αφομοίωση της ριζοσπαστικοποίησής τους.

Και τώρα;

Τι είναι αυτό που θα ανατινάξει τις εξουσιαστικές βεβαιότητες; Τι προαναγγέλλει η στασιμότητα, και η αίσθηση ματαιότητας, αδιεξόδου και παραίτησης στους νέους;

Όποιος καμώνεται ότι έχει τις απαντήσεις στο τσεπάκι του ψεύδεται. Στην εποχή της «*Μεγάλης επανεκκίνησης*», των «πολεμικών κοινωνιών», τους τέλους της «*αφθονίας*» των δυτικοευρωπαϊκών κοινωνιών, των «μεγάλων εγκλεισμών», του συνεχούς φόβου για πυρηνικό ολοκαύτωμα, αλλά και της αναγγελίας της έλευσης του μετανθρωπισμού, οι βεβαιότητες δεν είναι κίβδηλες, αλλά ανύπαρκτες. Να θυμόμαστε, όμως, ότι τα θαρραλέα «λουλούδια» ανθίζουν και στο χιόνι.

... Ακόμη ...

Συσπείρωση Αναρχικών